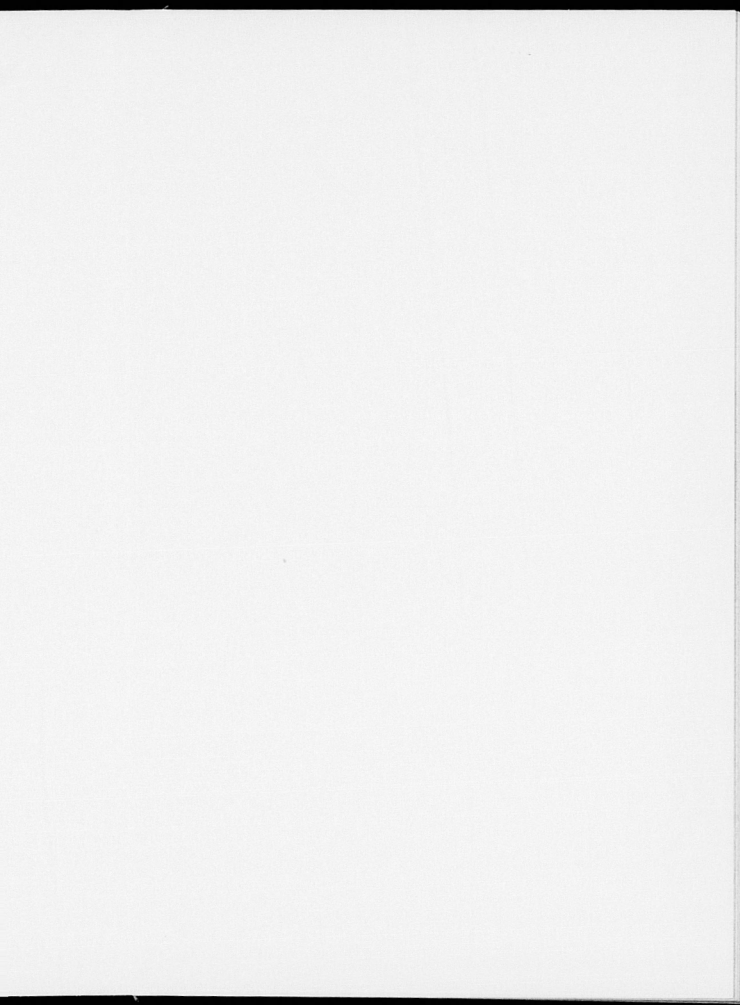

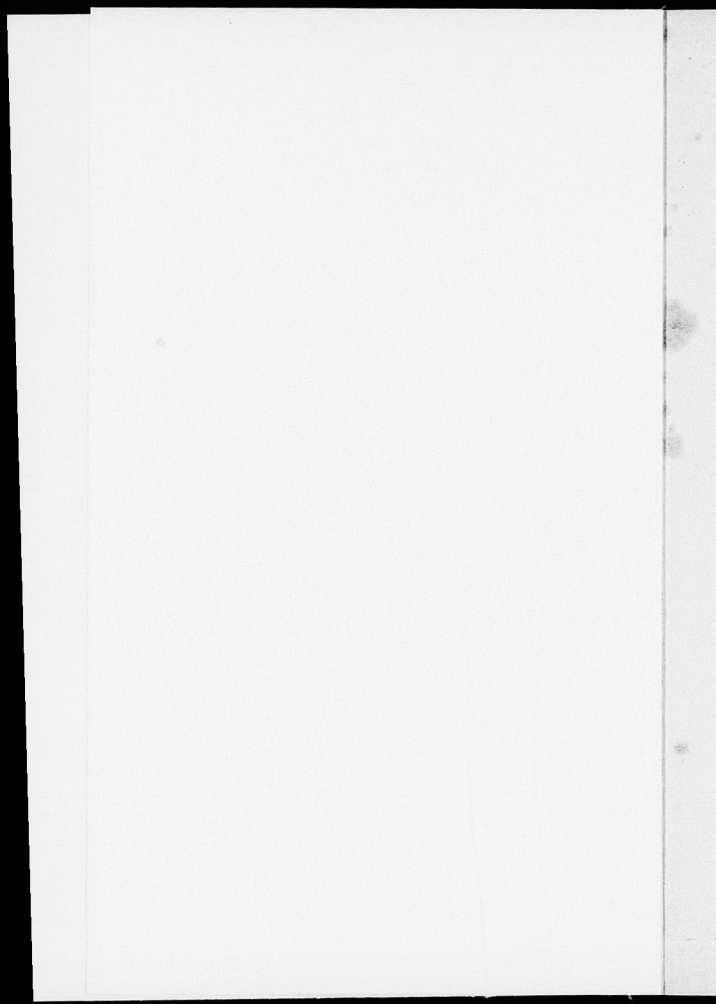
Per 187/

418

TAD 67

Herinnering aan 4 December 1899

J. C. van Liempd A. P. Kelder

BEELDING IN KLEUR
PICTURE IN COLOR

Ware gelijkenis van het wonderdadig
Jezuskind te Praag.

HET JEZUKINDJE VAN PRAAG.

Geschiedenis van het Wonderdadige
Beeld te Praag,

tevens volledig Handboekje tē vereering
van het Goddelijk Kind.

Naar het Duitsch,
van een Priester uit het Bisdóm van Munster,
en het Fransche werk van

GABRIELLE FONTAINE.

Vermeerderd met verschillende oefeningen,
gebeden en gezangen, enz.,
door een R. K. Pr.

Tweede Druk.

KERKELIJK GOEDGEKEURD.

L. C. G. MALMBERG.
NIJMEGEN.
1899.

**BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMASSE**

Gehoorzaam aan de dekreten van Paus Urbanus VII, verklaart de schrijver hiermede plechtig en nadrukkelijk, dat alle in dit boekje aangehaalde feiten slechts aanspraak maken op een zuiver menschelijk geloof, en dat hij in alles zich aan het oordeel der katholieke Kerk onderwerpt.

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

1433 4233

TER INLEIDING.

Velen van Neerland's Katholieken zal het „Kindje van Praag” geen vreemdeeling meer zijn.

Tot voor enkele jaren nog slechts in Oostenrijk en Hongarije bekend, heeft de vereering van het Goddelijk Kind in Zijn wonderdadige beeltenis te Praag zich met ongemeene snelheid over andere landen uitgebreid. Vooral in Duitschland, Frankrijk en België was zij weldra tot hoogen bloei geraakt. 't Leed niet lang, of zij deed ook ten onzent haar intrede. Dat deze plant uit den vreemde in ons vaderland een vruchtbaren bodem vond, blijkt wel het duidelijkst uit de bekende beeldjes, prentjes en medailles van het „Jezukind van Praag”, in korten tijd bij honderdtallen onder ons volk verspreid. Het „Kindje van Praag” is de Lieveeling geworden van groot en klein, van armen en rijken, de Lieveeling des *Volks*. Dit laatste alleen kan men 't best als bewijs

**BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMASSE**

Gehoorzaam aan de dekreten van Paus Urbanus VII, verklaart de schrijver hiermede plechtig en nadrukkelijk, dat alle in dit boekje aangehaalde feiten slechts aanspraak maken op een zuiver menschelijk geloof, en dat hij in alles zich aan het oordeel der katholieke Kerk onderwerpt.

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

1433 4233

TER INLEIDING.

Velen van Neerland's Katholieken zal het „Kindje van Praag” geen vreemdeling meer zijn.

Tot voor enkele jaren nog slechts in Oostenrijk en Hongarije bekend, heeft de vereering van het Goddelijk Kind in Zijn wonderdadige beeltenis te Praag zich met ongemeene snelheid over andere landen uitgebreid. Vooral in Duitschland, Frankrijk en België was zij weldra tot hoogen bloei geraakt. 't Leed niet lang, of zij deed ook ten onzent haar intrede. Dat deze plant uit den vreemde in ons vaderland een vruchtbaren bodem vond, blijkt wel het duidelijkst uit de bekende beeldjes, prentjes en medailles van het „Jezukind van Praag”, in korten tijd bij honderdtallen onder ons volk verspreid. Het „Kindje van Praag” is de Lieveeling geworden van groot en klein, van armen en rijken, de Lieveeling des *Volks*. Dit laatste alleen kan men 't best als bewijs

laten gelden, dat deze in haar uiting nieuwe, doch in haar voorwerp oude devotie, niet alleen tot de meest aantrekkelijke behoort, maar ook tot de degelijkste: het oordeel van heel een volk, ja van verscheiden volken, legt hier meer gewicht in de schaal dan menig diepzinnig betoog.

Het wortelschieten van deze godsvrucht onder de groote menigte mag een verblijdend teeken des tijds heeten. De zoogenaamde volksverlichters hebben gepoogd den Koning van Bethlehem zijn krone van het hoofd te rukken,... maar het volk zelf drukt ze Hem weder om de slapen; en Dien enkelen zochten te bannen uit het hart van duizenden, leiden tienduizenden in zegetocht zijn rijk weder binnen, Hem toejuichend, den kleinen zachtmoedigen Koning; „Hosanna, David's Zoon, gezegend, die daar komt in den naam des Heeren!”

Het hart der kleinen moest worden losgescheurd van den goddelijken Kinder-vriend; — ijdel pogen! Het aanminnig Jezukindje trekt ze heden aan zijn hart

vaster dan ooit, en het rechterhandje, zegenend geheven boven de hoofden der onschuld, herinnert haar aan zijn eens gesproken woord: „Laat de kleinen tot Mij komen.”

Dat de wereld, haar waanwijze profeten verwerpend, weder kome tot den kleinen hemelschen Leeraar, en als eenmaal in Jerusalem's tempel de wetgeleerden, zich nederig buige aan de voeten van dat goddelijk Knaapje, en zij zal het St. Petrus nazeggen: Heer, tot wien anders zullen wij gaan, de woorden des eenwigen Levens hebt Gij!”

Een enkele woord slechts over ons boekje zelf.

Indien wij niet gemeend hadden aan de vele vereerders van het „Kindje van Praag” hier te lande iets aan te bieden, waarnaar zij tot heden, hoe dringend ook, telkens en telkens vergeefs gevraagd hadden, ware dit werkje nooit ter perse gegaan. 't Wil niets anders zijn dan een tegemoetkomen naar best vermogen aan een door honderden reeds lang ge-koesterden wensch.

Voor het grootst gedeelte is het een trouwe vertaling van het in Deutschland welbekende; *Prager-Jesukind-Büchlein*, door een Priester uit het Bisdóm van Munster. Van de geestelijke oefeningen werden enkele overgenomen uit: *Histoire de l'Enfant Jésus, par Gabrielle Fontaine*. Schrijver en schrijfster zeggen wij hier dank voor de welwillendheid, waarmede zij hun werken ter vertaling ons afstonden.

Ten slotte nog de wensch, dat ons nederig boekje, onder den zegen van den kleinen „Koning van Praag” bij vele vromen, en vooral bij onze jeugd een gunstig onthaal vinde, en de godsvrucht tot het goddelijk Kind in steeds meerdere harten groeie en bloeie.

Wij hebben aan deze nieuwe uitgave geen woord toe te voegen. Het boekje heeft blijk gegeven voor zich zelf te kunnen spreken. 't Moge dit nog langer en luider doen.

Over de Vereering der Beelden in het algemeen.

De katholieke Kerk heeft van den beginne af geleerd, en haar aloude leer in het Concilie van Trente plechtig en duidelijk herhaald, *dat het geoorloofd en nuttig is, de beelden van Jezus en der heiligen te vereeren*, daar wij in de beelden Christus en de heiligen zelve vereeren en door de beelden tot liefde en navolging van Christus en zijne heiligen worden opgewekt.

I. De eer, die wij een beeld bewijzen, *heeft niet het beeld ten doel*, maar altijd hem, dien het beeld voorstelt, derhalve of Christus of de heiligen.

„Wij aanbidden”, zegt de H. Ambrosius, „bij 't aanschouwen des kruises Hem, die voor ons aan het kruis gestorven is.” Wij eeren dus geenszins de stof, waaruit de gelijkenis of het beeld gemaakt is, maar wel dengene, dien het

beeld voorstelt (2de Concilie van Nicea). *) Het beeld op zich zelf alléén is niets; het is een stuk hout of steen of linnen; 't is enkel maar de zaak: wat door het beeld wordt aangeduid. Wie het beeld des keizers eert, eert toch alléén den keizer; en wanneer iemand 's keizers beeld onteert, dan wordt dit als eene beleediging van den persoon-zelfen des keizers aangezien.

Wij kussen het Evangelieboek; deze vereering bedoelt geenszins het papier en de letters, maar de woorden des Heeren, in het boek vervat. Wanneer wij derhalve beelden maken van Christus, van de H. Maagd en andere heiligen, ze in de kerken op de altaren, in 't openbaar of in onze woningen plaatsen, wanneer wij die in eere houden, er voor bidden, het hoofd ontblooten, ze versieren, of in bedevaart naar hen optrekken, dan valt die eer hun te beurt, die er door vertegenwoordigd worden.

De beeldenvereering is in katholieken zin *geen aanbidding*; „Wij geven slechts onze liefde en genegenheid te kennen

*) 25ste Zitting.

jegens hen, die door het beeld worden voorgesteld." Zoo merkt zeer juist de H. Nilus aan. Wel knielen wij voor een Kruisbeeld, doch geenszins om dat beeld van hout te aanbidden, maar Christus, dien het voorstelt. Eveneens knielen wij voor de beeltenissen van Maria of de heiligen, niet alsof wij die aanbaden, maar om onze hemelsche Moeder en de heiligen zelve te vereeren en hen nederig om hunne voorspraak aan te roepen.

Dat wij, Katholieken, de beelden aanbidden, is een kwaadwillige laster, door de vijanden van den godsdienst zonder ophouden herhaald en verbreid.

Een Katholiek schrijft ook aan beelden op zich zelve niet de geringste hoogere kracht toe, *hij verwacht hulp, niet van de beelden*, maar van God door Diens macht, van de heiligen door hun voorspraak. Alleen de heidenen meenden, dat er eene zekere kracht school in de beelden zelf, en daarom stelden zij hun vertrouwen op de beelden. Zóó echter denken Katholieken niet. Ook verwachtte Mozes geen hulp van den staf,

waarmede hij zoo groote wonderen werkte, maar veeleer van God.

II. De ware vereering der beelden *is niet alleen niet verboden*, maar zelfs *heilzaam, natuurlijk en redelijk*.

Zij is niet verboden in het Oude Verbond, dat alleen verbood het maken van beelden *met het doel* om ze in stede van den waren God, als goden te *aanbidden*; zoo deden juist de heidenen, en doen het nog; en juist om de afgoderij der heidensche naburen achtte God het noodzakelijk, zijn uitverkoren volk voor de *aanbidding* der gesneden beelden te waarschuwen.

In het Christendom is de beeldenvereering zoo oud als het zelf is. Reeds in de katakomben bevonden zich beelden van Christus, der Moeder Gods met het Kind, verder bijbelsche voorstellingen uit het Oude en Nieuwe Testament, die vooral, welke de christenen tijdens de vervolgingen aan Gods macht en de toekomstige verrijzenis moesten herinneren. Met de uitbreiding van het christendom nam de beeldenvereering toe. Heiligen-

beelden en kruisen trof men niet alleen in godshuizen, maar ook aan openbare wegen, zooals Eusebius ons mêedeelt. Wel hebben in de 8ste eeuw Grieksche keizers de vereering der beelden verboden, haar als afgodendienst bestempeld en een verdelgingsoorlog tegen haar gevoerd; maar het Concillie van Nicea (787) verklaarde, dat de beeldenvereering *geoorloofd was, beeldenaanbidding alleen verboden.*

Daarin ligt inderdaad ook niets, met het Christendom in strijd. Christus zelf verbond immers de uitdeeling der genade aan zinnelijk waarneembare teekenen, werd zelfs mensch, om als zoodanig het onzichtbare zichtbaar voor oogen te stellen.

De vereering der beelden is verder den geloovigen christen heilzaam. Door de beelden worden eeuwige waarheden, het leven en de daden van Jezus, het Verlossingswerk, de uitwerkselen der verlossing ieder een levendig voor oogen gesteld. Door het beeld wordt men aan de verbeelde zaakzelve, aan de christelijke waarheden en deugden

herinnerd; men wordt tot navolging aangespoord, tot vertrouwen opgewekt; het doet het smachtend verlangen opwaken naar de verheerlijking, die de heiligen genieten, men haakt vuriger er naar, met hen zonder beeld te aanschouwen den Heilige der Heiligen in eeuwigheid; het is een middel om de zinnelijkheid te bestrijden en de wereld te overwinnen.

Wie heeft dit niet ondervonden, zoo dikwerf hij het beeld van den Zaligmaker of van Maria of zijn patroonheilige met aandacht beschouwde?

Ten slotte is de vereering der beelden *natuurlijk en redelijk*, ja eene behoefte der menschelijke natuur. De mensch is niet alleen geest, hij heeft ook een lichaam, waarvan hij zelf met betrekking tot het geestelijke afhankelijk is. Voorstellingen in beeld zijn voor hem iets natuurlijks en alleszins een behoefte. Daarom houdt een kind de beeltenis zijner ouders in eere en een onderdaan het beeld van zijn vorst. Waarom zou de Kerk niet eveneens de beelden des Heeren en zijner heiligen in eere houden?

Ziedaar de vereering der beelden naar den geest der katholieke Kerk. Er bestaat evenwel ook eene *bijgeloovige vereering*, die hier en daar door Katholieken wordt uitgeoefend, zeker minder uit kwaden wil dan wel uit eenvoud en onwetendheid. Een dusdanige bijgeloovige vereering zou het zijn (zooals vroeger reeds is aangemerkt) aan een af ander beeld op zichzelf een goddelijke, bovennatuurlijke kracht toe te schrijven. Voorts is het bijgeloof, van de vereering eener beeltenis of reliqui met ontwijfelbare zekerheid een uitkomst te verwachten, die zij niet geven kunnen, noch krachtens instelling Gods, noch krachtens den zegen der Kerk. Het is een verderfelijk bijgeloof, alleen van de vereering van een beeld, of het dragen eener medaille enz. een zaligen dood te verwachten. Dien verzekert men zich door een christelijken levenswandel, door het nakomen der geboden Gods en der Kerk, door de trouwe vervulling der plichten van zijnen staat en door het vermijden der zware zonde. Wie deze middelen niet aanwendt,

hij moge alle heiligen-beelden en reliquiën bezitten, zij zullen hem niet bewaren voor een slechten dood en de eenwige verdoemenis.

**Beteekenis en vereering der zoogenaamde
„Genadebeelden” en hunne
afbeeldingen.**

Op vele plaatsen bestaan er beelden des Heeren, der heilige Maagd of van een anderen heilige, die men, *wijl bij of met hen wonderen geschied zijn*, „genadebeelden” of „wonderdadige beelden” noemt. Deze mirakelen, deze op onloochenbare feiten steunende, wonderbare bedeverhooringen liet God voornamelijk geschieden met het doel, de katholieke Kerk als de ware te kenmerken. Dusdanige wonderen worden in den regel door de Kerk streng getoetst, daarna eerst wordt

het genadebeeld *gekroond*. Ook in deze genadebeelden *schuilt geen goddelijke, wonderbare kracht; niet zij werken de wonderbare genezingen uit, maar Christus door zijne almacht, de heiligen door hunne voorspraak*. En wanneer men zulk een beeld *wonderdadig, genaderijk* noemt, geschiedt dit op dezelfde wijze als wanneer men van het zwaard eens veldheers zegt, dat het zegevierde, hoewel toch niet het zwaard, maar het belijd en de dapperheid van den veldheer-zelven de zege behaalde. Waarom echter God of de Moeder Gods of een heilige des hemels hun bijzonderen bijstand aan een bepaalde plaats of aan de vereering van een beeld verbinden, dit behoort tot die dingen, waarin ons klein menschen-verstand berusten moet, met de nederige bekentenis: „Ik weet het niet.” Het is een geheim, gelijk zoo menig ander in het bestuur der goddelijke Almacht en Voorzienigheid.

Van vele „genadebeelden”, zooals van de beeltenis „van O. L. Vr. van Altijd-durenden Bijstand” of van het „genade-

rijke Jezukind van Praag" werden en worden nog heden talrijke afbeeldsels gemaakt en onder de geloovigen verspreid. Na hetgeen over de vereering der beelden in het algemeen en die der zoogenaamde „genadebeelden" in 't bijzonder gezegd is, zal de katholieke christen, ook na meermalen genade verkregen te hebben door een gebed, dat hij voor deze afbeeldsels stortte, die toch nooit aan het beeld zelf toeschrijven. Geen verstandig mensch zal zoo denken, niemand zal bidden: „Verleen mij, o beeld, wat ik verlang! U, o hout of was of marmer, dank ik voor de verkregen genezing!"

Zoo schrijft zelfs een protestantsch geleerde (Leibnitz), die de katholieke leerstukken en gebruiken zeer goed kende. Wanneer derhalve iemand aandachtig bidt voor een beeld van 't genaderijke Jezukind van Praag, en om een gunst aanhoudt, en hij bemerkt daarna, dat hij verhoord is, dan heeft niet dat beeld van was of hout hem verhoord, maar enkel en alleen Christus, onze Redder

en Verlosser, die uit liefde en barmhartigheid voor de gevallen menschheid het Vleesch heeft aangenomen en een klein Kindeke willen worden.

EERSTE DEEL.

Geschiedenis van het „Wonderdadige Beeld.”

De Goddelijke Verlosser is van den Hemel neergedaald, en een arm, zwak kind geworden, om ons menschenkinderen door de genade der verlossing weder tot kinderen Gods te maken. Het licht der waarheid en den verloren schat der genade ons terug te brengen ziedaar de verheven zending van den Verlosser der wereld, die Hij reeds in de dagen zijner kindsheid begon te vervullen jegens allen, die geloovig tot Hem kwamen. Met onuitsprekelijken wellust vervulde het goddelijk Kind de ziel zijner heiligste Moeder en van den H. Jozef. Met wonderbare zoetheid vergold hij den vromen herders en den H. Drie Koningen hun trouw en liefde. Met welke jubelende blijdschap vervulde hij de heilige Engelsen! En wat het goddelijk Kindeke in den eersten heiligen Kersttijd gedaan

heeft, deed het door alle eeuwen heen, overal waar de gedachtenis aan zijne geboorte gevierd werd, aan alle menschen op aarde, die van goeden wille zijn. Uitdeeler der genaden toont zich het aanminnig Jezukind ook nog hierdoor, dat Het, evenals zijne H. Moeder in hare „genadeoorden,” Zich gewaardigd heeft, in sommige plaatsen op bijzondere wijze zijn genadetroon op te richten en van daar uit Zich den armen menschenkinderen te doen kennen als overvloedig mild in genaden.

Tot de meest beroemde dezer „genadeoorden” behoort ongetwijfeld de voormalige karmelietenkerk *Maria ter Zege* in Bohemens hoofdstad, het eerbiedwaardig-oude Praag.

Daar wordt sinds eeuwen hoog vereerd een klein, aanminnig wassen beeldje van het goddelijk Kind, algemeen slechts: „*Het Kindje van Praag*” genoemd. Van meer dan 300 jaren herwaarts dagteekent de vermaardheid van dit „genadebeeld,” waarmede ik in de volgende regelen den vromen lezer wensch bekend te maken.

Van eeuw tot eeuw slingert zich de keten der wonderbare genezingen, voor het „genadebeeld” verkregen, in gevallen, waar alle menschelijke hulp machteloos was, van genadevolle bekeeringen, van wonderbare bedeverhooringen in geestelijke en lichamelijke aangelegenheden. Om het jaar 1740 beweegt zich het tijdperk, dat zich als den bloeitijd der vereering van 't „Genaderijke Jezukind” kenmerkte.

Anderhalve eeuw is sedert vervlogen en wel te geen en tijde werden voorstellingen en beelden van „het genadebeeld” zoo menigvuldig verspreid als juist in onze dagen. In alle landen der wereld worden zij verzonden, overal staat „het Jezukind van Praag” in hooge eere en vergeldt Jezus met vele bewijzen zijner goddelijke liefde de eer, Hem in het genadebeeld bewezen.

Moge ook dit boekje een weinig er toe bijdragen, om de vereering van het goddelijk Kind in zijn „genadebeeld” steeds meer en meer te verbreiden en wel bijzonder onder de katholieke Jeugd.

I. *De Karmelieten in Praag ontvangen het beeld van het Kindeke Jezus.*

De geschiedenis van het „genade-beeld” begint in een voor Duitschland zeer droeven tijd: den dertigjarigen oorlog.

Den 8sten November 1630, in het tweede jaar van den krijg, greep de slag plaats aan den Witten berg voor Praag. Keizer Ferdinand gerugsteund door den keurvorst Maximiliaan van Beieren, zegepraalde over de protestantsche vorsten. Deze schitterende overwinning was voor het Habsburgsche Huis, voor keizer Ferdinand en de katholieke zaak in Bohemen van beslissende beteekenis. Een welverdiend deel in deze gedenkwaardige overwinning komt toe aan den generaal der ongeschoeide Karmelieten, Pater Dominicus van Jezus Maria, een eerbiedwaardigen grijsaard, vermaard door buitengemeene geestesgaven en diepe godsvrucht.

Keizer en keurvorst smeekten hem, van Rome, waar hij verbleef, toch naar Duitschland over te komen en de katho-

lieke soldaten door zijn gebed en welsprekend woord aan te moedigen. Paus Paulus V vaardigde dezen man Gods naar Duitschland af. Daar maakte hij den veldtocht mede en geleide het leger als een ware engel Gods. Onvermoeid diende hij de H. Sacramenten toe, wakkerde de strijders tot volharding aan en stond hen bij in de pestziekte, die zeer velen ten grave sleepte. Midden in 't gevecht vuurde de door Gods adem bezielde grijsaard de soldaten aan. „Maria! Maria!” was hun wachtwoord; zij behaalden een schitterende zege en nu weerklonk de kreet: „Victorie! Victorie!” Tot dank daarvoor en uit erkentelijkheid jegens Dominicus, stichtte keizer Ferdinand verscheiden Karmelietenkloosters, in 1622 te Weenen, in 1624 te Praag, later te Graz. Te Praag gaf hij een protestantsch bedehuis ten geschenke ter eere der Allerheiligste Drieëenheid, benevens een kapel en huis. Den 4den September werd de kerk ingewijd onder den juist gekozen titel: Maria ter Overwinning. Deze aloude Karmelietenkerk

is heden in Praag parochiekerk. Een der zijaltaren straalt altoos van brandende kaarsen, en aller oogen zijn gericht op een klein, aanminnig beeld, dat daar troont. Het is van was vervaardigd, 48 cm hoog, en stelt het minnelijk Jezukind voor. Het is omhangen met een rijken koningsmantel, op zijn hoofd praalt een heerlijke kroon, versierd met kostbare edelsteen. 't Heeft een zeer bekoorlijk aangezichtje, omspeeld van dichte, blonde lokken. Zijn mond glimlacht met zoete betoovering. Zijn oogen stralen van hemelsche goedheid. Het rechterhandje is ten zegen opgeheven, het andere toont, dat hij een machtig heerscher is: het draagt den vergulden rijksappel. Dit genadebeeld nu is het „Jezukind van Praag.” Onder de offergeschenken, door dankbare liefde Hem gebracht, behooren 20 kleedjes met mantel, alle rijk geborduurd, eenige zelfs met kostbare edelgesteenten bezet. Maar, hoe kwam toch het „Kindje van Praag” in deze kerk, en van waar is het afkomstig? Zoolang keizer Ferdinand in Praag verblijf hield, voorzag hij zelf op

liefdevolle wijze in het onderhoud der Karmelieten.

Zonder twijfel hadden zij, getrouw aan de vermaning hunner hervormster, de H. Moeder Theresia: de armoede der apostelen te beoefenen, geweigerd een rijke schenking aan te nemen, door den keizerlijken weldoener met vrijgevigheid hun aangeboden. En zoo geraakten de bewoners van 't nieuwe klooster, toen Ferdinand zijn hof naar Beieren verlegd had, aldra in den nijpendsten nood. Het ontbrak hun vaak aan het noodzakelijkste. Eindelijk, toen de nood der armen monniken het hoogst gestegen was, bracht de vrome vorstin Polyxena van Lobkowitz in het jaar 1628 genoemd beeld naar het klooster met de woorden: „*Eerwaarde vaders: ziedaar, ik reik u over, wat mij het naast aan 't harte ligt. Vereert deze beeltenis, en niets zal in de toekomst u meer ontbreken.*” De edele vrouw had dit kleine beeld als een dierbaar familiestuk op haren huwelijksdag van hare vrome moeder ontvangen en het van Spanje, haar geboortegrond,

medegenomen naar haar nieuw vaderland. *) Alzeerspoedig bleek het, dat de edele schenker als in profetischen geest zich had uitgesproken. Met het beeld kwam Gods zegen zichtbaar het arme klooster binnen.

Zoolang het goddelijk Kind in dit beeld vereerd werd, was het een zorgzame Voedstervader, een machtige Beschermmer en een steeds vaardige Redder in den nood.

Geestelijke en tijdelijke gunsten vloeiden het klooster toe. Hield de vereering op, dan week ook de zegen, zooals de kronijk des kloosters op verschillende plaatsen bewijst.

Nog in 't zelfde jaar (1628), eer het beeld in het klooster kwam, wees keizer Ferdinand, die van de nijpende armoede gehoord had, het klooster f 2000 toe. Ook zorgde hij voor een maandelijksche tegemoetkoming aan levensmiddelen.

Nog een anderen tijdelijken zegen schreven de kloosterlingen hunnen Gast

*) Daar de moeder stande uit het vorstelijk geslacht der Pignatelli's, kan men niet met zekerheid beslissen, of genoemd beeld uit Italië dan wel uit Spanje afkomstig is.

toe. Het klooster had een wijnberg in pacht, die wegens geldelijken nood niet naar behooren kon bebouwd worden, en bijna niets opbracht. In deze eerste jaren der vereering van het genadebeeld leverde hij echter een overvloed van den uitnemendsten wijn op, als men te voren nooit gekend had. Men plaatste het dierbaar geschenk in de kloosterkapel, twee malen daags hielden de kloosterbroeders er de voorgeschreven oefening. Hier klaagden zij hun bitteren nood aan Hem, die uit liefde tot ons vrijwillig arm geworden is. Het meest muntten de novicen uit in godsvrucht tot het Kindeke Jezus, en onder hen zeer bijzonder *pater Cyrillus van de Moeder Gods*. Deze was geboren te Luxemburg en heette in de wereld Nicolaas Schokweiler. Hij stierf te Praag in geur van heiligheid, den 4den Febr. 1675, in den ouderdom van 85 jaren. Langen tijd werd hij door geestesdorheid gefolterd, tot vertwijfelens toe, doch door de godsvrucht tot dit beeld werd hij op eenmaal en voor altoos van zijn drukkend kruis bevrijd.

II.

Jaren lang vergeten.

Slechts 2 jaren had de devotie tot het genaderijke Jezukind geduurd, toen reeds in 1630 het noviciaat van de Karmelieten wegens de oorlogstroebelen van Praag naar Munster werd verplaatst, waar inmiddels een nieuw klooster der orde was opgericht. Met de novicen waren evenwel de vurigste vereerders van het Jezukind heengegaan; de eenmaal zoo buitengewone devotie begon te verslappen en tegelijk met haar week ook zichtbaar de zegen van het klooster.

Opnieuw traden nood en onspoed er binnen. 't Was een allernoodlottigste tijd. Door landverraders uitgelokt, was de protestantsche koning van Zweden, Gustaaf Adolf, naar Duitschland komen afzakken, waar hij met zijn zegevierende drommen, angst en ontzetting voor zich uitjoeg; rookende puinhoopen en duizenden lijken teekenden zijn tocht. Na den beslissenden slag bij Dreitenfeld (den 17^{den} September 1631), waar hij het keizerlijk leger verwon, rukte hij

onweerstaanbaar voorwaarts; het rijk scheen voor de katholieke Kerk geheel verloren. Terwijl Gustaaf Adolf het westen van Deutschland veroverde, maakte zijn bondgenoot Jan Georg van Arnhem zich meester van Praag. Na de overgave (15 Nov. 1631) drongen de protestanten de stad binnen en plunderden kerken en kloosters. Ook het Karmelietenklooster bleef niet gespaard. De kloosterkerk werd aan een protestantsch predikant in bezit gegeven en twee achtergebleven kloosterlingen hield men in strenge hechtenis. In hun overhaaste vlucht hadden de paters het beeld geheel vergeten. Toen de plundersaars het vonden wierpen zij „het paapsche afgodsbeeld” (zooals zij het noemden) met verachting achter het altaar in het stof, waardoor beide handen werden gebroken. Overigens bekwam het genadebeeld, schoon van was, geen letsel.

Intusschen werd Praag in 1631 door Ferdinand hernomen, en konden de Karmelieten in hun klooster terugkeeren; doch niemand herinnerde zich bij de

groote verwarring het genadebeeld meer. De armoede van het klooster was tot nood geklommen, toen in het jaar 1634 de Zweden voor Praag verschenen, de stad belegerden en heel den omtrek uitplunderden en brandschatten. Ten tweeden male zochten de kloosterlingen hun heil in de vlucht. Ten gevolge van den vrede in 1635 konden zij weder naar Praag terugkeeren; maar welke ellende, welke armoede troffen zij dáár! En welke ontbering moesten zij zich bij voortduring getroosten! Het stond op verre na niet zoo goed met hen geschapen als in het jaar 1628, toen de „kleine Koning” hun te hulp gekomen was; ongelukkigerwijze dacht niemand meer aan Hem; en toch was Hij nog op dezelfde plek. Eens vond de novice, die met de zorg voor de kapel belast was, het beeld achter het altaar, bestoven en in een staat Zijner onwaardig; toch bekommerde hij zich weinig om dat armzalig beeld en wierp het weder bij het daar opgetaste puin. De straf bleef niet uit; korten tijd daarna gaf hij zulke

doorslaande bewijzen van ongeschiktheid voor het kloosterleven, dat men genoodzaakt was hem heen te zenden. In het klooster zelf verslimmerde de toestand van dag tot dag. Oversten, novicenmeester, eenvoudige religieuzen, allen zonder uitzondering koesterden, al waren zij ook nog kort geleden naar Praag gekomen, slechts één wensch: zoo spoedig mogelijk een ander huis der orde te mogen betrekken. De Provinciaal der orde kon niet begrijpen, zelfs niet vermoeden, waarom Gods zegen van het Praagsche klooster geweken en zóóveel onrust en harde onspoed er over neergekomen was.

III.

*Wedergevonden; de vurigste vereerder
van het „Genadebeeld.”*

Zeven jaren waren er voorbijgegaan,
toen tegen Pinksteren van het jaar
1637 Pater Cyrillus van de Moeder

Gods weder naar Praag werd verplaatst, waar hij vroeger gedeeltelijk zijn noviciaat had doorgebracht, en dank der vereering van „het Genadebeeld” van de foltering der geestelijke dorheid was bevrijd. In hetzelfde jaar rukte de beruchte aanvoerder der Zweden, Banner, nogmaals tegen Praag op, en hield er met zulk een woede huis, dat in éénen nacht honderd dorpen en burchten in vlammen opgingen. 't Was een ellende zonder naam. In deze benarde omstandigheden gebod de toenmalige Prior zijn onderhoorigen door gemeenschap-pelijk, ootmoedig gebed den toorn Gods te verzachten. Pater Cyrillus herinnerde zich het genadebeeld, en doorzocht alle hoeken des kloosters, tot hij het eindelijk vond, van alle smet zuiverde en met tranen en kussen overdekte. Dan verhaalde hij den Prior van de vroeger verkregen gunsten, en smeekte dat hij het toch in de bidkapel mocht plaatsen. De Prior stond het toe. Nu troonde de Voedstervader na een zevenjarige vergetelheid weder op de oude plek. Vóór

Hem verrichten de ordebroeders wêer hunne gebeden en overwegingen, hier stortten zij hunne bedrukte harten uit en klaagden hun leed, hier zochten zij troost in de droefheid. De vijand trok zich uit de stad terug, en het ongedeerd gebleven klooster werd ruimschoots van levensmiddelen voorzien. Dat was de eerste zegen, waarmede het Jezukind zijn vereering loonde. De vurigste vereerder was en bleef de pater, die het teruggevonden en aan stof en vergetelheid ontruikt had. Uren lang lag hij voor het aanminnig beeld neergeknielt, als reeds lang zijne ordebroeders de bidkapel verlaten hadden. Eens meende hij zeer duidelijk de woorden te vernemen : „Ontfermt U mijner, „Dan zal Ik Mij ook uwer ontfermen. „Geeft Mij mijne handen weder, „En Ik zal u den vrede geven. „Hoe meer gij Mij vereert, „Des te meer zal Ik u zegenen.”

Dadelijk neemt de vrome kloosterling het beeld van zijne plaats, doet het den blauw zijden mantel af, onderzoekt het, en ziet dat inderdaad de goddeloozen er

Pater Cyrillus van de H. Moeder Gods wordt door het
„Jezukind van Praag” toegesproken.

de handen hadden afgeslagen, wat hij eerst niet bemerkte had. Hij spoed zich naar den Prior en bidt hem het heilige beeld toch te laten herstellen.

„Mijn waarde broeder,” antwoordde deze, „wij zijn te arm om deze, naar 't mij voorkomt, noodelooze onkosten te maken.” Pater Cyrillus, hierover diep bedroefd, liet echter den moed niet zinken. Hij bad, en drie dagen later werd hij bij een stervenden grijsaard geroepen, die hem *f* 100 schonk als offer voor het Jezukind. Op de blijdschap volgde dra teleurstelling. In stede van het beeld te laten herstellen, kocht de Prior een nieuw, in zijn oog fraaiër en kostbaarder dan het oude. Op den dag echter, dat het geplaatst werd, viel er een zware lichter van den wand op en wierp het in duizend stukken. Daarop werd de Prior ziek en moest, voor zijn tijd dààr was, zijn waardigheid neerleggen. Zeer gaarne had zijn opvolger het oude beeld laten herstellen.

„Maar hoe moeten wij er werk van maken,” dacht hij, „daar wij geen rooden penning rijk zijn?”

Pater Cyrilles bad weder. En zie, op zekeren dag liet eene onbekende dame hem in de kapel roepen, en reikte hem eene ruime aalmoes toe. „Ditmaal,” zeide hij, „zal het Jezukind zijne handen terugkrijgen.” Doch weder zou het niet geschieden; men betaalde van het geld zijn schulden en Pater Cyrillus ontving voor zijn doel slechts een halven gulden, en dáárvoor wilde niemand zijn beeld herstellen. Dientengevolge braken nieuwe rampen over het huis uit.

Heel de veestapel werd door den vijand geroofd. De stad werd door een pestziekte bezocht, waarvan meerdere religieuzen het slachtoffer werden; ook de Prior werd ziek. Hij had zijn genezing enkel en alleen te danken aan de belofte, alles in het werk te zullen stellen, om de godsvrucht tot het aanvallig Jezukind te verspreiden.

Intusschen was het beeldje nog niet hersteld; vaak toog P. Cyrillus er heen en drukte hierover het goddelijk Kind zijn leedwezen uit. Eens hoorde hij zeer duidelijk eene stem, die hem toesprak:

„Plaats Mij aan den ingang uwer sacristy en er zal iemand komen, die zich over Mij ontfermt.” De Pater gehoorzaamde terstond. Kort daarop kwam er een vreemdeling in de kapel, zag het wonderdadige beeld en bood van zelf aan, de gebroken armen te laten herstellen. Juist kwam de Prior ter plaatse, die het voorstel zeer gretig aannam. De vreemdeling liet de gebroken armen maken en bracht het genadebeeld in het klooster terug, waar het nu voor een tijd lang ter openbare vereering in de kerk geplaatst werd.

Sinds dien tijd werd het Jezuskind in geheel Praag met den grootsten ijver vereerd.

IV.

De Vereering neemt toe.

Sinds het jaar 1639 draagt het beeld een gouden kroon. 't Is een geschenk van baronesse Elisabeth Kolowrat, die

in genoemd jaar zwaar ziek werd. Zij verloor het gehoor en de spraak en was den dood nabij. Toen liet de baron door Pater Cyrillus het genadebeeld aan het sterfbed brengen. De doodelijk kranke vereerde het, overlaadde het met kussen en beloofde, zich dankbaar te zullen be-
toonen, als zij hulp verkreeg. De pater gaf de stervende zijn zegen en keerde in zijn klooster terug, maar liet het beeld in de ziekenkamer. Zie! Plotseling leefde de stervende weder op, kreeg de spraak en het gehoor terug en was weldra volkomen gezond. Dat was eene in 't oog loopende, wonderbare hulp; de geredde vrouw vervulde dan ook haar gelofte: zij liet een kroon maken van zuiver goud. Nog heden siert deze het beeld.

Haar gemaal schonk den Karmelieten zoolang hij leefde rijke aalmoezen en vermaakte hun bij testament, onder meer, een zilveren lamp en een kostbaar reliekschrijn. Toen in het jaar 1641 het hoofdaltaar ter eere der Allerheiligste Drievuldigheid werd opgericht, plaatste

men het beeld van het goddelijk Kind ter openbare vereering op het prachtig vergulde tabernakel. Zoo bleef het dan niet meer binnen de kloostermuren verborgen, maar werd in de ruime kerk op het hoogaltaar geplaatst. Deze omstandigheid gaf aan de devotie tot het goddelijk Kind niet weinig wasdom. Hoezeer zij toenam, zien wij uit de vele geschenken en offergaven, die in korten tijd het genaderijk Kind vereerd werden. Zoo liet omstreeks dien tijd de adellijke jonkvrouwe Febronia van Pernstein uit dankbaarheid voor verkregen gunsten „het nieuwe huis van het Jezukind,” het priesterkoor der kerk namelijk, met de schoonste witte en roode marmerplaten inleggen, een werk dat heden, na 250 jaren, om zijn zeldzame schoonheid nog bewonderd wordt. Dezelfde jonkvrouw gaf voor het hoogaltaar een groot kruisbeeld ten geschenke. Een adellijke weduwe vermaakte de kerk haar kostbaar bruidskleed en een zilveren lamp; een andere zorgde bij stichting, dat er ten eeuwigen dage voor het genadebeeld een licht zou

branden. Doch kort slechts zou het aanminnig genadebeeld ter openbare vereering boven het tabernakel van het hoogaltaar blijven staan, daar men met medewerking van Baronnesse Benigna Catharina van Lobkowitz reeds in 1642 aanving er een eigen kapel voor te bouwen achter de kerk in het oude klooster. Deze „de kluis van het Jezukind” geheeten, werd op het feest van den Zoeten Naam Jezus ingezegend. Sedert dien tijd bleef deze dag het hoofdfest van het „Praagsche Jezukind”. Velen, en onder hen mannen van aanzien, kwamen dit goddelijk Kind in zijn wonderdadig beeld vereeren en voor ontvangen gunstig dankzeggen o. a. Baron Wratislav van Mitrowitz, Baron Jan Kafka, Philips Graaf van Mansfeld. Den 15^{den} October 1644 treffen wij in de kapel van het Jezukind zelfs Keizer Ferdinand III in gebed verzonken; kort daarna zond hij een geschenk van Venetiaansche waskaarsen voor het genade-altaar. Den 3^{den} Mei 1648 wijdde de beroemde Aartsbisschop van Praag Kardinaal Ernst Albrecht von Harrach

in eigen persoon plechtig deze kapel in. Dit jaar, het laatste van den 30 jarigen oorlog, bracht nog schrikbarende jammeren over het zwaar geteisterde Praag. Door een trouweloos verrader binnengeleid, hadden de Zweden de stadshelft aan den linker Moldau-oever bemeesterd, en alleen aan de bescherming van het genadebeeld schreef men het toe, dat in die bange dagen aan het Karmelietenklooster een zeker recht van asyl verleend werd, zoodat velen die daarheen de wijk namen, goed en bloed nog redden.

Terwijl nu de vijand de oude en nieuwe stad 15 weken lang uit alle macht belegerde, stond de genadekapel dag en nacht nooit ledig. Aldra geleek het klooster een lazaret, tot dat eindelijk Allerzielendag de blijde boodschap bracht van den Westfaalschen vrede.

Ook in de Karmelietenkerk vierde men den 14^{den} Januari 1649 het feest van den Heiligen Naam Jezus allerplechtigst als vredefeest. Sedert dien gaat er bijna geen jaar voorbij, dat zich door verkregen gunsten niet kenmerkt, en onder

de bijzondere vereerders van het „Genadenrijke Jezukind” ontmoeten wij de doorluchtigstepersonen; zoowel geestelijken als leeken, zelfs leden der regeerende huizen van Oostenrijk, Portugal, Saksen en Toskane. Zoo ging de katholieke adel het geloovige volk met heerlijke voorbeelden van godsvrucht voor. Om het goddelijk Kind voor weldaden in zijn genade-oord zoo talloos geschonken, openlijk dank te betuigen en een passende hulde te brengen, werd het Genadebeeld op Beloken Paschen 1655 onder de pontificale Mis plechtig gekroond.

Bloeitijd der Vereering.

V.

De Kapel van Talmberg.

Tot aan het jaar 1656 was het heilige beeld van het genaderijke Kind een heiligdom des kloosters geweest;

slechts enkele malen was het voor korten tijd ter openbaare vereering in de kerk geplaatst.

Dit bedroefde eenige vrome vrouwen zeer, daar zij wegens het strenge slot de kapel niet bezoeken mochten. Daarom ontwaakte in haar de vurigste wensch, die dikwijls ook luide werd uitgesproken, dat het goddelijk Kind toch in de kerk zou geplaatst worden en zóó voor al het volk ieder oogenblik toegankelijk zijn. Deze wensch werd zeer spoedig vervuld. De twee broeders Ernst en Frans, baronnen van Talmberg, bouwden eene kapel waarheen het genadebeeld op St. Jozefdag 1656 in plechtigen optocht werd overgedragen. Heel de kloostergemeente verscheen in de witte mantels; vele priesters en adelijken en een groote menigte volks nam aan de processie deel.

In deze kapel bleef het beeld omstreeks 85 jaren, door duizenden van heinde en verre bezocht en hoog vereerd. Het meest werd de godsvrucht tot het Jezukind van Praag verspreid in

de jaren 1737—1741. Twee Karmelieten-paters droegen door voorbeeld, woord en geschrift hiertoe zeer veel bij, Pater Emmerich v. d. H. Stephanus en Pater Ildephonsus van de opoffering van Maria. Pater Emmerich verzamelde als Prior van Praag alles, wat P. Cyrillus en anderen hadden opgeteekend en gaf het in 1757 met goedkeuring zijner oversten in het licht onder den titel: „Groot en Klein uit Praag.” Pater Emmerich werd in deze zaak gesteund door den persoon en den invloed van Pater Ildephonsus, die van 1737—1741 Generaal der orde was. Ook in verre landen maakte hij op zijn reizen „den kleinen Jezus van Praag” bekend. Op deze reizen droeg hij altijd eene afbeelding er van bij zich. Door de aanroeping van Jezus werd hij en al de opvarenden eens op wonderbare wijze van een schipbreuk gered. Ofschoon zijn koffer langen tijd in zee had gelegen, werd toch zijn misboek in het minst niet beschadigd; zelfs het vloeipapier, waarin het gewikkeld was, was niet vochtig. Men hield dit voor een

wonder. Daarom gaf de Generaal der Karmelieten dit misboek aan den „kleinen Jezus van Praag” ten geschenke.

Vóór het titelblad staat een Latijnsche opdracht van het jaar 1739. De Karmelietessen van St. Jozef in Praag, die een heilig leven leidden, ontvingen het eerst een Jezukind van was, naar het genadebeeld vervaardigd en daarmede aangeraakt. Met onbeschrijfelijke vreugde ontvingen de dochters der H. Theresia den 25sten November 1757 de aanvallige, kleine beeltenis en hielden haar in hooge eere. Van toen af zochten zij deze devotie zoo wijd mogelijk te verspreiden. Hare meest geliefkoosde bezigheid buiten de kerk bestond hierin: het Jezukind van Praag met kleuren en zijde uit te dossen; en talloos zijn de beelden, door deze vrome vrouwen vervaardigd. Getrouwe afbeeldingen van het Jezukind vonden ook spoedig in andere kloosters van Praag ingang en blijde ontvangst, en nog heden vindt men in de meeste kloosters dergelijke beelden.

In het jaar 1738—1741 werd de

kerk St. Maria de Victoria en de kapel van Talmberg van den vroegen morgen tot den laten avond door geloovigen bezocht, die allen tot het lieve Jezukind kwamen. Van 5 tot 12 uur werd bijna onafgebroken het H. Misoffer aan het genade-altaar opgedragen; zoo werden b.v. in het jaar 1739 meer dan 2560 in het jaar van den oorlog, 1741, zelfs 3508 heilige Missen ter eere van het goddelijk Kind gelezen. Bisschoppen en Prelaten rekenden het zich een gunst, in deze kapel voor het genadebeeld het H. Misoffer te mogen opdragen en vele klooster- en wereldgeestelijken vroegen om 't voorrecht. Het heiligdom van het „genaderijke Jezukind” was het drukst bezochte in Praag. Op alle feestdagen des jaars had de genadekapel een buitengewonen toeloop.

Daar werd ten 7 ure het Allerheiligste uitgesteld en de litanie van den Zoeten Naam Jezus gebeden. De dag van den Zoeten Naam Jezus, die met octaaf gevierd werd, bleef voor altoos het hoogfeest. Velen wenschten een getrouwe

afbeelding van het genadebeeld te bezitten. In grooten getale werden deze afbeeldingen, uit hout gesneden of wel van was gegoten, verzonden, na ze eerst met 't genadebeeld te hebben aangeraakt. Behalve beelden werden ook nog vele schilderijen in olieverf en tallooze koperen houtsneegravures en medailles verspreid.

Toen de groote keizerin Maria Theresia naar Praag kwam om zich als koningin van Bohemen te laten kronen, bezocht zij ook „het genaderijke Kindje,” waarvoor zij een bizondere godsvrucht had. Tot groote stichting der aanwezigen bad zij voor de beeltenis, en om van hare vereering een blijvend getuigenis te geven stichtte zij een jaarlijksche Hoogmis en zond „den kleinen Jezus” een groen fluweelen, met goud doorstikt kleed, waaraan zij eigenhandig gewerkt had, benevens een groen prachtgewaad van dezelfde stof en bewerking. Van oudere beroemde vereerders van „het Jezukind van Praag” mogen nog worden vermeld: de zalige Electa van Jezus, en de zalige

Crescentia van Kaufbeuern. Ook de zalige Clemens Maria Hofbauer had een beeldje van „het Jezukind van Praag” in zijne kamer en vereerde het kinderlijk.

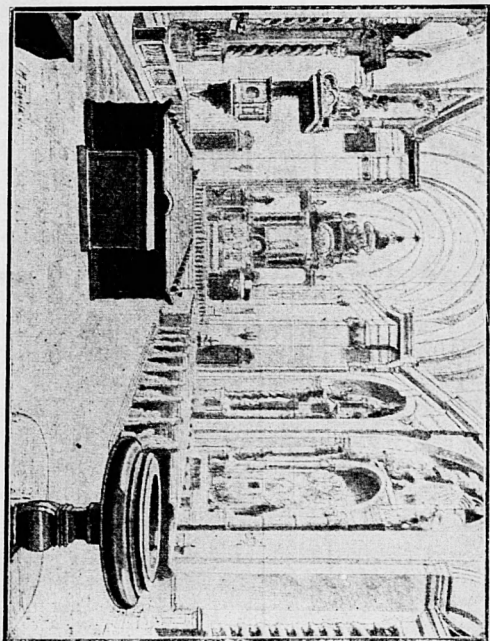
Spoedig bleek de kapel van Talmberg voor zulk een buitengewonen volkstoe-
loop veel te klein, zoodat men er aan denken moest het beeld ter vereering in het schip der kerk zelve te plaatsen. Dit geschiedde ook den 13^{den} Januari 1741, sedert welken tijd „de kleine Jezus” staat op de tegenwoordige plaats. Den 10^{den} Juni 1761 werdt dit altaar door Paus Clemens XIII geprivilegieerd en in het jaar 1776 door het schoone marmeren altaar van heden vervangen.

De tijd der Verlichting.

VI.

Vernieuwde vereering in onze dagen.

Nadat de vereering van het genade-
beeld van het „minnelijk Jezu-
kindje van Praag” omstreeks het midden

Het Helligdom van het „Jezukind van Praag“ van binnen gezien.

d
n
o
w
k
sl
K
D
z
g
s
h
v
e
g
r
A
v
v
l
d
d
l
t
h
S

der vorige eeuw haar toppunt had bereikt, nam ze door den rampzaligen zevenjarigen oorlog weder af. Onder keizer Jozef II werden in Praag alleen 70 kloosters, kerken en kapellen opgeheven en gesloten, ook het klooster der ongeschoeide Karmelieten bij St. Maria de Victoria. Den 3den Juli ontvingen zijn 44 vreedzame bewoners hun banvonniss. Slechts een geringe som gelds ontvingen zij als schadeloosstelling. De „lieve kleine Jezus” had zijn trouwe wachters en vurigste vereerders verloren. De rijke geschenken en gedenktafelen, deze zwijgende getuigen der dankbaarheid, moesten als „kerkrommel” uit den weg geruimd worden. Alle oefeningen van godsvrucht, alle warme uitingen van het kerkelijk leven waren en zijn nog bij de nieuwe verlichting gebaat: vooral werd de vereering der genadebeelden en „aangekleede beelden” op strenge straffe verboden. Gelukkig werd echter de „verboden” beeltenis niet uit den weg geruimd en de kerk niet ontheiligd, maar den 21sten September 1784 tot parochiekerk bestemd

en de orde van Malta hare bediening opgedragen. Het voormalige kloostergebouw dient heden tot gymnasium, de vroegere kluis" (het oude klooster) tot woning van den sacristein. Al was nu het genadebeeld ook beroofd van zijn vroegere tooi en zijn dierbaarste vrienden, de harten van het geloovige volk en zijn teedere vereering kon men het niet ontweldigen. Toen in 1878 tot Dec. 1879 de kerk en het genade-altaar vernieuwd werden, vierde „de kleine Jezus" een ware triomftocht. Twaalf kloosters van Praag wedijverden om „den kleinen Jezus" te vereeren, en achtereenvolgens het beeld een tijd lang te mogen herbergen. Van dien triomftocht dagteekent de hooge vlucht dier devotie in onze dagen. Nooit werden beelden, platen, rozenkransen en medailles in zoo grooten getale verspreid: want naar alle werelddeelen, in alle landen worden ze verzonden. Wel het meest heeft zich de vereering van „het genaderijke Jezukind" uitgebreid in Frankrijk, België, Nederland en Duitschland.

Het Fransche maandschrift: *Chroniques du Carmel* uit Aalst, in België, vermeldt sinds jaren talrijke, hoogst belangwekkende feiten der wonderbare hulp van het „Praagische Jezukind”. In genoemd maandschrift verscheen in den laatsten tijd een opstel onder den titel: *Reis van het „Jezukind van Praag” om de wereld*. Daarin worden de plaatsen opgesomd, waar de openbare vereering van het heilige beeld in den laatsten tijd haar intree deed. In een oud boek, door gravin Katharina van Fugger-Boos geschreven, en van 1761—1791 in het sticht Kempton in druk gegeven, heet het: „Allen die tot deze genaderijke beeltenis naderen en met vertrouwen bidden, verkrijgen redding in gevaar, troost in droefheid, hulp in armoede, verkwikking in angst, verlichting in duisternis des geestes, genadebeekjes in geestelijke dorheid, gezondheid in ziekte en hoop in de vertwijfeling. Geen koorts is zoo hevig, geen gevaar zoo groot, geen macht van Satan zoo geweldig, geen gezwel zoo kwaadaardig, of ’t is door de gods-

vrucht tot het „Genadekind” verdreven en genezen. Tweedracht tusschen echtelieden werd bijgelegd, gevangenen werden bevrijd, verstokte zondaars tot boete gebracht, ouders ontvingen den kinderzegen: kortom: Het is alles voor allen geworden.”

TWEEDE DEEL.

Verhoorde gebeden.

I.

De Kindervriend.

Jezus is de teederste Kindervriend. Hoe liefdevol ontving Hij ze eenmaal, die tot Hem werden gebracht om ze te zegenen. Hij beschermt hen, daar Hij zoo nadrukkelijk waarschuwt ze niet te verleiden, Hij beveelt ze aan, terwijl Hij de zorg, hun bewezen, beschouwt als aan Hem-zelfen bewezen.

„Laat de kleinen tot Mij komen, want hunner is het Rijk der Hemelen!” Als toen reeds de Zaligmaker zoo vriendelijk tot de kinderen Zich neeg, hoeveel te meer zal Hij zulks doen als Jezukind, d. w. z. wanneer wij Hem in de geheimen zijner H. Kindsheid vereeren! Buitengewoon talrijk en wonderbaar zijn de gevallen, dat Jezus in zijn genadebeeld de lieve kleinen heeft geholpen, die Hem door hunne christelijke moeders

werden aanbevolen en toegewijd. Mogen slechts enkele voorbeelden hier volgen :

I. In Praag was een kindje van 2 jaren, Johannes Weldner, aan de kinderpokken blind geworden. Vele maanden lang wendde de bedroefde moeder alle middelen aan, die de geneesheeren voorschreven, doch zonder vrucht. Eindelijk kwam zij op de gedachte, hare toevlucht te nemen tot het Jezukind van Praag. Eens toen de kleine Joannes juist in de wieg lag en van een druiventros at, begeeft zich de moeder naar eene H. Mis, die, naar zij meende, in de kapel van het Karmelietenklooster aan het altaar van den „Kleinen Groote” gelezen werd. Het kleine zusje, dat thuis gebleven was bij het zieke kind, meende onder de H. Mis te bemerken, dat zijn oogen zich openden voor het licht ; al haar twijfel verdween, toen de kleine de schillen zijner druiven de eene na de andere juist op het zelfde plekje wierp. Zij ijldde de moeder, als deze terugkeerde, te gemoet en riep haar reeds van verre toe : „Moeder, Johan is niet blind meer !” De gelukkige

moeder overtuigde zich van de waarheid dezer tijding en keerde terstond naar het klooster terug, om het Jezukind haren dank uit te storten.

2. Een klein meisje van 4 jaren, aldus schrijft men uit Oudenaarden, werd door waterzucht aangetast. De geneesheeren gaven de hoop op, het kind te kunnen redden, wat de ouders der kleine bewoog zich tot den Hemel te wenden, om daar te verkrijgen wat hun de aarde weigerde: het leven hunner lieve, kleine Martha. Doch al hun bidden en smeeken scheen vruchteloos. De toestand van het kind werd zoo ernstig, dat de arme moeder, knielend bij het bed der kranke, en haren laatsten snik afwachgend, uitriep: „Arme, kleine Martha, morgen zal ik uwe oogjes niet meer zien!” Daar komt Martha's tante, die de bedroefde moeder den raad geeft, tot het wonderbaar „Jezukind van Praag” hare toevlucht te nemen. Een plaat van dit wonderdadige beeld werd bij de zieke gebracht en te gelijker tijd een negendaagsche oefening begonnen. De uitslag ging de verwachting

te boven: want reeds in de eerste dagen der novene werd de toestand van Martha buitengewoon veel beter, en bij het einde der oefening was het kind volkomen hersteld.

3. Een knaapje uit Eisendorf (Sileziën) was aan het linkerbeen verlamd; hij kon reeds de behandeling der geneesheeren niet meer verdragen. Nu beloofden de ouders eene H. Mis bij te wonen, die zij voor hem bij de Paters Franciskanen te Glatz voor het „Beeld van Praag” zouden laten lezen. Toen men nu gereed stond om te vertrekken, sprak de grootmoeder tot den kleinen lamme: „Nu Felix, gaat gij met ons meê, wij gaan naar het „Jezukind”. Op hetzelfde oogenblik staat het kind, dat zich sinds lang reeds volstrekt niet meer bewegen kon, op, en loopt de kamer rond, geheel buiten zich zelf van vreugde. Het was werkelijk genezen!

4. Een kind van elf jaren verkeerde in hopeloozen toestand. Zijn arme moeder, die haar eersteling bijna onder dezelfde omstandigheden verloor, had alle

hoop opgegeven, het kind in het leven te behouden. In hare smart wendde zij zich tot eene kloosterzuster, en verzocht haar gebed, niet om de genezing van haar zoon, alléén slechts om verlichting in zijn laatste lijden. De zuster trachtte het vertrouwen der smeekelinge te verlevendigen en ried haar, terstond met volkomen overgave aan Gods wil eene novene te beginnen tot den „kleinen Jezus van Praag”. Daarna gaf zij haar eene medaille, het gebedje en een kleinen rozenkrans. Thuis gekomen, hangt de moeder de medaille van het Jezukind den kleinen stervenden om den hals, laat haar kind het gebedje lezen en toont hem den kleinen rozenkrans. Terstond begint het kind te glimlachen, bemachtigt met zijn kleine handen hetgeen men hem voorhield, gaat er mede aan het spelen en voelt van stonde af aan geen pijn meer. Na eenige dagen is het kind volkomen genezen, en de overgelukkige moeder brengt haren lieveling in de kerk om het „Jezukind” te bedanken en hare gaven aan zijne voeten neer te leggen.

5. Uit het klooster der zusters van het Kruis te Djakovar in Slavonië meldt men onder andere verkregen gunsten : Een zesjarig kind in ons pensionaat werd ernstig ziek aan longontsteking ; het kon nauwelijks adem halen en was den dood nabij. Toen bracht de overste een beeld van het Jezukind van Praag aan het bed en alle zusters baden zonder ophouden het gebed van Pater Cyrillus. En zoodra het stervende kind zich iets beter gevoelde, sprak het dikwerf de woorden na : „O lief Jezuken, help mij !” En Het had geholpen, het kind was spoedig gezond.

Lieve kinderen, die deze verkregen gunsten leest, vereert vurig het Jezukind, wijdt Hem uw jeugdig hart, legt Hem met vertrouwen uwe belangen bloot, en bidt Hem voor oudere broeders en zusters.

De goddelijke Kindervriend heeft ook u lief.

Nog een woord aan ouders en oversten.

Uwe lieve kleinen staan juist in onze dagen aan zoo vele gevaren bloot,

wat betreft het geloof en de onschuld. Zelfs weldenkende en verstandige ouders hebben menigwerf geen vermoeden van de grootheid dezer gevaren.

O, mochten toch allen, wien het zielenheil der kinderen ter harte gaat, ze stellen onder de bizondere bescherming van het Jezukind! En als het genaderijke Kind het lichaam en het aardsche leven zoo gaarne te hulp komt, zal het dan nog niet eerder de ziel van nut willen zijn en het leven der genade, de onschuld, helpen bewaren? Hoe zeer is derhalve in dit opzicht de devotie tot het Jezukind aan te bevelen voor de kinderen en het huisgezin, voor scholen, weeshuizen en opvoedingsgestichten!

II.

De barmhartige Redder der zondaren.

Tot redding der zondaren is de Verlosser in de wereld gekomen. Naar hen trok zijn liefdevol hart Hem zoo onweerstaanbaar heen. „De zondaren neemt Hij op,” zoo staat in het H. Evangelie

van Hem geschreven. Ook in zijn genadebeeld van Praag heeft Jezus getoond, dat Hij een Vriend en barmhartige Redder is zelfs van de armste zondaren.

Mogen de volgende voorbeelden er toe leiden, vol vertrouwen tot het Genadekind te komen, om voor zich of voor andere verdwaalden den terugkeer tot den goeden Herder te verkrijgen.

1. Een zondaar, die jaren lang in een onverbeterlijke zonde van gewoonte leefde, was de wanhoop nabij.

„Het is mij niet mogelijk, mij te beteren, ik heb geen wil en voornemen meer,” zeide hij tot zijn biechtvader. Deze zond hem naar de genadekapel en legde hem op te zeggen: „O genaderijk Jezukind ontferm u mijner! Verlicht en help mij, opdat ik ten uitvoer brengen kan, wat de biechtvader van mij verlangt.” Dit herhaalde de arme zondaar meermalen in de genadekapel en kwam geheel veranderd bij den biechtvader terug. Hij was gered.

2. Een vrouw, die jaren lang zware zonden verzwegen had, kwam uit nieuws-

gierigheid in de genadekapel, wyl zij van het „Jezukind van Praag” reeds zooveel gehoord had. Zij ziet op naar het beeld, maar bemerkt tot hare verwondering wel het kleedje en de kroon van het Kind, doch niet zijn aangezicht. Vrees en angst grijpt haar aan, zij begint over het geheele lichaam te sidderen, alle zware zonden, ook haar onwaardige biechten en communiën schieten haar te binnen. Nadat zij eene rouwmoedige en oprechte biecht had gesproken, zag zij het beminnelijk aangezicht van het wonderdadige Kind en verheugde zich buitenmate.

3. In het jaar 1889 leefde in Bergen (België) een huisvader, die zijn godsdienstplichten geheel verwaarloosde. Sinds ongeveer 41 jaren wilde hij van het gebed, de H. Mis en de Paaschcommunie niets meer weten. Zijn vrouw en kinderen waren ijverige christenen, doch al hun pogingen, den innig geliefden vader tot God terug te voeren, waren tot heden zonder vrucht gebleven. Hij wordt gevaarlijk ziek, men dringt nog

meer aan, maar vergeefs. De huisgenooten beginnen eene eerste, eene tweede, ja, een derde novene tot het Jezukind van Praag.

Op den derden dag der negendaagsche oefening is het verzet des zondaars gebroken. Haal mij dadelijk een priester, roept hij op eenmaal uit. Rouwmoedig belijdt hij nu zijne zonden, ontvangt de laatste heilige Sacramenten en sterft een gerusten dood.

III.

De hemelsche Geneesheer.

Ook bij lichamelijke ziekten heeft zich het vertrouwen op Jezus in zijn Genadebeeld zeer dikwijls bewaarheid. Mogen, behalve de reeds meegedeelde, de volgende feiten uit onze dagen hier nog een plaats vinden.

1. Eduard Jozef Schmidt te Bodensstadt werd in 't begin van September 1893 stokdoof, zoodat hij zijn eigen woorden niet hooren en met niemand spreken kon. Hij hoorde geen klok luiden, geen orgel spelen, leed daarbij zeer

hevige hoofdpijnen en verkeerde boven-
dien nog in zeer ongelukkige omstan-
digheden. Op het „Jezukind van Praag”
opmerkzaam gemaakt, vereerde hij Het
recht ijverig en beloofde, mocht hij ge-
nezen, het feit openbaar te zullen maken.
Op eens nam alles een keer. Hij kreeg
het gehoor terug, zijn levensomstandig-
heden werden eveneens beter, en heden
gaat het hem zeer goed; hij heeft ge-
luk in zijn zaken en is gezond en
frisch, waarvoor hij het genaderijke
Jezukind den verschuldigten dank brengt.

2. Een priester uit Slesien-Darmstadt
brak op Sylvester-avond 1894 het been
en beide knokkels. Hij nam zijn toe-
vlucht tot het „Jezukind van Praag”,
hield een novene, beloofde een H. Mis-
te Zijner eere voor de arme zielen en
openbaarmaking, als het leggen van het
gipsverband goed affiep. Ook legde hij
een prentje van het Jezukind van Praag
op het gebroken been.

Bij het aanleggen van het verband
had hij niet de minste pijn. „Buitendien,
zoo schrijft zijn Eerwaarde, had ik

nauwelijks een uur pijn, van het oogenblik af dat ik het been brak, gedurende al de weken der genezing, en nu kom ik door openbaarmaking mijne belofte vervullen."

3. In October 1884 werd een heer te Oudenaarden, die kanker aan de lip had, door de geneesheeren beduid, dat een operatie het eenige middel was, om het voortwoekeren der kwaal te stuiten. Dit bericht verschrikte den zieke nog te meer, wjl een zijner vrienden ten gevolge eener dergelijke operatie gestorven was.

Nu werd zijne zuster de godsvrucht tot het „Jezukind van Praag" aanbevolen. De negendaagsche oefening, die op den dag der operatie zou eindigen, werd door meerdere personen met ijver gehouden. Die allen vereenigden hun gebeden met die van het bedrukte huisgezin.

De uitslag was wonderbaar, zoodat de geneesheer zelf zeide: „Als hier geen wonder in 't spel is, begrijp ik er niets van".

Na acht dagen kon de zieke, volkomen genezen, in de kerk zijn goddelijken Redder dank gaan zeggen.

4 Jozef de Vignet, een vermaard geneesheer te Praag, had een eenigen zoon, Joannes Nepomucenus, die, jaren lang reeds, aan de oogen leed. 't Was een overblijfsel der kinderpokken. De vader was, evenmin als zijn vakgenooten, die hem ter zijde stonden, bij machte, om het lijden van het kind, dat het gezicht geheel verloren had, te verzachten.

„Toen” — dit is het eigen getuigenis van den vader — „namen wij, daar alle „menschelijke hulp ijdel bleek, onze toe- „vlucht tot den wonderdadigen kleinen „Jezus en begaven ons met onzen „kleinen jongen naar Zijn altaar. Het „kind, dat vroeger geen licht dulden kon, „verdroeg het in de kerk zeer gemak- „kelijk, en na de H. Mis riep het uit: „Mama, ik zie, ik zie reeds den kleinen „Jezus! Sedert dat uur begonnen de „oogen, gelijk iedereen opmerkte, niet „alleen er gezonder uit te zien, maar „ook de kleine gezwellen verdwenen

„geheel. Mijn zoon kreeg zijn heldere,
 „klare oogen van voorheen weder terug
 „en gevoelde er niet de minste pijn
 „meer aan.”

„Ik heb dit eigenhandig geschreven,
 „om der waarheid hulde te brengen en
 „ter verbreiding der godsvrucht tot het
 „wonderdadig Kindeken Jezus; en ik laat
 „het vergezeld gaan van mijn gewoon
 „zegel. Ik ben overigens bereid het
 „onder eede te bevestigen.

„PRAAG, den 10^{den} Mei 1735.

„L. S. JOZEF DE VIGNET,

„*Medicus. Pract. Pragens., van het*
 „*koninklijk hof van Pol. en Khursachs.*”

5. In een Trappistenklooster werd een leekebroeder, een van de sterkste, ten gevolge eener bloedspuwing zwaar ziek. Zijn abt, juist afwezig, werd terstond hiervan in kennis gesteld. Vol vertrouwen op het Kindje Jezus, nam hij tot Hem zijn toevlucht, Hem bezwevend, het klooster toch voor zulk een dreigend ongeluk te bewaren.

Het was zes uur in den avond, te

laat, om nog te vertrekken; den volgenden morgen keerde hij in zijn klooster terug en vernam, dat het den zieke aanmerkelijk beter ging. Des morgens had men hem adergelaten, zonder dat hij er zich iets beters op bevond, ten minste 's middags nog niet; maar tegen den avond, tusschen zes en zeven uur, kwam er zichtbaar beterschap. Het Kindje Jezus begon zijn werk, maar Hij wilde er nog meer luister aan geven.

's Avonds voelde de zieke zich zeer afgemat; de nacht was niet gunstig, en in den morgen, tegen half zeven, ijldde de ziekenoppasser naar den abt met de tijding, dat de broeder sterven ging.

De teekenen des doods waren inderdaad aanwezig. Men gaf hem in allerijl het H. Oliesel, en wel met weglating der voorafgaande gebeden, daar men vreesde geen tijd meer te hebben, om alles te voleinden.

Men begint de gebeden der stervenden; de zieke blijft in denzelfden toestand.

De abt werd bedroefd. — Wilde het Kind Jezus den broeder dan niet ge-

nezen ?.... — Maar de broeder leefde nog, en het Kindje Jezus was machtig en goed genoeg, om hem te redden.

De abt wendt zich tot den zieke en maant hem aan, om, ter eere der twaalf jaren van Jezus' heilige Kindsheid Hem nog twaalf jaren levens te vragen. Tevens voegde de abt de belofte er aan toe, dat hij, ingeval de broeder genezen mocht, zich zelven en al de zijnen zou laten inschrijven in de Broederschap der H. Kindsheid. Daarna begonnen allen voor een kribbe, waarin men het goddelijk Kindje had neergelegd, de litanie van den Zoeten Naam te bidden. En zie! dien men reeds dood waande, begon langzamerhand te herleven, en toen 's middags de arts verscheen aan zijn ziekbed, lierkende hij dezen terstond. Drie dagen nog, en de broeder stond van zijn ziekbed op, en na acht dagen zag men hem weder zijn gewone werkzaamheden hervatten.

IV.

De Redder in tijdelijken nood.

De goddelijke Heiland, die voor ons een arm Kindeken geworden is en, Zoolang Hij rondwandelde op aarde, nood en ontbering ten volle heeft gedragen, heeft zich ook door zijn „Genadebeeld” te Praag zeer dikwerf doen kennen als den liefdevollen Redder in tijdelijken nood en verlegenheid.

1. Mathias Adam Höger, een boekdrukker, verkeerde tengevolge van verschillende ongelukken in groote geldverlegenheid en daarbij hij had geen werk. De man bad vol vertrouwen tot den „kleinen Jezus van Praag,” ontving te zijner eere de H. Communie en gaf vooraf de genadekapel een Misboek ten geschenke, dat hij zelf gedrukt had. De goddelijke Verlosser hielp hem spoedig uit zijn groote verlegenheid: men gelastte hem, een werk te drukken, dat hem 3000 mark opbracht.

2. Een beeldhouwer uit Praag werd opgedragen, een beeld te maken, dat —

de stof uitgenomen — volkomen moest gelijken op dat in de Karmelietenkerk. Om het zoo getrouw mogelijk na te bootzen, begaf hij zich meermalen naar de kloosterkerk, om het aandachtig te beschouwen. Telken male bad hij vertrouwwol tot het goddelijk Kind, hem toch altijd van werk te voorzien, om zijn huisgezin eerlijk te kunnen onderhouden. Het beeld was nog niet voltooid, of men vroeg van alle zijden naar een zelfde. Op die wijze had de man voor langen tijd werk genoeg.

3. Een werkmán uit Munster, (Westphalen) die een zeer laag loon verdiende, bevond zich tegenover zijn schuldeischers in een zeer moeilijken toestand. Hij begon een negendaagsche oefening ter eere van het „Jezukind van Praag.” Op het einde hiervan schonk hem iemand 100 mark. Door dezen gelukkigen uitslag bemoedigd, hield hij een tweede novene. Aan het einde daarvan werd hem door den president eener loterij meegedeeld, dat hij 212 mark had getrokken. Nog een derde bewijs van de krachtadige hulp van den min-

nelijken, kleinen Jezus zou hij ondervinden. Een schuldeischer, die hypotheek op diens huis had, verklaarde rondweg, dat hij het in veiling wilde brengen. De man hield een derde novene tot den kleinen Koning en — wonder — de schuldeischer schonk hem de geheele som kwijt, daarenboven stelde iemand nog dienzelfden dag hem 40 mark ter hand.

4. Een Karmelietesse uit Frankrijk meldt:

De sedert 15 jaren in onze kapel begonnen werken moesten wegens geldgebrek gestaakt worden, en wij hadden niet het minste vooruitzicht, den bouw, hoe dringend noodig ook, zoo spoedig mogelijk te kunnen voltooien. Terwijl wij al onze hoop stelden op het „Jezukind van Praag,” plaatsten wij zijn beeld in ons nederig heiligdom en lieten het goddelijk Kind zelve de zorg over, deze kerk, die wij Hem toewijdden, te voltooien. Zijn bijstand liet zich niet wachten. Een edelmoedige weldoenster stond voor de geheele voltooiing van alle bouwwerken in, en achtte zich ge-

lukkig zoo doende een blijk te kunnen geven van hare godsvrucht tot het „Jezukind van Praag.”

5. Uit de missie der E.E. Paters van den H. Geest in de binnenlanden van Africa, waar „het Jezuskind van Praag” ook reeds zijn intocht hield, deelt de eerw. Pater Schmidt ons mede:

„Toen in September 1894 onze bureu, de Bambanbes, naar hun gewoonte, het dorre gras der kampine verbrandden, liep onze groote Loango-hut gevaar, een prooi der vlammen te worden. In plaats van krachtig tegen het vernielend element te strijden, sloegen de luie, trouwelooze negers op de vlucht. De leekebroeders en ik spanden al onze krachten in, om de bedreigde woning [en meteen alle andere hutten te redden. Doch te vergeefs! De hoog opstijgende, alles verterende vlammen waren reeds te nabij. Binnen eenige minuten zou onze onmisbare woning in de asch liggen. Natuurlijkerwijze viel op geen hulp meer te rekenen. Wij riepen nu het lieve „Jezukind van Praag” aan, en zie!

de wind keerde terstond en dreef de vlammen den anderen weg uit. Onze met zooveel moeite en zorg gebouwde woning was behouden.” —

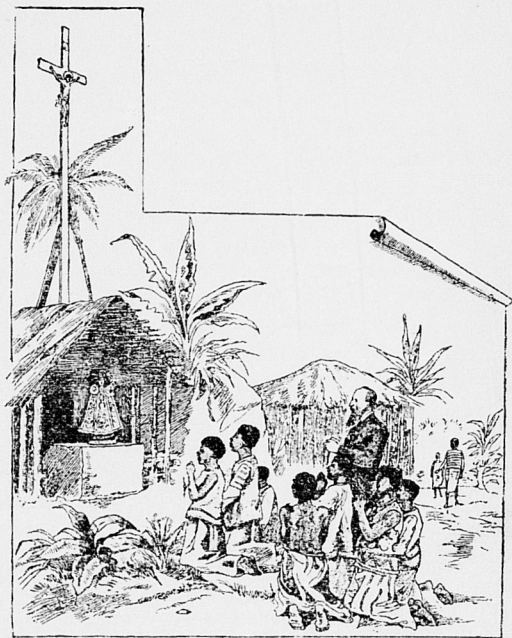
„Eenige weken later bewaarde het goddelijk Kind ons voor nog grooter ongeluk. Ngoma, een vorst in onze nabuurschap, een heethoofd en daarbij een woestaard, stond een onzer missionarissen naar het leven. Als een wild dier zette hij den armen Pater na en slechts met moeite konden wij den vervolgte in veiligheid brengen. In dezen nood wendde ik mij schriftelijk tot den beschermpost van Londina, vier dagreizen van ons verwijderd. Zeker zou de vorst zijn misdrijf zwaar moeten boeten, doch eer nog van Londina hulp kwam opdagen, kon de woestaard misschien de missie uitplunderen en brandschatten, en de missionarissen om 't leven brengen.

In dezen nood zochten en vonden wij hulp door de devotie tot het „Jezukind van Praag.” Nauwelijks waren wij met een novene te zijner eer begonnen, of reeds kwam Ngoma tot andere gedach-

ten. Hij kwam uit eigen beweging tot ons, vroeg om vergiffenis en beloofde zijn onrecht weder goed te maken.

Zoo had de almachtige Jezus op eenmaal den bloeddorstigen tijger in een zachtmoedig lam veranderd. In al onze aangelegenheden — zoo eindigt Pater Schmidt, — nemen wij onze toevlucht tot den „kleinen Jezus van Praag” en nooit vruchteloos.”

Het Jezukind, vereerd door de heidensche kinderen.

DERDE DEEL.

Gebeden tot het goddelijk Kind.

*Gebed van Pater Cyrillus van de H.
Moeder Gods.*

 Jezus, tot U neem ik mijne toevlucht; ik bid U door uwe Moeder, dat Gij mij toch redt uit dezen nood. Dan geloof ik oprecht in U, wetend, o God, dat Gij mij beschermen kunt. Dan hoop ik vast op U en vertrouw, dat ik aan uwe genaden deelachtig worden zal. Dan bemin ik U van ganscher harte. Dan wil ik berouw hebben over mijne zonden en smeeke U, dat Gij er mij van bevrijdt. Dan maak ik het voor-nemen mij te beteren en U niet meer te bedroeven. Ik geef mij geheel aan U over en wil voor U met gelatenheid lijden en U eeuwig dienen. Ik wil den naaste als mij zelven liefhebben om U.

O Jezuken, ik smeeke U, dat Gij mij toch redt uit dezen nood en geeft, dat

ik eenmaal U bezitten moge met Maria en Jozef en alle engelen in eeuwigheid. Amen, Amen, Amen.

(Duizenden bidden dit gebed dagelijks; — doe het eveneens.)

MORGENGEBED.

Bij het opstaan: Ik sta op in den naam † des Vaders, die mij geschapen heeft, in den naam † des Zoons, die mij verlost heeft, in den naam † des heiligen Geestes, die mij geheiligt heeft.

O Jezus, goddelijk Kind, zegen mij en bewaar mij voor alle kwaad naar lichaam en ziel; bescherm mij tegen alle zichtbare en onzichtbare vijanden.

O Jezus, in U geloof ik, op U hoop ik, U bemin ik van ganscher harte.

(Na het aankleeden knielt men neder en bidt):

O Jezus, mijn Heer en Verlosser, voor U ontwaak ik in den vroegen morgen en wijd U het begin van dezen dag toe. Ik aanbid U als mijn Heer en

mijn God en dank U voor alle weldaden, die Gij mij bewezen hebt, vooral dat Gij mij dezen nacht beschermd hebt en voor een onvoorziene dood bewaard. Ik bemin U uit geheel mijn hart in vereeniging met uwe maagdelijke Moeder en den H. Jozef. Ik offer mij aan U op, voor dezen dag en voor geheel mijn leven. Ik schenk U mijn lichaam en mijne ziel en vereenig met uwe oneindige verdiensten alles wat ik vandaag zal denken, spreken, doen, laten en lijden. Alles tot uwe meerdere eer en glorie, o beminnelijk, genaderijk Jezukind. Laat niet toe, dat ik U heden door een vrijwillige zonde beledige.

O Jezus, uw heiligen Naam wil ik schrijven op mijne oogen, opdat zij niets aanschouwen wat ijdel en zondig is en U kan mishagen; op mijnen mond, opdat hij niet anders spreke dan hetgeen U welgevallig is; in mijn hart, opdat het vrij blijve van alle slechte begeerten en gereinigd worde van alle kwade neigingen.

Ik maak de goede meening, alle heilige aflaten te verdienen, aan welke ik

deelachtig kan worden en leg ze in de handen uwer allerheiligste Moeder neder, ook vereenig ik mij met alle H.H. Missen, die heden op heel de wereld worden opgedragen en breng dat alles ten offer voor de geloovige zielen in het vagevuur.

(Bid 3 Weesgegroeten tot de onbevleete Moeder Gods):

O Moeder, eer deez' dag begint,
Geef mij den zegen met uw Kind.

O heiligste Maagd, Gij Moeder van het goddelijk Kind en mijn liefste Moeder Maria, ik verberg mij onder uwe schutsmantel. Dáár wil ik leven, dáár wil ik sterven; bewaar mij voor de zonde en geef mij uwen heiligen zegen.

Engel Gods, mijn beschermer, wien ik door de opperste Vaderliefde ben toevertrouwd, wil mij verlichten, bewaren geleiden en bestieren. Amen.

H. Jozef, gij voedstervader van het goddelijk Kind en gij mijn heilige Patroon staat mij bij: alle heiligen Gods bid voor mij. Onze Vader.... Wees ge-

groet.... Ik geloof in God den Vader...
Glorie zij den Vader, enz.

(Maak nog het vaste voornemen, heden
uit liefde tot het goddelijk Kind deze
fout.... te vermijden, die deugd.... te
beoefenen, dit goed werk.... te verrichten.)

**Morgengroet der kinderen aan het
Kindje Jezus,**

U 'mijn morgengroet, o Jezus,
Voor d' aan mij geschonken dag;
Ach, een stroobed was het leger,
Waar mijn Hemelvorst op lag!
Jezuken, wat zijt Gij goed,
Heel mijn harte staat in gloed!

O, wat mocht ik vredig sluim'ren,
Wijl uw liefde hield de wacht,
En uw Eng'len mij omzweefden,
Trouwe wakers heel den nacht.
Jezuken, wat zijt Gij goed,
Heel mijn harte staat in gloed!

Weer den duivel, lieve Jezus,
Met zijn listen van mijn zij,
Laat me willig zijn en need'rig,
Zacht en zedig, zooals Gij,
Dan staat mij, o Jezus zoet,
't Harte nog in feller gloed!

**Schietgebeden gedurende den dag te
verrichten.**

Heilig Kind Jezus, zegen ons!
Zoet Kindje Jezus, alles uit liefde tot U!
Mijn Jezus, barmhartigheid!

(Telkenmaal 100 dag. afl.)

Jezus, mijn God, boven alles bemin ik U.

(Telkens 500 dag. afl.)

Zoet Hart van Maria, wees mijn redding!

(Telkens 300 dag. afl.)

AVONDGEBED.

(Bid eerst het gebed van Pater Cyrillus, bl. 73 ; daarna :)

O goddelijk Kind, aan het einde van dezen dag kniel ik voor U neder en dank U met geheel mijn hart voor de vele genaden en weldaden die Gij mij weder geschonken hebt.

Jezus goddelijk Kind, hoe goed zijt Gij voor mij geweest, doch hoe heb ik aan uwe liefde beantwoord? —

Heb ik U niet beleedigd met gedachten? — woorden? — werken? — door verzuimenis? — door vreemde zonden? — hoe heb ik mijn voornemen gehouden? — de plichten van mijnen staat volbracht? —

(Gewetensonderzoek.)

O Jezus, Gij Koning van hemel en aarde, Gij, die eens mijn Rechter zijn zult, al mijn zonden van dezen dag en van mijn vorig leven zijn mij leed uit liefde tot U, O Jezus, vergeef mij. Ter wille van uwe verdiensten, van uw kostbaar Bloed, van uw bitteren dood, ontferm U mijner. Help mij, opdat ik in de toekomst getrouw blijve en U niet

meer beleedige. In uwe liefde wil ik leven en sterven. In uw liefdevol hart beveel ik mijn lichaam en mijne ziel.

Ik wil gaan slapen met dezelfde meening waarmede Gij, o Jezus, in den stal op het harde stroo geslapen hebt, om uwen hemelschen Vader te behagen.

Zoet Jezuskind, geef mij uwen zegen.

Dat God de Vader, God de Zoon, en God de H. Geest mij zegenen, wien lof en dank worde gebracht in eeuwigheid.

Jezus van Nazareth, Koning der Joden, moge deze zegelijke titel, o goddelijk Kind mij beschutten tegen een haastigen dood en tegen alle kwaad.

O Maria, Moeder der barmhartigheid en genade, bescherm en bewaar mij in dezen nacht en in mijn laatsten strijd.

Maria, liefste Moeder mijn,

Kom mij te hulp in stervenspijn.

Heilige Engel Gods, blijf aan mijne zijde.

H. Jozef, gij voedstervader van het goddelijk Kind en gij mijn H. Patroon staat mij bij.

Jezus, Maria en Jozef! U geef ik
mijn hart en mijn ziel.

Jezus, Maria en Jozef! staat mij bij
in mijn laatsten doodstrijd.

Jezus, Maria en Jozef! moge mijn
ziel met U in vrede scheiden.

300 dagen afaat telkenmale.

*(Bid nog de litanie van den Zoeten
Naam of de litanie van Jezus' Kindsheid.*

*Vergeet ook de zielen des vageruurs
niet.)*

Avondgroet der kinderen aan het Kindje Jezus.

Neen, uw kind, o Jezus zoet,

Kan zich niet ter ruste leggen,
Eer het U zijn avondgroet

En zijn laatste beê mag zeggen.
Liefste Jezuken, goê-nacht,
Zegen mij, en 'k slaap zoo zacht.

Jezuken, U zeg ik dank,

Die mij dezen dag deedt gloren,
'k Wil U heel mijn leven lank,

Kleene Koning, toebehooren.

Liefste Jezuken, goê-nacht,

Neem mijn dank, en 'k slaap zoo zacht.

Maar vergeef mij, god'lijk Kind,
Eer ik slapen ga, mijn zonden,
Heel, mijn kleine Boezemvrind,
Heel, ach heel mijns harten wonden;
Liefste Jezuken, goe-nacht,
Ach vergeef, en 'k slaap zoo zacht.

Wees mijn Wachter, god'lijk Wicht,
'k Smeek het knielend aan uw voeten,
En als weer de morgen licht,
Zal ik 't eerst mijn Jezus groeten.
Liefste Jezuken goê-nacht,
In uw hoede slaap ik zacht.

MISGEBEDEN

TER EERE

van het goddelijk Kind.

Gebod ter Voorbereiding.

O goddelijke Heiland, Jezus Christus, Gij, die uit liefde tot ons menschen een Kind zijt geworden, ter dankbare vereering uwer heilige Kindsheid wil ik deze H. Mis bijwonen. Mocht ik toch zoo eerbiedig en aandachtig daarbij tegenwoordig zijn als uwe heilige Moeder Maria en uw heilige Voedstervader Jozef met de lieve Engelen en de vrome herders stonden bij uwe kribbe.

Ik wil door dit heilig Misoffer uwen hemelschen Vader de hoogste eer be-

wijzen, en Hem danken voor de oneindige liefde waarmede Hij U, o goddelijk Kind, zijn ééngelboren Zoon, ons geschonken heeft.

Tevens wil ik door dit heilig Offer voldoening geven voor alle zonden, waardoor ik uwen hemelschen Vader beleedigd heb, en Hem smeeken om de genade U, mijn Jezus, altijd van ganscher harte te mogen liefhebben.

Evenals voor mij zelven bid ik ook voor alle menschen, zoo levende als afgestorvene. Alle zonden zijn mij van ganscher harte leed en ik maak het vaste voornemen, U niet meer te beleedigen. Heb toch deernis met mij, o goddelijk Kind, en vergeef mij in uwe barmhertigheid mijne zonden. Ontferm U mijner, o goddelijk Kind, ontferm U mijner! Amen.

Bij het Gloria.

Eere zij God in den hooge!

Wij loven U, wij prijzen U, wij danken U van ganscher harte, o goddelijke

Heiland, dat Gij uit liefde tot ons een menschenkind geworden zijt, om ons te maken tot kinderen Gods.

Geloofd en geprezen zijt Gij, o God de Vader, die uit oneindige liefde tot ons menschen, uw eengeboren Zoon in deze wereld hebt gezonden. Geloofd zij de H. Geest door wiens almacht de Zoon Gods de H. Menschheid uit de zuiverste maagd Maria heeft aangenomen. Amen.

Bij de Gebeden.

O Jezus, goddelijk, aanbiddenswaardig Kind, evenbeeld en afstraling des hemelschen Vaders, Gij hebt U gewaardigd, uit liefde tot ons den glans uwer Godheid en Menschheid te verbergen onder de gedaante van een arm kind. Wij belijden en aanbidden de goddelijke Wijsheid in uwe kindsheid, de onuitputtelijke Almacht in uwe zwakheid, de oneindige Majesteit in uwe geringheid en smeeken U, verleen ons in uwe goedheid, dat wij eenmaal als uwe kinderen in den hemel U bezitten mogen

en dáár aanschouwen, hoe groot en verheven Gij zijt en waart vóór alle tijden, Gij, die leeft en regeert met God den Vader in de eenheid des heiligen Geestes, God van alle eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Bij het Epistel en het Evangelie.

Sla uw oogen op mij, Kindje Jezus, Uitdeeler der genaden, opdat door dien genadevollen blik mijn verstand worde verlicht, om uwe goddelijke waarheden te begrijpen en mijn wil worde aangevuurd, om uwe geboden en uitspraken op te volgen; waardoor ik mij zonder ophouden uwe beloften en weldaden herinnere, opdat van het altaar mijns harten een drievoudig offer van geloof, hoop en liefde tot den troon uwer Majesteit opstijge, nieuwe genaden en zegeningen nederdalen op mij en allen, die zich in mijn gebed hebben aanbevolen, als ook op hen, voor wie het licht des Evangelies nog niet is opgegaan en opdat wij zodoende ons zelve tot uitverkoren vaten uwer liefde maken, die

uwe goedertierenheid lofzingen in eeuwigheid. Amen.

Bij het Credo.

Ik geloof in God den Vader almachtig, Schepper van Hemel en aarde en in Jezus Christus, zijn eenigen Zoon, onzen Heer, die ontvangen is van den H. Geest, geboren uit de Maagd Maria; die geleden heeft onder Pontius Pilatus, die gekruisigd is, gestorven en begraven; die is nedergedaald ter helle, ten derden dage verrezen van de dooden; die is opgeklommen ten hemel; zit aan den rechterhand van God den Vader almachtig; vandaar zal Hij komen oordeelen de levenden en de dooden. Ik geloof in den H. Geest, de H. kath. Kerk, gemeenschap der Heiligen, vergiffenis der zonden, verrijzenis des vleesches en het eeuwig leven. Amen.

Bij de Offerande.

O Jezus, klein Kind en groote God!

Gij, die op den 40sten dag in den tempel door de engelreine handen van Maria, uwe maagdelijke Moeder, U zelve aan uwen hemelschen Vader hebt opgedragen, zie, ik, arme zondaar, ben om mijne zonden, die mij uit den grond mijns harten leed zijn, niet waardig mijne oogen tot U op te heffen. Ik offer heden door de handen des priesters uw goddelijk en tegelijk mijn zondig hart aan uwen en mijnen hemelschen Vader op.

Dit arme hart leg ik in de opgeheven handen des priesters neder, opdat alle gebed en zegen ook over mij worde uitgesproken.

Evenals het brood op de pateen, en de wijn in den kelk, door de woorden des priesters waarachtig in uw Vleesch en Bloed veranderd worden, zóó, o liefste Jezus, moet ook mijn hart geheel en al in uw hart worden veranderd, opdat het niet langer mijn hart zij, maar het uwe worde en blijve. Tegelijk met mijn hart offer ik U ook mijn verstand, mijn geheugen, mijn wil, al mijne zinnen, mijn lichaam en mijne ziel, mijn kruisen,

mijn lijden, mijn leven en sterven. Laat dit heden voor uw Aanschijn een welgevallig offer zijn, opdat ik daardoor verkrijge wat ik verlang en noodig heb. Amen.

Bij de Prefatie.

Tot U, o God, heffen wij onze harten omhoog en zeggen U, onzen Heer, dank. Ja, het is waarlijk passend en rechtvaardig, billijk en heilzaam, dat wij U danken altoos en overal, wijl Gij door het geheim der menschwording ons het ware Licht der wereld hebt doen opgaan; daarom zingen wij met de heilige Engelen en Aartsengelen en heel het hemelsch heir: Heilig, Heilig, Heilig zijt Gij, Heer God der heerscharen: hemel en aarde zijn vol van uwe heerlijkheid; Hosanna in den Hooge! Gezegend, die daar komt in den naam des Heeren. Hosanna in den Hooge!

Bij de stille Mis.

Weldra is het heilig oogenblik der

Consecratie aangebroken, waardoor Jezus Christus hier op het altaar nederdaalt. O liefdevolle Heiland, het was u niet genoeg, dat Gij voor ons in de armen stal van Bethlehem geboren werdt en stierft aan het Kruishout; Gij wildet uwe genadevolle geboorte en uwen zoendood in iedere H. Mis geestelijkerwijze vernieuwen. Hoezeer hebt gij ons toch liefgehad! O goddelijk Kind, liefste Jezus, hadde ik U in de kribbe met mijne lichamelijke oogen mogen aanschouwen! Gij laagt daar, o zoetste Jezus, in de armzalige kribbe op een weinig stroo! Gij kwaamt als een arm, zwak, liefvallig kindeken en werdt door de menschen niet erkend. Van den hemel kwaamt Gij op de aarde, uit de eeuwige vreugde in deze armoede en ellende. O liefst Jezukind, dat allen zoo rijk maakt, hoe zijt Gij zoo arm! De harde kribbe is uw gouden wieg, het harde stroo uw donzig leger, de donkere stal uw koninklijk paleis!

O allerrijkste God, hoe zijt Gij toch zoo arm geworden! Hier ligt Gij als

een arm kind en lijdt koude; Gij bezit niets van de goederen dezer wereld dan uw armoedige windselen. O verlaten Jezus, wil U dan niemand aannemen? Wat heb ik deernis met U, hoe smart en pijnigt het mij, te moeten zien, hoe de eeniggeboren Zoon des hemelschen Vaders door de ondankbare wereld ontvangen wordt. Zie, als niemand dan U opneemt, zoo wil ik U als mijn besten Vriend de beste woonplaats inruimen. O Jezus, kom in mijn hart: dáár zult Gij rusten op een zachte legerstede. Mijn hart behoort U toe, geheel en alléén, aan U, o allerliefst Kindeken Jezus, dat uit liefde tot ons arm geworden zijt.

Bij de H. Consecratie.

(Aanbid vol geloof en liefde uwen Heiland. Zie opwaarts tot de H. Hostie en zeg aandachtig:)

O Jezus, wees mij genadig, o Jezus, wees mij barmhartig, o goedertierenste Jezus, vergeef mij mijne zonden. O Jezus, voer U wil ik leven; o Jezus

voor U wil ik¹ sterven; o Jezus, U behoort ik in leven en dood! U aanbid ik mijn liefste Jezus. Evenals Gij eenmaal een klein Kindeken geworden zijt, zoo hebt Gij U thans verborgen onder de nietige gedaante van brood. Hemelsche Vader, ik offer U op uwen welbeminden Zoon; ter wille van zijne liefde en verdiensten, ontferm U mijner! Eeuwige Vader, geef geen acht op mijne zonden, maar des te meer op het kostbaar Bloed van uwen goddelijken Zoon. O Zoete Jezus, om uw heilig Bloed, reinig mij van mijne zonden, ontferm u mijner en heb deernis met de arme zielen in het vagevuur.

Bijzonder beveel ik aan uw goddelijk Hart de zielen der afgestorvenen.....
..... alsmede al degenen, voor wie ik verplicht ben te bidden en voor wie niemand anders bidt.

(Stel u voor, dat gij met de vrome herders bij de kribbe van het goddelijk Kind nederknielt en verricht aandachtig het gebed van den eerw. Pater Cyrillus, bl. 73.)

Vóór de H. Communie.

O heiligste Jezus! Gij, brood des Hemels en Spijze der Engelen, hoe smacht mijne ziel naar U! Mocht ik U toch werkelijk in de H. Communie ontvangen! Maar ik moet het bekennen, o Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak; doch spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden!

(Bereid u thans tot de geestelijke Communie.)

Ik geloof, o mijn Jezus, dat Gij in het H. Sacrament des Altaars waarachtig tegenwoordig zijt en aanbid U met den diepsten ootmoed en met innig berouw over mijne zonden. Kom, o Jezus, tenminste geestelijkerwijze in mijn onwaardig, maar toch rouwmoedig hart. Blijf in mij met uwe genade, dat ik niets denke, spreke of doe, wat uwen H. wil mishaaft; opdat ik altijd, maar bijzonder op het einde mijns levens, U waardig ontvang en eenmaal in den hemel eeuwig aanschouwe. Amen.

voor U wil ik¹ sterven; o Jezus, U behoort ik in leven en dood! U aanbid ik mijn liefste Jezus. Evenals Gij eenmaal een klein Kindeken geworden zijt, zoo hebt Gij U thans verborgen onder de nietige gedaante van brood. Hemelsche Vader, ik offer U op uwen welbeminden Zoon; ter wille van zijne liefde en verdiensten, ontferm U mijner! Eeuwige Vader, geef geen acht op mijne zonden, maar des te meer op het kostbaar Bloed van uwen goddelijken Zoon. O Zoete Jezus, om uw heilig Bloed, reinig mij van mijne zonden, ontferm u mijner en heb deernis met de arme zielen in het vagevuur.

Bijzonder beveel ik aan uw goddelijk Hart de zielen der afgestorvenen.....
..... alsmede al degenen, voor wie ik verplicht ben te bidden en voor wie niemand anders bidt.

(Stel u voor, dat gij met de vrome herders bij de kribbe van het goddelijk Kind nederknielt en verricht aandachtig het gebed van den eerw. Pater Cyrillus, bl. 73.)

Vóór de H. Communie.

O heiligste Jezus! Gij, brood des Hemels en Spijze der Engelen, hoe smacht mijne ziel naar U! Mocht ik U toch werkelijk in de H. Communie ontvangen! Maar ik moet het bekennen, o Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak; doch spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden!

(Bereid u thans tot de geestelijke Communie.)

Ik geloof, o mijn Jezus, dat Gij in het H. Sacrament des Altaars waarachtig tegenwoordig zijt en aanbid U met den diepsten ootmoed en met innig berouw over mijne zonden. Kom, o Jezus, tenminste geestelijkerwijze in mijn onwaardig, maar toch rouwmoedig hart. Blijf in mij met uwe genade, dat ik niets denke, spreke of doe, wat uwen H. wil mishaaft; opdat ik altijd, maar bijzonder op het einde mijns levens, U waardig ontvange en eenmaal in den hemel eeuwig aanschouwe. Amen.

Bij de laatste Gebeden.

„Komt allen tot Mij, die belast zijn en beladen, Ik wil u verkwikken”, zoo roept Gij, o goddelijk Kind, uit het tabernakel ons toe. Ik gaf gehoor aan deze uitnoodiging door het bijwonen der H. Mis en door de geestelijke Communie. Laat nu mij en alle geloovigen, zoo levende als overledene, aan de vruchten van dit H. Misoffer deelachtig worden! Help mij, o God, om uwe geboden te onderhouden, de zonden te mijden, de bekoringen te overwinnen, de deugd te beoefenen, en steeds volmaakter te worden. U dankend voor alle genaden en weldaden, bid ik U, zegen ook mijn handel en wandel opdat ik heden ieder werk ter eere uwer H. Kindsheid en tot mijne zaligheid verrichte, alle lijden in den geest van boetvaardigheid geduldig verdrage, en zoo als waar christen deugdzaam leve en eenmaal zalig sterve. Geef mij daartoe uwen milden zegen.

Zegene mij † God de Vader, † God de Zoon, † en God de H. Geest.

Deze hemelsche zegen sterke mij tot
alle goed en zij mij in 't stervensuur
ter eeuwige zaligheid.

BIECHTOEFENING.

(Bereid u steeds met allen ernst voor tot het ontvangen van het H. Sacrament der Boetvaardigheid, alsof het de laatste maal uws levens ware.

Bid God om eene oprechte belijdenis, een hartelijk berouw en vergeving uwer zonden.)

Goddelijke Heiland, Gij zijt in deze wereld gekomen om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was. Gij wilt den dood des zondaars niet, maar dat hij zich bekeere en ^uleve.

Gij zijt de goede Herder, die het verloren schaapje zoekt totdat Gij het vindt. Dat troost mij in mijn zielenood en geeft mij moed

Gij hebt den berouwvollen Apostel Petrus in genade aangenomen en de boetvaardige Magdalena niet verstooten, erbarm u ook over mij! Geef dat ik al mijne zonde uit liefde tot U hartelijk beweene, oprecht belijde en mij waarachtig betere. O heilige Geest, ter liefde van Jezus en Maria, sta mij bij en help mij tot deze heilige Biecht. O Maria, gij Moeder van het goddelijk Kind en toevlucht der zondaren, help mij, opdat ik het H. Sacrament van Boetvaardigheid waardig ontvange tot heil mijner ziel. (*Gewetensonderzoek.*)

Berouw.

O Jezus, mijn Heer en mijn God, Gij zijt uit liefde tot mij Mensch geworden, hebt als een klein, beminnelijk Kind in de kribbe gerust. Gij zijt ook voor mij aan 't kruis gestorven; zóó zeer hebt Gij mij liefgehad. Gij hebt mijne zonden op U genomen, mij aan de eeuwige straffen der hel onttrokken en door uw kostbaar Bloed en mateloos lijden den

hemel heroverd. Liefste, zoetste Jezus! zooveel opoffering hebt Gij U voor mij getroost, zoozeer hebt Gij mij bemind, en ik zou U geen liefde schenken? Ja ik bemin U boven alles; daarom zijn mijne zonden mij van harte leed en verafschuw ik ze, het vaste voornemen makend, met uwe genade mijn leven te beteren en U door geen enkele zonde meer te beleedigen. Wees mij armen zondaar genadig, en zegen mij, dien Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht! Jezus, voor U leef ik! Jezus voor U sterf ik! Jezus, U behoer ik in leven en dood! Mijn Jezus, barmhartigheid!
(300 *dagen afluat.*)

U Jezus, zoekt mijn minnend hart,
Mijn Heiland, 't kent slechts ééne smart;
De zonde..... Gij mijn hoogste goed,
Ach, was mij in uw Hartebloed.

O mijn liefdevolle Verlosser, ik beloof
het U, dat ik met allen ernst en ijver
wil beginnen U getrouw te dienen. Van
heden af aan wil ik U niet vrijwillig

meer beleedigen. Liever zou ik sterven dan nog een zware zonde bedrijven.

Voor al mijne hoofdfout..... wil ik ernstig bestrijden en alle gevaar en gelegenheid tot zonde uit liefde tot U zorgvuldig vermijden. Gaarne wil ik U elk offer brengen, dat Gij tot heil mijner ziel verlangt. Mijn Jezus, barmhartigheid! O Maria, gij Moeder der barmhartigheid en toevlucht der zondaren, help mij, opdat ik goed biechte en vergiffenis mijner zonden verkrijge. Zoet Hart van Maria, wees mijne redding! Mijn heilige Engelbewaarder, mijne heilige Patronen, staat mij bij! Amen.

Na de Biecht.

O goddelijk Kind, hoe barmhartig hebt Gij U jegens mij betoond! Voor mijne menigvuldige zonden en fouten heb ik reeds dikwijls uwe straffen, de onthouding uwer genade, ja, de eeuwige verdoemenis verdiend. Gij echter hebt mijne ziel gereinigd in uw kostbaar Bloed. O goede Jezus, hoe dank ik U voor uwe

groote barmhartigheid! Zie, al de zonden van geheel mijn leven zijn mij nogmaals van harte leed, ik beloof U, beminnelijk Kindje, van nu af aan U trouw te dienen en in de toekomst niet meer te beleedigen. Sta mij bij met uwe genade, opdat ik mijn voornemen getrouw blijve, de zonde mijde, het gevaar en de naaste gelegenheid tot zonde ernstig vluchte.

O Maria, gij Moeder der Barmhartigheid, help mij, opdat ik trouw blijve aan uwen goddelijken Zoon.

Mijn heilige Beschermengel, sta mij altijd bij, mijn heilige Patroon, bid voor mij en help mij, dat ik nooit meer in de oude zonde terugvalle. — O mijn Jezus, geen zonde meer! Ik vereenig nu mijne geringe voldoening met uwe oneindige verdiensten, o neem deze boete genadig aan.

(Volbreng nu met groote godsvrucht de u opgelegde boete.)

Vernieuwing der Doopbeloften.

Ik geloof in God den almachtigen Vader, Schepper van hemel en aarde.

Ik geloof in Jezus Christus, zijn eengeboren Zoon, onzen Heer, die ons door zijn lijden en sterven verlost heeft. Ik geloof in den H. Geest, in ééne heilige, katholieke Kerk, gemeenschap der Heiligen, vergiffenis der zonden, verrijzenis des vleesches en het eeuwig leven. Ik verzaak van ganscher harte den boozen vijand, al zijne ijdelheid en al zijn werken. Ik ben besloten, een christelijk leven te leiden. O goddelijk Kind, sterk mij in mijn voornemen door uwe genade. Amen.

„O Jezus, wees mij geen Rechter.”

Uw rechterschap belijd ik
Met sidderend gemoed,
Maar toch — mijn Wreker wijd ik
Vol liefde en hoop mijn groet.

O Knaapjen, dat 'k nog teeder
Mijn Broeder noemen mag,
Als Rechter zie 'k U weder
Ten jongsten oordeelsdag.

Maar 'k blijf U met vertrouwen
Zoo innig en zoo lang
In 't kinderoogjen schouwen,
Dan slaat mij 't hart niet bang.

Geen wrake, neen 't is goedheid
En liefde, die daar gloort,
Wat vrees ik? Louter zoetheid
Is 't menschgeworden Woord.

(Vrij naar het Duitsch
van gravin IDA HAHN-HAHN.)

COMMUNIEOEFENINGEN.

*) Lofzang van den H. Bernardus
tot Jezus.

(Jesu dulcis memoria.)

Aan Jezus denken is geneucht,
Die 't hart vervult van zuiv're vreugd;
Doch meer dan honingzoetheid heeft
Hij, die in Jezus' bijzijn leeft.

Daar ruischt geen reiner zangakkoord,
Nooit werd er blijder klank gehoord,
Geen denkbeeld baart zoo zoet genot
Als Jezus, waarlijk Zoon van God.

*) Deze keurige vertolking van het aangrijpend teedere „Jesu dulcis” danken wij der welwillendheid van den weleerw. heer Vorkotter en des heeren Bekker, uitgever te Amsterdam. Beiden, dichter en uitgever, zijn wij erkentelijk voor de bereidwilligheid, waarmede zij hun eigendom ons afstonden

O Hoop van 't hart, dat rouwvol schreit,
Voor hem, die bidt, vol teederheid,
Zoo vadergoed voor 't zoekend kind,
Maar wat voor die U, Jezus, vindt?

O Jezus, zalving voor 't gemoed,
Des geestes bronâar, licht en gloed,
Gij streeft de hoogste vreugd voorbij,
Hoe hoog gestemd 't verlangen zij.

Nooit geeft een menschentong het wêer,
Geen gouden letter schrijft het nêer,
Slechts hij die 't ondervond, ontwaart,
Wat zoetheid Hem te minnen baart,

'k Zoek Jezus op mijn legersteê,
Draag Hem alleen in 't hart dáár mée,
In de eenzaamheid en 't vol gewoel,
Hem zoekt mijn liefde als eenig doel.

'k Zal zoeken in den morgenstond,
Of 'k met Maria in 't graf Hem vond
Weeklagent dan van liefdesmart,
Zoekt, waar het oog Hem mist, mijn hart.

'k Besproei den grafzerk met geweën,
Mijn zucht klaagt door de lijkgrot heen;
Dan val ik aan uw voeten, Heer!

In vaste omhelzing blijvend, neer.

O Jezus, Koning wonderbaar,
Roemruchtig Rijksveroveraar,
O zoetheid, onuitspreek'lijk rijk,
't Is al in U beminnelijk.

Gebed ter voorbereiding.

O Jezus, genaderijk Kind, mijn God en Zaligmaker, Gij wilt heden tot mij komen, — dezelfde, Jezus, die als een beminnelijk Kindeken nêerlag in de kribbe, — dezelfde, die voor mij stierf aan het Kruis en heden zetelt aan de rechterhand des Vaders, — Jezus, waarachtig God en mensch te zamen, hoog geprezen in eeuwigheid.

En waarom wilt Gij, o mijn Jezus, tot mij komen? — om U met mij op het nauwst te vereenigen en mij met uwe genadeschatten te overladen. O eindelooze goedheid! God, hoe groot is uwe barmhartigheid jegens mij! Gij weet echter, o God, dat ik zonder uwen goddelijken bijstand niets vermag; daarom bid ik U door de liefde, welke U be-

wogen heeft, dit heilig Sacrament in te stellen, verleen mij uwe vermogende genade, om het waardig te ontvangen.

Gebed tot Maria.

O Moeder der Barmhartigheid, toon heden dat gij eene Moeder zijt, versier mijn hart met uwe reinheid, met uwen diepen ootmoed, met uwe standvastigheid in lijden en strijden, met uwe vurige godsvrucht en liefde, opdat ik met alle aandacht, reinheid en liefde waardig in mijne ziel ontvang uw goddelijk Kind, voor wiens eer uw moederlijk hart zoo gloeit en tot wien wij naderen door u, o Deur des Hemels, Toevlucht der Zondaren en Koningin van alle Uitverkorenen. Amen.

Gebed tot den H. Jozef.

Gij, o goede, heilige Jozef hebt het onwaardeerbaar geluk gehad, het lieve Jezukind te geleiden en te dragen op uwe armen. Zie, in deze heilige stonde

wil de liefdevolle Heiland in mijn hart komen; o laat mij daarom, o heilige Voedstervader van Jezus, door uwe verdiensten toegang vinden tot uw goddelijk Voedsterkind en genade in zijn oogen; smeeke voor mij de groote gunst af, het heilig Lichaam van Jezus Christus in een rein hart en met alle godsvrucht te ontvangen, opdat deze heilige Communie mij waarlijk tot heil en zaligheid verstreke. Amen.

Oefeningen van deugd.

Geloof. O mijn God, ik geloof vastelijk alles, wat Gij geopenbaard hebt, vooral dat Gij waarlijk tegenwoordig zijt in het heiligst Sacrament des Altaars, wijl Gij, de eeuwige en onfeilbare Waarheid, zulks gezegd hebt.

Aanbidding. O mijn Jezus, in vereeniging met alle engelen en heiligen aanbid ik U in het H. Sacrament, waarin Gij uit liefde tot mij verborgen zijt; ik aanbid U als mijn Heer en mijn God, mijn Schepper en Verlosser.

Berouw. O mijn Jezus, al mijne zonden zijn mij van ganscher harte leed, wijl ik daardoor U, o goede God, dien ik boven alles bemin, beleedigd heb.

Ootmoed. Mijn Heer en mijn God, hoe durf ik U na zoovele zonden nog naderen? Waarlijk, ik ben niet waardig, U in mijn hart te ontvangen, doch spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden.

Hoop. Ja, liefdevolste Jezus, uwe erbarming is zonder grenzen. Gij komt tot mij en wilt wonen in mijn hart. Daarom zult Gij ook, zooals ik vast vertrouw, mij heiligen en mij met uwe genaden vervullen.

Liefde. O mijn Jezus! Gij hebt mij liefgehad tot den dood des Kruises en uit liefde tot mij wilt Gij nu weder het voedsel mijner ziele worden. O, hoe kan ik uwe liefde vergelden? U ter liefde wil ik leven en sterven.

Verlangen. Kom, o Jezus, neem bezit van mijn hart: het zal geheel het uwe zijn; kom, bezoek en versterk mij met uwe genaden; kom, o zoet, genaderijk Jezukind, kom in mijn hart. Amen.

Na de H. Communie.

Begroeting. Wees duizendmaal gegroet, Gij liefste Gast mijner ziele, mijn vurig verlangde Jezus! ik heet U welkom met dezelfde gevoelens van vreugde en liefde en met denzelfden groet, als uwe lieve Moeder, toen zij U in de kribbe legde. Ook vereenig ik mij met de gevoelens der heiligen, toen zij het geluk smaakten, U voor de eerste maal in den hemel van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen, en met die, waarmede uw hemelsche Vader U te gemoet trad, toen Gij bij uw hemelvaart uw glorievollen intocht deedt in het huis uws Vaders.

Evenzoo begroet en ontvang ik U met eerbied en dankbaarheid, liefde en vreugde.

Gelijk uwe maagdelijke Moeder U in windselen gewikkeld heeft, zoo wil ik U met lichaam en ziel omvatten en nooit meer laten heengaan. O, hoe gelukkig gevoel ik mij, dat Gij tot mij kwaamt.

Aanbidding. O beminnelijke Jezus, hoe wonderbaar is uwe goedheid en

barmhartigheid, dat Gij, o Heer van hemel en aarde, U gewaardigd hebt te komen tot mij, armen zondaar, ja, U op zoo innige wijze met mij te vereenigen. Met den diepsten ootmoed aanbid ik U.

Dankzegging. Hoe zal ik U, o Jezus, de weldaad van uw barmhartig bezoek vergelden ?

Al zouden alle schepselen zich met mij vereenigen, dit dankoffer ware nog te gering. Ik weet het, welk geschenk Gij van mij verlangt, en waardoor ik U, welgevalligen dank brengen kan.

Opoffering. Gij verlangt mijn hart ! Gij hebt het voor U geschapen, Gij hebt het aan het Kruis met uw eigen Bloed teruggekocht, Gij hebt het heden opnieuw in bezit genomen; het behoort dus niet aan mij, maar het zal, als een geschenk van mij uw eigendom zijn. Zie ik offer mij zelven geheel aan U op; mijn lichaam en mijne ziel, mijn hart en mijn wil zijn U voortaan geheel en al toegewijd. Moge dit offer U welgevallig zijn en ik als uw eigendom worden aangenomen.

Smeekebede. Ik bezit U thans, o Jezus, in het binnenste van mijn hart, en daar Gij gekomen zijt, om mij slechts liefde en goedheid te bewijzen en zelfs verlangt, dat ik alles van U vraag wat ik noodig heb, zoo wil ik met vreugde en het vaste vertrouwen, door U verhoord te worden, U, goedertierensten Heiland, mijne verlangens openbaren.

Het ontbreekt mij aan ootmoed: ik kan mij niet aan mijne ouders en overheden onderwerpen, ik kan niet gehoorzamen. O, Gij hebt ootmoed in overvloed; deel mij iets van dien ootmoed mede, waarmede Gij, de Almachtige, als een zwak Kind in de kribbe laagte; iets van uwe gehoorzaamheid, waardoor Gij, de Allerhoogste, tot uw dertigste jaar aan arme ouders onderdanig waart. Ik ben niet geduldig, niet zachtmoedig, ik mor bij ieder kruisje, ofschoon ik toch weet, dat Gij het mij oplegt; o, geef mij iets van uw geduld, waarmede Gij het zware Kruis tot op den Calvarieberg gedragen hebt. Laat niet toe, dat ik mijn geest door onzuivere gedachten bezoedele, of

mijn hart door onkuische lusten bevlekke, of mijn lichaam, dat toch uw tempel is en heden opnieuw geheiligd, ooit door ééne zonde van onzuiverheid ontwijde, maar geef, dat ik U steeds met een zuiver lichaam diene en met een rein hart behage. Bescherm en sterk mij in mijn strijd en bekoringen, sta mij bij, en bewaar mij voor de hinderlagen van den boozen vijand, opdat ik U aanhange en beminne tot in den dood. Zegen ook, goede Jezus, mijne ouders, mijn zielzorger, mijne broeders en zusters, vrienden en vijanden, rechtvaardigen en zondaars. Allen, voor wie ik verplicht ben te bidden, beveel ik U aan. Erbarm U over allen, laat allen deel hebben aan uwe genaden en zegeningen. Laat ook de arme zielen in het vagevuur door uwe barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

**Gebed met afflaat, dat de H. Ignatius
placht te bidden.**

Ziel van Christus, heilig mij!

Lichaam van Christus, verlos mij!

Bloed van Christus, verzadig mij!
 Water uit de zijde van Christus,
 wasch mij!

Lijden van Christus, sterk mij!

O goede Jezus, verhoor mij!

In uwe wonden verberg mij!

Laat mij nooit van uw liefde gescheiden worden!

Voor den boozen vijand bewaar mij!

In mijn stervensuur help mij!

Tot uwen hemel noodig mij!

Opdat ik U moge loven

Met uwe heiligen in eenwigheid!

300 dagen aflat telkenmale. Daarenboven nog een afl. van 7 jaren na iedere H. Communie; een volle afl. eens in de maand op een dag naar keuze voor hen, die eene maand lang, minstens eensdaags, dit gebed verrichten, mits op den gekozen dag rouwmoedig gebiecht en gecommuniceerd zij, en men bidde tot intentie van Z. H. den Paus. (Pius IX., 9 Jan. 1854.)

Ook toevoegelijk aan de zielen in het vagevuur.

Gebed met vollen aflat.

Zie, o goede en zoetste Jezus, ik werp mij voor het aangezicht uwer goddelijke Majesteit op de knieën neder, en bid en bezweer U met den grootsten drang: prent in mijn hart de levendigste gevoelens van geloof, hoop en liefde en een waarachtig leedwezen over mijne zonden met den vasten wil, mij daarvan te beteren, terwijl ik met innig medelijden en diepe smart uwe vijf Wonden beschouw en daarbij overweeg, wat reeds de profeet Davit voorspellend U in den mond legde:

„Zij hebben mijn handen en voeten doorboord; al mijne beenderen hebben zij geteld.” (Ps. XXI., 17. 18.)

AFLAAT: *Allen geloovigen, die na rouwmoedig gebiecht te hebben en gecommuni ceerd, bovenstaand gebed voor een of ander kruisbeeld zullen verrichten en daarenboven nog bidden voor de belangen der heilige Kerk, wordt voor altoos een volle aflaat geschonken.*

(Pius IX., dekreet van 31 Juli, 1858.)

Deze aflaat is ook toevoegelijk aan de zielen in het vagevuur. Pius VII., 10 April, 1821.

Lofzang van den H. Bernardus.

(*Vervolg.*)

Aan Jezus denken is geneucht,
 Die 't hart vervult van zuiv're vreugd;
 Doch meer dan honingzoetheid heeft,
 Hij, die in Jezus' bijzijn leeft.

.

Blijf met ons Heer, o Jezus geef,
 Dat ons uw stralend licht omzweev',
 Verdrijf den nacht, die ons omhult,
 Dat de aard van zoetheid word' vervuld.

Als Ge in de ziel uw woontent sticht,
 Rijst haar der waarheid heerlijk licht,
 Vervliegt al 's werelds ijdel goed,
 En brandt in ons de liefdegloed.

Die allerzoetste liefde ze is
 Een artsenij vol lafenis,
 En duizendwerf meer dankenswaard,
 Dan 's menschen diepste woord verklaart.

Hiervan getuigt zijn bitt're dood,
En 't Bloed, dat Hij voor ons vergoot,
Dat eerst verlost van zondeschuld,
Dan 't heerlijk aanschijn Gods onthult.

O, kent dan allen Jezus zoet !
Vraagt biddend Hem zijn liefdegloed ;
Zoekt Hem — en nogmaals, onvermoeid,
Tot zoekend nog uw hart ontgloeit.

Mint Jezus, die u zoo bemint ;
Dat liefde wederliefde vind' !
Kiest 't geurend voetspoor van uw Heer,
Geeft offer Hem voor offer wêer.

Uit Hem kwam milde ontferming voort,
Hij, hoop der blijdschap, nooit gestoord ;
De bron van kracht en zaal'ge rust,
Der ziele reinste levenslust.

Vervul, o Jezus, mijn gemoed
Van uwer zoetheid overvloed ;
Laat door uw tegenwoordigheid,
Mij toch uw glorie zijn bereid !

Schoon Jezus, U mijn woord en lied
Niet waardig prijs', toch zwijg ik niet;
De liefde dwingt mij tot den strijd,
Wijl Gij alleen mijn wellust zijt.

Want Jezus! U te minnen is
Mijn geest een dierb're vreugdedisch,
Die spijzend zonder walging voedt,
En immer meer verlangen doet.

Zij, die U smaken, hong'ren wêer,
Zij drinken U, en dorsten meer:
Geen wensch, geen zucht hun hart ontschiet,
Is 't Jezus en zijn liefde niet!

O, wien die liefde dronken maakt,
Hij weet, hoe lieflijk Jezus smaakt,
Hoe zalig, die van Hem vervuld,
Geen hooger heilgenot meer duldt.

Gij Jezus zijt der eng'lenkroon,
In 't oor een blijde jubeltoon,
Den mond een spijs, die honing tart,
Een hemeldronk voor 't dorstend hart.

Mijne ziel zucht duizendmalen: Och!
Mijn Jezus! wanneer komt Gij toch?
Wanneer rijst mij de vreugdedag.
Dat 'k U geheel genieten mag?

Uw altijd brandend liefdevuur
Doet mij verkwijnen uur aan uur,
En toch, o vrucht van eed'le gaard,
Die duurzaam 't leven mij bewaart!

De rijkdom uwer teederheid
Een wond're vreugd door't hart verspreidt;
O Goedheid, nooit geheel doorgrond,
Uw liefde heeft mijn ziel gewond.

't Is mij dan goed, dat 'k Jezus minn'
Geen and're lust mijn ziel verwinn',
Dat al het mijne mij begeev'
En ik alleen in Jezus leef!

O Jezus, zoete hoop en vrucht,
Naar wien mijn ziel verlangend zucht,
U zoeken liefdeklacht en traan,
Uit 't diepst des harten opgegaan.

Waar ik ter wereld ook mocht zijn,
'k Verlang slechts U, o Jezus mijn!
Wen ik U vind, wat vreugdeschat,
Wat zaligheid, als 'k U omvat'

Omhelzing dan en kussen zoet,
Waar honigzeem voor wijken moet,
Dan Christus' zaal'gend zielsverbond,
Een weile slechts, een lutt'le stond'!

Dan zie ik, wat ik heb gezocht,
'k Omarm wat 'k slechts verlangen mocht,
Bezwijmend in dien zoeten-band,
Ontgloeit mijn hart in liefdebrand,

Waar zóó de ziel zich Hem verlooft,
Wordt liefdes vuur nooit uitgedoofd,
Het kwijnt noch sterft! neen, steeds gevoed,
Vlamt 't op met immer feller gloed.

Bestendig blaakt die liefde voort,
Baart zoetheid boven alle woord,
En deelt, gesmaakt in heil'gen vrêe,
Een reinen hemelwellust mée.

Die liefde, van omhoog verleend,
Dringt mij tot in het diepst gebeent,
Ontsteekt mijn hart in laaien gloed,
Verrukt den geest in overvloed!

O heilig vuur, o zaal'ge brand,
O hartzucht naar 't Vaderland,
O zielvertroostend heilgenot,
Te minnen Jezus, Zoon van God!

O Jezus, bloem der Moeder-Maagd,
Wien onze liefde in 't harte draagt,
U is en lof en eer bereid
En heerschappij ter zaligheid!

O kom, mijn dier'bre Koning nêr;
Gij gloriebron in 's Hemels sfeer,
Bestraal, zoo lang door de aard verwacht,
Met helder licht des geestes nacht.

Uw glans beschaamt den zonneshijn,
Uw geur èn balsem èn jasmijn,
Gij boven alle zoetheid zoet,
Bemin'lijk, boven alle goed.

Die eens gesmaakt, de zielen trekt,
Wiens geur ten nieuwen leven wekt,
In wiens beschouwing ik bezwijk,
Hij maakt het minnend harte rijk.

Gij zijt des geestes hoogste lust,
In U vindt alle liefde rust;
Mijn held, mijn roem, dien 'k luid verkond,
Verlosser van het wereldrond.

O keer tot mij, Geliefde! Heer,
Genoot in de Oppermacht en eer,
Uw roemrijk zegevierend Kruis,
Schonk U de kroon in 't Vaderhuis.

En waar Gij gaat, 'k blijf U nabij,
Geen macht op aard ontruikt U mij;
Wijl Jezus Gij, dien 't menschdom looft,
Geheel mijn hart hebt weggeroofd.

Snelt gij, o Hemelburgers, aan,
Laat wijd uw poorten opengaan,
Juicht den Verwinnaar te gemoet:
O Jezus, Koning, wees gegroet!

O Heer der krachten, Glorievorst,
Die de overwinnings kronen torscht,
Uit wien genâ ten leven vliet,
Wiens luister 't Hemelhof geniet.

Erbarmings bron en onderpand,
Gij, Zon van 't éénig Vaderland!
Dat alle droeve nevel zwicht,
Voor 't koest'ren van uw glorielicht.

Uw lof ruischt uit der Eng'len koor,
Weerkaatsend deeeuw'ge Heem'len door,
En de aard door U met God in vrêe,
Stemt juichend in dat loflied mêe.

Hij heerscht in vrêe, die alle maat
En elk begrip te boven gaat;
Dien vrede heeft mijn ziel bemind.
Tot zij haar rust in Jezus vind.

Hij keerde tot den Vader wêer,
Naar 's Hemels kroon en Rijksbeheer;
Mijn hart vervoerd van hooger min
Toog Jezus na, den Hemel in.

Weerklink door alle tijden heen
Zijn lof in feestzang en gebêen;
Opdat Hij ons een plaats bereid
Met Hem in 't Rijk der Eeuwigheid.

Verscheiden Gebeden.

Aanvangsgebed.

O goede Jezus, ik loof en prijs uwe oneindige goedheid, waarmede Gij zoo ontelbaren menschen, die U aandachtig in uw genadebeeld aanroepen en vereeren, in de verschillende nooden naar lichaam en ziel troostend ter hulp komt. Ofschoon uwe genade geheel en al onwaardig, bid ik U vurig, ook mij in al mijne wederwaardigheden, bijzonder in deze.... uwe machtige hulp te toonen, opdat uw goddelijke Almacht door mij en alle menschen ten allen tijde geprezen worde. Amen.

Innige Smeekbede.

O goddelijk Kindje Jezus, Gij, oorsprong van alle goed, oneindig is de goedheid van uw liefderijk hart, en overvloedig zijn de genaden, die uwe handen voortdurend uitdeelen. Erbarm

U ook mijner, o lief Kindje Jezus, en verhoor mijn bede in dezen nood. Wel heb ik door mijn vele zonden, al deze ellende en straffen, waarmede Gij mij bezoekt, en nog duizendmaal grootere straffen verdiend; ik erken het oprecht en bid U voor uw aanschijn neergeknield: Vergeef, o Heer, vergeef mij al mijne zonden, gedenk uwe groote barmhartigheid, en dat mijn goede wil, om U van heden af aan niet meer te beleedigen, U welgevallig zij. Lief Kindeken, Gij zult niet eeuwig op mij vertoornd zijn; zie dan weer liefdevol op mij neder, en leen een gunstig oor aan alle beden, die ik U opdraag. Gij, o groote God, in de nederige gedaante van een kind, Gij draagt het heelal in in uwe handen en wijst met uwen vinger aan de sterren hare baan. Wie kan ons redden en beschermen in alle gevaren van ons onbestendig leven, tenzij Gij, o sterke God, en waar zijn degenen, die hun vertrouwen op U in dit genadebeeld gesteld hebben en gebrek leden, of in hunnen nood omkwamen? O lief, won-

derdadig, goddelijk Kind, in deze beproeving en grooten nood kom ik tot U en stel U tot Huisvader aan over al mijne bezittingen, over al mijne zorgen, over alle leden van mijn huisgezin. O alvermogend Kind Jezus, wend genadig alle rampen en schade van uwen dienaar af, behoed hem voor alle kwaad naar lichaam en ziel, trek nooit uwe hand van hem af, doch houd die steeds tot zegen en bescherming uitgestrekt over ons allen. „Werp al uwe bekommernissen op den Heer”, hebt Gij nadrukkelijk gezegd — „zorg eerst voor het Rijk Gods en zijne gerechtigheid en al het overige zal u worden toegeworpen.” Dit wil ik getrouw nakomen en U, o Kindje Jezus, al mijne huiselijke zorgen en de belangen van mijnen staat opdragen en de sleutelen tegelijk met het bestuur geheel in uwe handen leggen. Bestuur mij, en handel met mij en de mijnen geheel volgens uw wil, want ik weet, dat Gij o Kindje, in uwe goddelijke wijsheid en liefde alles ten beste keert.

O Moeder van Jezus, moge het u

behagen, onze beden bij het goddelijk Kind te ondersteunen, en onze wenschen in zijn liefdevol Hart neer te leggen.

O heilige Jozef, gij die het geluk hadt, dit goddelijk Kind te mogen voeden en verplegen, en de macht, Hem op aarde te bevelen, wil ook in mijn belang uw vaderlijke macht doen gelden. Aan uw voorspraak, o Maria en Jozef, en de oneindige barmhartigheid van uw lief Kind zal ik het toeschrijven, indien mijne bede wordt verhoord. Amen.

Gebed in groote Moeilijkheid.

O beminnelijk Kindje Jezus, dat ons van ganscher harte lief hebt, het is uw grootste vreugde onder ons menschen te wonen, en ons uwe genade overvloedig mee te deelen. Ik ben wel niet waardig, dat uw goddelijk oog met liefde op mij nederziet, maar toch voel ik mij tot U getrokken, wijl Gij, o lief Jezukind, mij gaarne vergeeft en Uwe machtige hulp verleent. Reeds zoo-

velen werden verhoord, die zich met vertrouwen tot U wendden.

Zie, ook ik kniel in den geest bij uw genadebeeld te Praag, voor uw altaar neder en leg mijn hart met al zijn bede, wenschen en verwachtingen aan uwe voeten neder. Bijzonder sluit ik deze zaak..... in uw liefderijk Hart, en bid U om datgene, wat ik zoo vurig verlang; Gij hebt gezegd: „Komt allen tot Mij, die belast zijt en beladen, en Ik zal u verkwikken.” Dat goddelijk woord wekt mijn vertrouwen op in U, almachtig, goed Jezukind; trek nooit uwe hand van mij af, maar zegen en bescherm mij ten allen tijde. Ik bid U, allerliefste Kind, in den naam van uwe gezegende Moeder, die U vol teederheid heeft verzorgd, en ter wille van den eerbied, waarmede U de H. Jozef op zijne armen heeft gedragen, laat mij getroost en verblijd worden, opdat ik U steeds love en prijze en van ganscher harte danke. Amen.

Dagelijksche gebed gedurende een Novene.

O groote God, in de gedaante van een kindeken, gun mij, voor uw heilig genadebeeld te overwegen uwe Grootheid en Almacht uwe Goedheid en Barmhartigheid en geheel de majesteit van uwe godmenschenlijke gedaante.

O Goddelijk Kind, met den diepsten eerbied aanschouw ik uw Goddelijk aangezicht, dat als de zon zoo mild en verzoenend, uw licht over goeden en kwaden laat schijnen. Gewaardigt u, liefdevolle oogen van mijnen Jezus, genadig op mij neer te zien, en aan mijne oogen tranen van oprecht berouw te schenken, opdat zij op den dag des oordeels uwe vertoornde blikken niet behoeven te vreezen.

O zoetste Jezus! ik prijs vol bewondering uwen heiligen mond, die overvloedt van wijsheid, en woorden van genade spreekt tot vergiffenis der zonden. Opdat echter die goddelijke mond niet eenmaal een verschrikkelijk oordeel uitspreke over mijne woorden, zoo bid

ik U Heer, hecht een zegel op mijne lippen, opdat zij zich nooit openen tot een zondig woord of een liefdeloos oordeel, maar ik alleen uwe waarheid en liefde in het hart en op de tong hebbe.

O genaderijk Jezukind, met vurige liefde kus ik uwe heiligste handjes, die Gij uitsteekt om geheel de wereld in liefde te omvatten. Ik vereer uwe machtige hand, waarmede Gij het heelal bestuurt en regeert, en ik bid U, regel al mijne werken ter uwer eere, en houd uwe rechter uitgestrekt, om steeds uwe ver eerders te zegenen, die zich met vertrouwen tot U wenden.

Weest gegroet, gij heilige voeten mijns Verlossers, waardoor Gij de wereld den vrede bracht! O hoeveel harde en moeilijke schreden hebt Gij gezet, gedurende die 33 jaren, waarin Gij U ter mijner liefde heb vermoeid en pijn geleden.

Ik dank U duizendmaal, o Kindje Jezus, en bid U, leid ook mijne schreden op den rechten weg, voer mij tot U want Gij zijt de Weg, de Waarheid en

het Leven. O liefdevol Hart van mijnen Jezus! Ik groet U zooveel duizendmalen als er een hartslag in uw boezem heeft weerklonken. Ik offer aan uwen hemelschen Vader alle liefdevlammen die in uw H. Hart branden. Wat moet ik mij toch schamen over mijn ongevoelig hart, dat zich zoo moeilijk en zoo zelden tot innige wederliefde kan opwekken. Ontneem mij, o Heer, dit koude hart, en schenk mij een hart, gelijkvormig aan het uwe, opdat ik U voortaan beminne met zulk een vurige liefde als Gij verlangt.

O, mijn allerliefste Jezus, die voor mij een Kind zijt geworden, maak mij zoo rein, ootmoedig en zachtmoedig van harte, als die eenvoudige zielen, welke Gij hebt uitgenoodigd met de woorden: Laat de kleinen tot Mij komen, want hun behoort het Rijk der hemelen. Amen.

Een andere nevene.

Men bidt dagelijks:

1° De Litanie van den Zoeten Naam Jezus, of 2° vijf Onze Vaders en Wees-

gegroeten met de aanroeping: „De naam des Heeren zij gezegend van nu af tot in eeuwigheid!”

Godvruchtig Ave tot het Kind Jezus.

(Volgens Pater Elias Avrillon.)

Wees gegroet, o goddelijk Kind Jezus, Gij, leven der rouwmoedigste zondaars; Gij, ondoorgrondelijke Oceaan van goddelijke zoetheid, Gij, eenige hoop onzer zaligheid, wees gegroet! Tot u roepen wij, arme kinderen van Eva, tot U verzuchten wij treurend en weenend in dit dal der tranen! Gij onze Menschgeworden Liefde, sla uwe barmhartige oogen op ons, en toon U aan onze oogen in uwe goedheid en beminnelijkheid, en laat ons na dit ellendig leven U in uwe heerlijkheid aanschouwen, o goed, o mild, o zoet Kindeken Jezus! Amen.

Toewijding van het huisgezin aan het goddelijk Kind.

O liefdevol Jezukind, dat door uw onuitsprekelijke deugden en het voorbeeld

van uw huiselijk leven de door U uitverkoren familie op aarde geheiligd hebt, zie genadig neder op ons huisgezin, dat zich aan uwe voeten nederwerpt, en U om genade smeekt. Wij wijden ons geheel aan uwen bijzonderen dienst toe en schenken U ons hart. Gedenk dus, dat dit huisgezin uw eigendom is. Bescherm het in uwe goedheid, red het uit alle gevaren, help het in allen nood en verleen het de kracht, in de navolging uwer heilige Familie te volharden, opdat het tijdens zijn aardsche leven in gehoorzaamheid en liefde U trouw blijve en eens in den Hemel eeuwig uwen lof moge zingen. Amen.

Toewijding van een kind.

O goddelijk Kind Jezus! Gij bemint op geheel bijzondere wijze de goede, brave, gehoorzame en vlijtige kinderen! Zie, om U steeds welgevallig te worden wijd ik: N. N. mij geheel en voor altijd aan U toe: ik neem mij vast voor, U van ganscher harte te beminnen en al uwe

deugden getrouw na te volgen. Geef, dat ik steeds toeneme in wijsheid, vroomheid en deugd. Maar vooral bid ik U, mijn Jezus, mijn goddelijk Voorbeeld, help mij de onschuld en reinheid des harten onbesmet bewaren. Amen.

Groet aan het goddelijk Kind.

O allermijn'lijkst Jezukind,
Mijn Heiland, laat me U groeten;
Mijns harten hemelwellust vind
Ik hier slechts aan uw voeten.

Daar leg ik alles, alles neêr:
Mijn liefde en lust en leven,
En 'k vraag geen ander loon, o Heer,
Dan me ééne gunst te geven.

Die gunst? 't is goud noch edelsteen,
't Is roem, noch lust der zinnen,
Zoet Jezuken, ik wenschte alléén,
U vuriger te minnen!

(Naar het Duitsch van A. SCHUPP, S. J.)

Gebed van den H. Augustinus.

Verblijden wij ons allen in den Heer, onzen God, die voor ons een Kind geworden is, opdat wij, arme zondaars, kinderen des lichts en des eeuwigen levens zouden worden.

Jezus Christus, de Godmensch, het pasgeboren Kind, werd in de kribbe te Bethlehem neergelegd, en de Bestierder van Hemel en aarde achtte het niet beneden Zich, af te dalen tot de gedaante van een kind en Zich in zulk een kleine ruimte te laten opsluiten, om ons de poorten des Hemels te openen. Zij geprezen, o wonderbare liefde van Jezus! Gij, o eeuwige Schepper aller dingen, werdt Mensch voor ons; Gij, de Onmetelijke, liet U besluiten in de gedaante van een mensch en in een kribbe! Gij, die alle rijkdommen uitdeelt, werdt voor ons hoogst noodlijdend! Gij, de volmaakte Geest bekleedet U met ons vleesch. O mijn Jezus, laten wij U geheel ons leven vurig liefhebben. Amen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Gebed van den H. Bernardus.

Jezus, Gij eengeboren Zoon Gods, God van oneindige majesteit werdt een Kind, en daaldet van den troon uwer heerlijkheid uit den hemel in Bethlehems kribbe neder. Jezus, hoe gelukkig is uwe Kindsheid, die wijzer en machtiger is, dan alle wijsheid en kracht der menschen, daar Gods Kracht en Wijsheid in U woont.

Uwe zwakheid overwint de vorsten dezer wereld, en bevrijdt alle menschen uit de gevangenschap.

Uw stille, sprakelooze eenvoud opent den mond der menschen, zoodat zij de taal der engelen spreken.

O, hoe grootsch en wonderbaar is uwe zoete Kindsheid, want Gij schenkt ons die godgevallige onschuld weder, en maakt den mensch aan U gelijkvormig.

O Jezus, Gij die de beminnelijkheid, de zachtmoedigheid en de goedheid zelve zijt, geef ons het kindschap Gods weder, opdat wij U welgevallig zijn, nu en in alle eeuwigheid. Amen. Onze Vader — Wees gegroet.

**Gebed van den eerw. Pater
Johannes Eudes.**

Wij aanbidden U, Heer Jezus in Uwe Kindsheid, wij prijzen, wij beminnen U uit geheel ons hart, uit geheel onze ziel, en uit al onze krachten. Ons hart brengen we U ten offer, en wijden het U toe. Neem het aan, bewaar, reinig, verlicht en heilig het, opdat Gij daarin heerscht nu en in alle eeuwigheid. Amen.

Gebed voor de heidensche Kinderen.

O Jezus, die gezegd hebt: „Laat de kleinen tot Mij komen, en weer ze niet af.” Gij weet hoeveel heidensche kinderen zonder doopsel sterven, en het Rijk uwer glorie niet deelachtig worden. Zie, vele christenkinderen hebben zich vereenigd in het gebed, en geven gaarne aalmoezen, om zooveel mogelijk die ongelukkigen te redden. Zegen die alle en vermeerder hun aantal van dag tot dag. Verwek ijverige missionarissen voor

dit heilig werk en zegen al hun moeite en arbeid, opdat zij in grooten getale de kleinen tot U voeren, wien Gij het Hemelrijk beloofd hebt. Amen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Gebed in ziekte.

Jezus, Gij barmhartige Samaritaan, ik ken de wonderen uwer liefde en goedheid jegens zieken van allerlei aard. Hoevelen hebt Gij gedurende uwe zegenvrijke omwandeling op aarde niet genezen? En hoeveel vereerders van uw genadebeeld te Praag schrijven U hunne genezing en redding uit de langdurigste en meest hopelooze ziekten toe? Ik weet echter wel, dat een zondaar, zooals ik ben, met recht lijdt; ach, als ik bedenk de tallooze verhooringen en wonderbare genezingen, die zelfs de grootste zondaars door de vereering uwer heilige Kindsheid, bijzonder in uw genadebeeld te Praag of zelfs in afbeeldingen daarvan, van U ontvingen, dan roep ik volkomen getroost U toe: O beminnelijk, mede-

lijdend Kindje Jezus, Gij kunt mij genezen, indien Gij het slechts wilt. O aarzel niet, goddelijke Geneesheer, als het uw heilige wil is, dat ik van deze ziekte weer herstel; bevrijd mij dan van mijne pijnen, door uwe Goddelijke Almacht, opdat ik mijne gezondheid niet slechts aan de natuurlijke geneesmiddelen te danken hebbe, maar die geheel alléén aan U toeschrijve. Mocht Gij echter in uwe ondoorgrondelijke Wijsheid anders besloten hebben, zoo genees toch ten minste mijne ziel, vervul mij met hemelschen troost en zegen, opdat ik U, o Jezus, gelijkvormig worde in het lijden, en zodoende uwe Voorzienigheid verheerlijke, tot dat Gij mij met den lichamelijken dood tevens het eeuwige leven schenken wilt. Amen.

Gebed om een zalig stervensuur.

Genadevol Jezukind! Ik kom heden tot U met de dringende bede, mij eenmaal een gelukzalig stervensuur te schenken. Als mijn laatste stonde eenmaal

nadert, komt dan tot mij in de H. Communie, blijf bij mij, breng uwe maagdelijke Moeder en den H. Jozef mede. Verzacht mijne smarten, verminder mijn angst, laat mij alle bekoringen manmoedig overwinnen en geef mij de genade om tot voldoening mijner zonden mijn aardsche leven gaarne te geven, in de hoop op een eeuwig leven. Amen.

Gebed om vrede en eendracht.

O goddelijk Kind, door den mond der Engelen hebt Gij der wereld den vrede verkondigd; Gij laat U zoo gaarne den Vredenvorst noemen. Gij kent de tweedracht en den twist in mijn huisgezin, onder mijne familieleden, ook bij N. N. Gij weet in hoeveel ongenoegen en liefdeloosheid wij met elkander leven, hoezeer haat en gramschap, vijandschap en afgekeerdheid heerschen, hoeveel zonden er geschieden tegen de naastenliefde. Waarlijk, een treurig leven! Tot wien zal ik mij beter wenden dan tot U o goddelijk Kind, dat den vrede zoozeer lief

hebt. Gij hebt velen, die in oneenigheid leefden, den vrede weergegeven, vijanden verzoend en de gemoederen tot kalmte gebracht.

Geef, bid ik U, ook ons dat kostbare goed; ik smEEK U hierom ter wille van de liefde en eendracht, waarin Gij met Jozef en Maria leeftet. Amen.

Om behoud van have en goed.

O Goddelijk Kind! Gij, oorsprong van alle goed, oneindig groot is de goedheid uws Harten, en boven alles groot de mildheid uwer hand. Gij opent die, en vervult ons met tijdelijken en eeuwigen zegen. Als Gij ons goed niet beschermt, is al onze zorg vergeefs. O alvermogend Kind, hef uwe heilige hand op en zegen onze tijdelijke bezittingen, neem ze in uwe machtige hoede en bewaar ons voor ongeluk en schade. Geef mij de noodige genade, opdat ik de tijdelijke goederen tot mijn voordeel gebruike, mijne naasten verblijde uit liefde tot U en zodoende mij schatten voor den hemel verzamele.

die geen dief kan ontroeven, noch roest of mot verteren. Amen.

Gebed om de genade van navolging.

O zoete Jezus! Gij hebt uit oneindige liefde jegens ons menschen, de gedaante van een kind aangenomen en als een kind willen opgroeien, opdat wij, uwe kinderen, U tot voorbeeld zouden nemen van alle dengd. Ik dank U daarvoor van ganscher harte en bid U ootmoedig: geef mij de genade, mijn leven naar uw voorbeeld in te richten. Gij zijt in uwe teederste levensjaren met vreugde naar den tempel opgegaan om uwen hemelschen Vader te loven en te aanbidden. Gij hebt dáár den diepsten eerbied betoond en aandachtig naar de goddelijke leer geluisterd, die U werd verkondigd. Ofschoon waarachtig God, zijt Gij aan uwe ouders steeds onderdanig geweest.

Goddelijk Kind, geef ook mij een waar verlangen U en uwen hemelschen Vader nu en ten allen tijde te dienen

en mijnen overheden, ouders en onderwijzers gehoorzaam te zijn. Het is mijn vaste wil, zulks te doen. Daarom zal het mijn grootste vreugde zijn, mij naar Gods tempel te begeven, om U dáár te loven en te aanbidden.

Ik wil mij beijveren, U daar altijd den meesten eerbied te bewijzen en alles te vermijden, wat U mishaaft; ik wil de goddelijke Diensten met alle ingetogenheid bijwonen, ze nooit verwaarloozen, noch mij daarvan laten afhouden. Aan mijne ouders en andere overheden wil ik naar uw voorbeeld volkomen gehoorzamen, nooit wil ik hen willens en wetens bedroeven of vertoornen, noch mij ooit jegens hen wederspanning toonen.

Dit neem ik mij vast voor, o mijn Jezus. Verleen mij uwe krachtige genade, opdat ik het ook werkelijk volbreng, geef, dat ik zorgvuldig alle zonden vermijde, waarin de jeugd gewoonlijk valt en mij met allen ijver op die deugden toelegge, waardoor zij bijzonder uitblinken moet.

Hierom bid ik U, o Jezus, door uwe oneindige verdiensten. Amen.

Aflaatgebeden

TOT HET

goddelijk Kind Jezus

Aanbeveling aan Jezus met de zeven Kruiswoorden.

Goddelijke Jezus, menschgeworden Zoon Gods, die U gewaardigd hebt, voor onze zaligheid in een stal geboren te worden, in armoede, kommer en ellende uw leven te slijten en den smartelijken dood des Kruises te sterven, ik bid U, zeg in mijn stervensure tot uwen hemelschen Vader: „Vader, vergeef hem!”

Zeg tot uwe geliefde Moeder: „Zie-
daar uw zoon!” en tot mijne ziel:
„Heden zult gij met Mij zijn in het
Paradijs!” O mijn God, mijn God, ver-
laat mij niet in die ure!

„Ik heb dorst:” ja, mijne ziel dorst

en mijnen overheden, ouders en onderwijzers gehoorzaam te zijn. Het is mijn vaste wil, zulks te doen. Daarom zal het mijn grootste vreugde zijn, mij naar Gods tempel te begeven, om U dáár te loven en te aanbidden.

Ik wil mij beijveren, U daar altijd den meesten eerbied te bewijzen en alles te vermijden, wat U mishaaft; ik wil de goddelijke Diensten met alle ingetogenheid bijwonen, ze nooit verwaarloozen, noch mij daarvan laten afhouden. Aan mijne ouders en andere overheden wil ik naar uw voorbeeld volkomen gehoorzamen, nooit wil ik hen willens en wetens bedroeven of vertoornen, noch mij ooit jegens hen wederspanning toonen.

Dit neem ik mij vast voor, o mijn Jezus. Verleen mij uwe krachtige genade, opdat ik het ook werkelijk volbrengende, geef, dat ik zorgvuldig alle zonden vermijde, waarin de jeugd gewoonlijk valt en mij met allen ijver op die deugden toelegge, waardoor zij bijzonder uitblinken moet.

Hierom bid ik U, o Jezus, door uwe oneindige verdiensten. Amen.

Aflaatgebeden

TOT HET

goddelijk Kind Jezus

Aanbeveling aan Jezus met de zeven Kruiswoorden.

Goddelijke Jezus, menschgeworden Zoon Gods, die U gewaardigd hebt, voor onze zaligheid in een stal geboren te worden, in armoede, kommer en ellende uw leven te slijten en den smartelijken dood des Kruises te sterven, ik bid U, zeg in mijn stervensure tot uwen hemelschen Vader: „Vader, vergeef hem!”

Zeg tot uwe geliefde Moeder: „Zie-
daar uw zoon!” en tot mijne ziel:
„Heden zult gij met Mij zijn in het
Paradijs!” O mijn God, mijn God, ver-
laat mij niet in die ure!

„Ik heb dorst:” ja, mijne ziel dorst

naar U, o mijn God, die de bron des levenden waters zijt. Mijn leven gaat als een schaduw voorbij, nog eene wijle en alles zal volbracht zijn. Daarom, o mijn aanbiddenswaardige Heiland, „beveel ik mijn geest in uwe handen” van dit oogenblik af en voor heel de eeuwigheid. Heer Jezus, neem mijne ziel bij U op. Amen.

Aflaat (Raccolto, bl. 59): 300 dagen telkenmale als men dit gebed rouwmoedig en aandachtig uitspreekt. Bevestigd door Paus Pius IX. bij dekreet van de Congregatie der Aflaten van 10 Juni 1856.

Allermildste Jezus, onze Redding, ons Leven, onze Verrijzenis zijt Gij alleen. Daarom bidden wij U, verlaat ons niet in onze nooden en angsten, maar om den doodstrijd van uw heilig Hart en de smarten uwer onbevleete Moeder, kom uwen dienaar te hulp, dien Gij door uw dierbaar Bloed hebt vrijgekocht.

(Afl. Racc., bl. 60): 100 dagen eenmaal daags, als men dit gebed rouwmoedig en godvruchtig uitspreekt. Pius IX., bij dekreet van de Congr. der Afl., 6 Oct., 1870.

**Gebed tot het goddelijk Kind Jezus
in de kribbe.**

Ik aanbid U, o Vleesch geworden Woord, waarachtigen Zoon Gods, van eenwigheid, en waarachtigen zoon der Maagd Maria in de volheid der tijden.

Als ik uw goddelijken Persoon en de daarmee vereenigde Menschheid aanbid, gevoel ik mij gedrongen, ook de arme kribbe te vereeren, die U als Kind heeft opgenomen, en in waarheid de eerste troon uwer liefde was. O, mocht ik mij toch voor deze kribbe nederwerpen met den eenvoud der herders, met het geloof van den heiligen Jozef, met de liefde der allerzaligste Maagd Maria! Ja, kon ik daarbij nederknielen om dit zoo kostbaar gedenkteeken onzer zaligheid met dien geest van versterving, van armoede en nederigheid te vereeren, waarmede Gij, ofschoon Heer van Hemel en aarde, U een kribbe uitkoost, om uwe teedere ledematen op te nemen.

Gij, o Heer, hebt U gewaardigd, als een klein Kind in de kribbe te rusten; gewaardig U dan ook, in mijn hart een

druppel dier vreugde te storten, welke de beschouwing uwer beminnelijke Kindsheid en de wonderen die uwe Geboorte vergezelden, moesten opwekken. Door die vreugde bezweer ik U eindelijk, de geheele wereld met den goeden wil tevens uwen vrede te schenken, en in naam van heel het menschelijk geslacht allen dank en alle eer te bewijzen aan den Vader en den H. Geest, die met U leeft en regeert, een eenig God, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

(Aflaat van 100 dagen, eenmaal daags.)

Pius IX., 1 Oct., 1861.

Ander gebed tot het goddelijk Kind Jezus.

Beminnelijke Heer Jezus Christus, die voor ons een Kind werdt, in een grot wildet geboren worden, om ons aan de duisternis der zonde te ontrukken, ons tot U te trekken en door uw heilige liefde te ontsteken, wij aanbidden U als onzen Schepper en Verlosser; wij erkennen en kiezen U, als onzen

Koning en Heer, en brengen U als hulde al de bewegingen van ons hart ten offer. Dierbaarste Jezus, onze Heer en God, gewaardig U, dit offer te aanvaarden, en opdat het U welgevallig zij, vergeef ons onze schulden, verlicht en ontgloeï ons door dat heilig vuur, dat Gij op aarde kwaamt brengen en ontsteken in onze harten.

Moge zoo onze ziel een voortdurend offer Uwer liefde worden. Geef, dat zij altijd op aarde uwe grootere eer zoeken, opdat zij eenmaal tot de aanschouwing uwer oneindige schoonheid in den hemel gerake. Amen.

(100 dagen aflat, eenmaal daags, indien men dit gebed rouwmoedig en aandachtig uitspreekt. 18 Jan. 1894.)

Gebod tot dankzegging voor ontvangen weldaden.

Ik werp mij voor uw heilige beeltenis op de knieën neder, o allermilddadigst Kindeken Jezus, en ik zeg U eeuwig dank voor de ontvangen weldaden en genaden. 'k Zal zonder ophouden uwe

onuitsprekelijke barmhartigheid lofzingen en verkondigen, dat Gij alleen mijn God, mijn Helper en Beschermers zijt. Op U wil ik voortaan mijn vertrouwen stellen en overal uwe liefde en mildheid luide verkondigen, opdat uwe groote goedheid en de groote wonderen, die Gij in dit genadebeeld openbaart, bij allen bekend worden en zoo de vereering van uw genadevolle Kindsheid in de harten der christenen meer en meer moge bloeien en allen, die uwe hulp ondervonden, met mij volharden in bestendige dankbaarheid jegens uw allerheiligste Kindsheid, die geloofd zij en luid geprezen in alle eeuwigheid. Amen.

De Geheimen der heilige Kindsheid.

Bewerkt naar den Italiaanschen tekst van
den H. Alphonsus de Liguori.

v. O God, kom mij te hulp!

r. Heer, haast U mij te helpen!

v. Glorie zij den Vader en den Zoon
en den H. Geest.

r. Gelijk het was in den beginne en
nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Onze Vader, enz.

I. O Jezus, alleraanminnigst Kind,
Gij, die om onze zaligheid uit den schoot
des Vaders van den hemel neêrgedaald en
van den heiligen Geest ontvangen zijt, Gij,
die den schoot eener maagd niet ge-
schroomd hebt, die Vleesch zijt geworden
en de gedaante van een slaaf hebt aan-
genomen, ontferm U onzer!

r. Ontferm U onzer, o Kind Jezus,

ontferm U onzer! Wees gegroet Maria enz.

II. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die in den schoot uwer maagdelijke Moeder de H. Elizabeth bezocht, uw voorlooper, den H. Johannes den Dooper met den heiligen Geest vervuld en reeds in den schoot zijner moeder geheiligt hebt, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

III. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die negen maanden in den schoot uwer maagdelijke Moeder verborgen, door haar en den H. Jozef met de vurigste verlangens verbeid en aan God den Vader voor de zaligheid der wereld zijt opgedragen, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

IV. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die in Bethlehem uit de Maagd Maria geboren, in doeken gewonden, in een kribbe gelegd, door de Engelen aangekondigd en door de herders bezocht zijt geworden, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus,

ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

Glorie zij U, o Jezus, die uit eene Maagd zijt geboren, glorie zij den Vader en den H. Geest in de eeuwen der eeuwen. Amen.

v. Christus is in onze nabijheid.

r. Komt, aanbidden wij Hem.

Onze Vader, enz.

V. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die den achtsten dag na uwe geboorte bij de besnijdenis gewond, door uw Naam en door uw Bloed uw Verlossersambt vooraf hebt bekend gemaakt, ontferm U onzer!

r. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

VI. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die door eene ster den Drie Koningen aangewezen, door hen op den schoot uwer Moeder aanbeden en door goud, wierook en mirre vereerd zijt geworden, ontferm U onzer!

r. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer: Wees gegroet, enz.

VII. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die door uwe Moeder in den tempel

opgedragen, door Simeon in de armen genomen en omhelsd, door Anna de profetes aan Israël geopenbaard zijt geworden, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

VIII. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die door den goddeloozen Herodes ter dood gezocht, door den H. Jozef met uwe Moeder naar Egypte gevoerd, aan een wreêden dood ontruikt en door den marteldood der Onnoozele Kinderen verheerlijkt werdt, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

Glorie zij U, o Jezus, die uit een Maagd zijt geboren, glorie zij den Vader en den H. Geest in de eeuwen der eeuwen. Amen.

v. Christus is in onze nabijheid.

R. Komt, aanbidden wij Hem.

Onze Vader enz.

IX. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die met Maria, uwe allerheiligste Moeder en met den H. Aartsvader Jozef

tot aan den dood van Herodes in Egypte gebleven zijt, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

X. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die met uwe ouders in het land van Israël zijt wedergekeerd, op reis veel vermoeienis doorgestaan en de stad Nazareth tot verblijfplaats gekozen hebt, ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus, ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

XI. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij die in het huis van Nazareth aan uwe ouders onderdanig waart en een allerheiligst leven leiddet; Gij die in uw armoedig en werkzaam leven zooveel geleden hebt en met de jaren steeds aangroeidet in wijsheid en genade ontferm U onzer!

R. Ontferm U onzer, o Kind Jezus. ontferm U onzer! Wees gegroet, enz.

XII. O Jezus, alleraanminnigst Kind, Gij, die twaalf jaren oud zijnde, naar Jeruzalem geleid, door uwe ouders met droefheid gezocht en na drie dagen in

het midden der leeraren met blijdschap gevonden zijt, ontferm U Onze!

Glorie zij U, o Jezus, die uit eene Maagd zijt geboren, glorie zij den Vader en den H. Geest in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Op Kerstdag en onder het Octaaf.

v. Het Woord is Vleesch geworden.
Alleluja.

r. En heeft onder ons gewoond.
Alleluja.

Op Driekoningen-dag en onder het Octaaf.

v. Christus heeft zich aan ons ver-
toond. Alleluja.

r. Komt, aanbidden wij Hem. Alleluja.
(Op andere tijden wordt het „Alleluja”
weggelaten.)

GEBED.

Almachtige eeuwige God, Heer van Hemel en aarde, Gij die U aan de kleinen openbaart, geef, bidden wij U, dat wij de allerheiligste geheimen van het Kind Jezus, uwen Zoon, op eene waardige wijze vereeren en op eene waardige wijze trachten na te volgen,

om zoo het Rijk der Hemelen, dat aan de kleinen beloofd is, te beërven.

Door denzelfden Heer Jezus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid des heiligen Geestes, God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Zij, die met een waar berouw over hunne zonden en, na gebiecht en de H. Communie ontvangen te hebben, in eene kerk of openbare kapel bij de godvruchtige oefening ter eere van het Kind Jezus, op den 25n van elke maand, tegenwoordig zijn en daarbij de 12 Mysteriën der H. Kindsheid vereeren, verdienen een vollen aflaat. Men moet de bovenstaande gebeden, die door de H. Congregatie der Riten zijn goedgekeurd, met aandacht lezen en tevens bidden volgens de intentie van zijne Heiligheid.

Zij, die afzonderlijk met godsvrucht en een rouwmoedig hart deze heilige oefening houden, verdienen eenmaal daags een aflaat van 300 dagen.

(Verleend door zijne Heiligheid Paus Pius VII, bij een dekreet van de H. Congregatie der Aflaten, 23 November 1819.)

KORTE GETIJDEN.

Van het Kindje Jezus.

(Naar een oude wijze.)

O Heer, open mijnen mond, om uwe H. Kindsheid te loven; zuiver ook mijn hart van alle ijdele, slechte en verstrooide gedachten, verlicht mijn verstand, ontvlam mijn wil, opdat ik waardig, godvruchtig en aandachtig deze heilige getijden ter eere uwer H. Kindsheid bidden moge en verdiene, door U verhoord te worden.

O goddelijk Kindeken Jezus, in vereeniging met de goddelijke meening, waarmede Gij zelf op aarde aan God uwen lof hebt gebracht, wil ik deze gebeden verrichten.

Bij de Metten.

Onze Vader — Wees gegroet, enz.
Ik geloof in God den Vader, enz.

V. Heer open mijne lippen!

R. En mijn mond zal uwen lof verkondigen!

V. God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U, mij te helpen!

Glorie zij den Vader enz.

Mijn Jezuken, aanvallig Kind,

Ik blijf U minnend groeten,

Die, als ik nergens vrede vind,

Mijn lijden komt verzoeten,

Daar 'k in uw liefde als in een vloed

Van zielsgeneucht mag baden

En aan uw Min mijn harte, in gloed,

Al minnend zich verzaden.

O springfontein van zaligheên,

Mijn Koning en mijn Broeder klein!

V. Mijn God, zoo machtig en zoo rijk,

R. Werd ons terwille een knecht gelijk.

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat zij U dwong een klein Kindeken te worden, geef ons een diep besef van deze, uwe zoo groote liefde, opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U eeuwig loven, beminnen en verheerlijken mogen. Amen.

Bij de Prime.

Wees gegroet, enz.

V. God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U mij te helpen!

Glorie zij den Vader enz.

Almachtig Koning Gij wordt Kind,

Gij Sterke buigt U neder;

Mijn Jezuken, mijns harten Vrind,

Waar vinde ik Min, zoo teeder,

Daar Gij, als Kind, uw kind'ren trekt?

't Is Knaapjen uit den Hoogen,

Al hope en liefde, dat Gij wekt

En tranen in onze oogen.

Ach dat geen zondaar nog weerstreef',

Maar hopen tot U kome, en leev'!

V. Al zijt ge in 't zondenet verward,

R. Komt, Jezus trekt U aan zijn hart.

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat zij U dwong een klein Kindeken te worden, geef ons een diep besef van deze, uwe zoo groote liefde, opdat wij tot wederliefde opgewekt, U eeuwig loven, beminnen en verheerlijken mogen Amen.

Bij de Terts.

Wees gegroet, enz.

V. O God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U mij te helpen!

Glorie zij den Vader, enz.

Al houdt Ge, o Kindje, uw majesteit

Voor 't menschenoog verborgen,

Zij breekt door 't kleed der sterf'lijkheid

Als door een wolk de morgen;

Uw oogjes, Edens's zonnelicht,

Doen U met hun gewemel

De Godheid stralen van 't gezicht

En in mijn harte uw hemel!

O, dat aan Jesus' schoon gelaat

Voor eeuwig zich mijn ziel verzaad'!

V. Bemint Hem, Adam's zondig kroost:

R. Bij Hem is liefde, licht en troost!

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat zij U gedwongen heeft een klein Kindken te worden, geef ons een diep besef van deze, uwe zoo groote liefde, opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U eeuwig loven, beminnen en verheerlijken mogen. Amen.

Bij de sect.

Wees gegroet, enz.

V. O God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U, mij te helpen!

Glorie zij den Vader, enz.

O Kind, wat felle liefdedrang

Komt me in de ziel gevaren,

Als ik zoo innig en zoo lang

Op uw gelaat mag staren;

O teeder aanschijn, waar zoo zacht

Der liefde rozen bloeien!

O lippen, waar genade op lacht

En zegen van komt vloeien! —

Neig mij ten kus uw kuischen mond:

Met U sluit ik den liefdebond!

V. Gij zijt mijn Bruigom, Gij alleen!

R. 'k Heb U verkoren, anders geen!

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat zij U gedwongen heeft een klein Kindken te worden, geef ons een diep besef van deze, uwe zoo groote liefde, opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U eeuwig loven, beminnen en verheerlijken mogen. Amen.

Bij de None.

Wees gegroet, enz.

V. God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U, mij te helpen!

Glorie zij den Vader, enz.

Gij schreit? — Lief Kindeken, wat smart

Bewolkt die stralende oogen?....

Ach, om mijn dor en zondig hart

Schreit Gij van mededoogen,

O ween niet langer, Jezus, neen,...

Mijn tranen zullen leken

En door uw liefde, al waar 't van steen,

Mij 't hart van weedom breken.

Droog, Kindjen, droog uw tranen af!

'k Wil opstaan uit der zonden graf!

V. Zachtmoedig Lam, heb medelij:

R. Red me uit des duivels slavernij!

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat
 zij U gedwongen heeft, een klein Kin-
 deken te worden, geef ons een diep be-
 sef van deze, uwe zoo groote liefde,
 opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U
 eeuwig loven, beminnen en verheerlijken
 mogen. Amen.

Bij de Vespers.

Wees gegroet, enz.

V. God, geef acht op mijne hulp!

R. Heer, haast U, mij te helpen!

Glorie zij den Vader, enz.

Wanneer 'k in bangen lijdensnood

Naar een vertrooster zuchte,

Als 'k om mijn zoddenschuld, zoo groot,

De wrekende Almacht duchte,.....

Als 't in mijn boezem bruist en brandt

Van ongestuime lusten,

Dan grijp ik naar uw kleene hand,

Of 'k aan uw hart mag rusten;

Dáár, afgejaagd en strijdensmoê,

Stroomt lavenis en kracht mij toe.

V. 't Is vreugde en leven, dat Hij biedt!

R. Hij wil den dood des zondaars niet.

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat zij U gedwongen heeft, een klein Kindken te worden, geef ons een diep besef van deze, uwe zoo groote liefde, opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U eeuwig loven, beminnen en verheerlijken mogen. Amen.

Bij de Completen.

Wees gegroet, enz.

V. God, geef acht op mijne hulp !

R. Heer, haast U, mij te helpen !

Glorie zij den Vader, enz.

Wat is uw Lente kil en koud,

Teer bloempjen, nauw ontloken !

Laat 'k aan mijn hart U warmen: 'k houd

Reeds de armen uitgestoken ; —

Arm Kind, 'k zal U de koude zacht

Van 't aangezichtjen streelen,

Rust aan mijn boezem dag en nacht,

Geen zal uw wiegjen deelen ;

Rust vredig, Jezuken, rust warm ;

Ik houd U stervend nog in d'arm.

V. Op aarde, was uw zoetst verkeer.

R. Te midden van uw kind'ren, Heer.

GEBED.

O God, wiens liefde zoo sterk is, dat
zij U gedwongen heeft een klein Kin-
deken te worden, geef ons een diep
besef van deze, uwe zoo groote liefde,
opdat wij, tot wederliefde opgewekt, U
eeuwig loven, beminnen en verheerlijken
mogen. Amen.

Het Kroontje van het Kindje Jezus.

Dit gebed is afkomstig van de eerbiedw. Margaretha van het H. Sacrament, Karmelietesse, te Beaune in geur van heiligheid gestorven, den 26sten Mei 1648.

Het bestaat uit *drie Onze Vaders* en *twaalf Weesgegroeten*.

Men begint dit Kroontje met de aanroeping: „*Heilig Kind Jezus, zegen ons!*” Vervolgens bidt men vóór elk Onze Vader: „*En het woord is Vleesch geworden.*” Daarna alleen vóór het eerste der twaalf volgende Wees gegroeten de woorden; „*En het woord is Vleesch geworden en heeft onder ons gewoond.*”

(300 dag. afl., Pius IX., 9 Aug. 1855.)

(Om den aflaat te verdienen, is het voldoende, dat men de drie Onzevaders bidt *ter eere der H. Familie* en de twaalf

Weesgegroeten ter eere der twaalf jaren
van Jezus' H. Kindsheid.

Aan deze korte aanroeping: „*Heilig
Kind Jezus zegen ons!*” zijn, wanneer
men ze driemalen des morgens en des
avonds herhaalt, nog afzonderlijk 40
dagen afl. verbonden.)

Novene vóór Kerstmis

Ter eere van het Jezukind.

Geheel ontleend aan de werken van den
H. ALPHONSUS DE LIGUORI.

EERSTE DAG.

**Jezus in de wereld gekomen om den wil
te volbrengen van zijnen hemelschen
Vader.**

*„Ik ben van den hemel nedergedaald,
niet om mijnen wil te doen, maar den
wil des Vaders, die Mij gezonden heeft.”*
Joan. VI., 38.

Teer geliefd Kind, mijn goddelijke
Verlosser, daar Gij van den hemel zijt
nedergedaald, om U geheel aan mij te
schenken, wat moet ik dan verlangen en
zoeken op aarde en in den hemel dan

U, mijn opperste goed, mijn eenigen schat en het paradijs der zielen?

Wees dan de eenige, die mijn hart bezitten zal, eigen het U geheel toe: dat mijn hart slechts gehoorzame aan U, en zoeken te behagen alléén aan U; dat mijn ziele niet zuchte dan naar U en geen ander erfdeel verlange dan U! Laat anderen de goederen en het gewin dezer wereld najagen, laat zij er van genieten, indien er buiten U eenig waar genot mogelijk is; wat mij aanbelangt, ik wil, dat Gij, en Gij alléén zijt heel mijn bezitting, mijn rijkdom, mijn vrede en mijn hoop in dit leven en in eeuwigheid!

Hier is mijn hart, ik geef het U geheel; het behoort mij niet meer, het behoort U! Toen Gij ter wereld uw intrede deedt, toen hebt Gij uwen eeuwigen Vader heel uw eigen wil aangeboden en weggeschonken, zooals Gij ons zegt door den mond van uw profeet: „*Heel den inhoud van het boek getuigt van Mij, dat ik uwen wil zal doen.*” (1) Ik breng U

(1) Ps. XXXIX., 8.

heden eveneens, U, die mijn Zaligmaker zijt, heel mijn wil ten offer; eenmaal was hij in opstand tegen U, door hem heb ik U beleedigd; maar heden, van ganscher harte het slecht gebruik ervan betreurend, wijd ik hem zonder voorbehoud U toe. Heer, zeg mij, wat Gij van mij vraagt; ik ben bereid, om alles te doen wat Gij wilt. Beschik over mij en al wat mij toebehoort, zooals Gij het goedvindt; ik aanvaard alles, ik onderwerp mij aan alles. Ik weet, gij verlangt niets anders dan mijn hoogste goed; ik leg dus heel mijn ziel in uwe handen. Help haar door uwe barmhartigheid, bewaar ze, geef dat zij de uwe zij voor altoos en zonder voorbehoud, daar Gij haar hebt vrijgekocht voor den prijs van uw Bloed. O Maria, help mij den wil Gods volbrengen!

Mijn Jezus, wordt geboren in mijn hart!

TWEEDE DAG.

Jezus, geheel de onze.

Willen wij, dat God zich geheel schenkt aan ons, dan moeten wij ons geheel schenken aan God.

Mijn Jezus, indien het waar is, wat de wet ons zegt: dat men eigendom verkrijgt door schenking, dan behoort Gij mij toe, daar uw Vader U aan mij geschonken heeft: voor mij zijt Gij geboren, aan mij zijt Gij gegeven: „*Een kind is ons geboren.*” — zegt de profeet — „*een Zoon is ons geschonken.*” (1) Ik kan dus zeggen: Mijn Jezus en mijn al! Ja, omdat Gij mij toebehoort, hooren ook uwe goederen mij toe. Uw Apostel verzekert het mij: „*Waarom zou Hij, terwijl Hij Jezus gaf, tegelijk met Hem ons niet alles hebben gegeven?*” (2) Uw Bloed behoort derhalve mij, uw verdiensten mij, uwe genade mij, uw Paradijs

(1) Is., IX., 6. (2) Rom. VIII. 32.

mij. En indien Gij mijn eigendom zijt, wie zal U ooit van mij kunnen scheiden? „Niemand kan mij mijn God ontrooven” zoo zal ik U toespreken met de hemelsche verrukking van St. Antonius, abt.

Ik dank U, o eeuwige Vader, dat Gij mij uw Zoon geschonken hebt; en omdat Gij Hem geheel gegeven hebt aan mij, zoo vol ellende, wil ik mij geheel geven, aan U. Ter liefde van dien aanbiddewaardigen Zoon, neem mij aan, o God, en hecht mij aan mijn Verlosser met liefdebanden vast, maar hecht mij vast zóó nauw, dat ik mag uitroepen met den Apostel: Wat goed ter wereld zal mij nog scheiden van mijn Jezus? En Gij, mijn Verlosser, weet, dat, indien Gij geheel de mijne zijt, ik geheel de uwe ben; beschik over mij en over al het mijne naar uw goedvinden. Ach! hoe zoude ik iets kunnen weigeren aan God, die niet weigerde, voor mij bloed en leven ten offer te brengen?

O Maria, mijne Moeder, ik wil mijzelf niet meer toebehooren, neen ik wil toebehooren aan mijn goddelijken Meester;

maar het staat aan U te zorgen, dat ik Hem trouw blijf; op U stel ik mijn vertrouwen!

Mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

DERDE DAG.

Jezus, bedroefd bij het zien onzer fouten.

Van het eerste oogenblik van zijn bestaan, zag Jezus voortdurend elken misslag van ieder onzer en elk dezer misslagen deed Hem nameloos wee.

Mijn welbeminde Jezus, ik ben uwe genaden niet waardig, daar ik U beledigd heb; maar door de verdienste van het lijden, dat Gij bij het zien mijner zonden en bij het voldoen daarvoor hebt doorstaan en God opgedragen, geef mij slechts een straaltje van het licht, dat toen de boosheid ervan U kennen deed, en slechts een weinig van den afschuw, die er U toen voor bezielde heeft. O mijn Verlosser, het is dan waar, dat ik ieder

oogenblik van uw leven vóór uwe geboorte zelfs, de beul geweest ben van uw Hart, een wreeder beul dan al degenen, die u gekruisigd hebben! En dat lijden heb ik vernieuwd en verzwaard, zoo dikwerf als ik U heb beleedigd! Heer, Gij zijt gestorven om mij te redden; maar uw dood is voor mijne zaligheid nog niet voldoende, als ik mijnerzijds geen waarachtig leedwezen heb over de beleedigingen, die ik U heb aangedaan en als ik ze niet meer dan alles verfoei.

Maar ook dat is een genade, die ik van U te wachten heb: ik vraag ze U om al het lijden, dat Gij op aarde hebt doorgestaan; geef mij droefheid over mijne zonden, en een droefheid, die maat houdt met mijne boosheid. Mijn Jezus help mij bij de akte van berouw, die ik heden ga stellen: o eeuwige Vader, opperst en oneindig Goed, aardworm, die ik ben, ik heb de vermetelheid gehad, om U te beleedigen en uwe genade te verachten; ik haat en verzaak meer dan alles den smaad, waaraan ik mij jegens

U heb schuldig gemaakt; ik heb er berouw over uit het diepst mijns harten, niet zoozeer om de hel, die ik er door verdiend heb, als wel om de belediging, die ik U heb aangedaan. Eindellooze Goedheid, ik vertrouw door de verdiensten van Jezus Christus, dat Gij mij zult vergeven en tegelijk met de vergiffenis de genade van U te beminnen. Ik heb U lief, o oneindige beminnenswaardige God en ik wil het zonder ophouden herhalen: ik heb U lief, ik heb U lief, ik heb U lief! En met de H. Catharina van Genua, uw beminde dienseresse, zal ik U zeggen: „Neen, Heer, geen zonden meer, neen, geen zonden meer!”

O mijne goede Moeder Maria, geef mij, de dagen die nog resten, te leven in de liefde Gods!

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

VIERDE DAG.

Jezus, kind geworden uit liefde tot ons.

O menseh, zie met wat liefde uw teedere Verlosser van den heemel is nedergedaald om U te zoeken. Hoort gij zijn kinderkreten niet? Nauwelijks geboren, wendt Hij Zich reeds tot u; luister, want Hij roept u toe door zijn schreien: ziel, ziel, o mijn ziel — schijnt Hij te spreken -- wat heb Ik u lief, wat zoek Ik naar u; voor u, om uwe liefde te verwerven, ben Ik uit den hemel op aarde gekomen.

O mijn Jezus, mijn Opperheer en waarachtige God, wie heeft U er toe gebracht om van den Hemel neder te dalen en geboren te worden in een grot, wie anders dan uwe liefde voor de menschen? wie heeft U weggerukt uit den schoot van uw eeuwigen Vader en U neergelegd in een kribbe? Wie heeft U bewogen, uw troon, boven alle andere verheven, te verlaten, om een stroobed

te kiezen tot leger? Wie heeft U midden uit de engelenkoren gevoerd, om U een plaats te geven tusschen twee dieren?

Gij doet de Serafs gloeien van een heilig vuur, en zie, Gij-zelf beeft van koude in dezen stal! Gij geeft aan de hemelen en de zon hun beweging, en Gij zelf kunt niet van uwe plaats, zonder dat men U draagt op de armen! Gij schaft voedsel aan menschen en dieren, en Gij hebt, om het leven te behouden, behoefte aan een weinig melk! Gij zijt de jubel des hemels, en ik hoor U schreien en kermen! Zeg mij: wie heeft U tot zoo groote ellende gebracht? Ach de liefde voor de menschen! — O beminnelijk Kind, wat kwaamt Gij doen op deze aarde? Wat kwaamt Gij er zoeken? O, ik versta U: Gij kwaamt sterven voor mij, om mij te verlossen van de hel; Gij kwaamt mij zoeken, mij, verloren schaap, opdat ik in de toekomst mij nooit meer van U verwijderen en U liefhebben zou.

O Jezus, mijn schat, mijn leven, mijn liefde, mijn al, als ik U niet liefheb,

wien zal ik dan liefhebben? Waar zal ik een Vader vinden, een vriend een bruidegom, beminnelijker als Gij, en die meer mijn geluk heeft gezocht dan Gij? ik bemin U, o mijn God, ik bemin U, mijn eenig goed! Het doet mij leed, dat ik zooveel jaren lang geleefd heb, niet alleen zonder U te beminnen, maar U nog beleedigend en verachtend. Vergeef mij, mijn welbeminde Zaligmaker: het berouwt mij U zoo te hebben behandeld en het berouwt mij van ganscher harte. Vergeef mij en schenk mij de genade, mij niet meer van U te scheiden.

O teedere Moeder Maria, mijne voor-spreekster, smEEK uw goddelijk Kind voor mij om vergeving en een heilige volharding tot den dood!

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

VIJFDE DAG.

Het Kindeken Jezus vraagt ons hart.

Daar zijn menschen die als de heilige grijsaard Simeon het goddelijk Kind

zouden willen dragen op hunne armen; welnu, het geloof leert ons, dat wij in de H. Communie niet alleen op onze armen maar zelfs in ons hart ontvangen denzelfden Jezus, die nederlag in de kribbe van Bethlehem.

Heer, wat staat mij te vreezen? Moet ik niet al mijn vertrouwen stellen op U, die geboren zijt, alleen om mij te redden? Ja, op U stel ik alle vertrouwen, mijn God en Zaligmaker. En wat sterker bewijs uwer barmhartigheid kondt Gij mij geven, mijn beminnelijke Verlosser, om mij maar te verplichte op U mijn vertrouwen te stellen, dan U zelve te geven aan mij? O teeder Kind, wat berouwt het mij, U beleedigd te hebben! Ik heb U doen schreien in Bethlehem's stal, maar, wijl ik weet, dat Gij daar kwaamt om mij te zoeken, werp ik mij neder aan uwe voeten; en al zie ik U zoo vernederd in deze kribbe liggen op een handvol stroo, ik erken U als mijn Koning en mijn Opperheer. Ik begrijp dat Gij door uw kinderlijke kreten mij noodigt,

om U te beminnen: „*Gij zult den Heer, uwen God liefhebben uit heel uw hart.*” (1)

En ik, ik antwoord: Ach! mijn Jezus, als ik U niet liefheb, U, die mijn Heer zijt en mijn God, wien zal ik dan liefhebben? Gij verklaart, geheel aan mij te behooren, wijl Gij geboren zijt, om U geheel aan mij te schenken. En ik zou weigeren geheel te behooren aan U? Neen, mijn teer beminde Heer, ik schenk mij geheel aan U en heb U van ganscher harte lief. Ja, ik heb U lief, ik heb U lief, ik heb U lief, o mijn opperste goed, mijns harten eenige liefde! Neem mij heden aan, ik smeeek er U om, en laat niet toe, dat ik ooit ophoude U te beminnen.

O Maria, mijn zoete Koningin, ik bezweer U bij de vreugde, die gij smaaktet, toen uwe oogen bij zijne geboorte voor het eerst uw goddelijke Zoon aanschouwden, toen gij in uw armen Hem mocht drukken aan uw moederhart, bid Hem, dat Hij het offer, dat ik van mij zelve

(1) Matth., XXII., 37.

maak, toch aanvaarde en mij voor altoos aan Zich verbindte door de gave zijner heilige liefde.

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart !

ZESDE DAG.

Opdracht van Jezus' verdiensten aan God.

Wij hebben God beleedigd; wij verdienen veroordeeld te worden ten eeuwigen dood; de goddelijke Rechtvaardigheid eischt met recht voldoening. Wat te doen? Wanhopen? O neen, laten wij aan God, dit teeder Kind opdragen, dat zijn Zoon is, en Hem met vertrouwen zeggen:

Hemelsche Vader, ik ben een ellendige zondaar, de hel waardig; helaas! ik kan U niets aanbieden tot voldoening voor mijne zonden; maar ik offer U de tranen, de smarten, het Bloed, den dood van den onschuldigen Jezus, uwen Zoon, ik vraag U door zijne verdiensten om barmhartigheid. Had ik dit goddelijk Kind niet, om

U te offeren, dan was ik verloren, dan was er voor mij geen hoop meer; maar Gij hebt Hem aan mij gegeven, opdat ik door Hem aan U op te dragen, weer hopen mocht op zaligheid. Heer, mijn ondankbaarheid is wel groot geweest, maar uwe barmhartigheid is nog grooter. En wat grooter barmhartigheid kon ik van U verwachten, dan die Gij mij bewezen hebt, door mij uw goddelijken Zoon als Verlosser te geven en als zoenoffer voor mijne zonden? Om de liefde dan van Jezus Christus, vergeef mij; het doet mij leed uit geheel mijn hart, dat ik U mishaaagd heb, o eindelooze Goedheid! Om de liefde ook van Jezus Christus verleen mij de heilige volharding. Ach mijn God, indien ik U nog beleedigde, nadat Gij met zooveel geduld op mij gewacht hebt, nadat Gij mijn verstand zoo hebt verlicht en mij met zooveel liefde vergeven, verdiende ik dan geen hel, voor mij alléén geschapen? Genade mijn Vader! *Laat niet toe, dat ik mij ooit van U scheide!* Ik herhaal dit gebed en wil het herhalen tot den

laatst en snik van mijn leven: *Laat niet toe, dat ik mij ooit van U scheide!* Mijn Jezus, o zoet Kindeken, hecht mij aan U door de banden van uwe liefde; ik heb U lief en wil U eeuwig blijven liefhebben. *Laat niet toe, dat ik mij ooit van U scheide!*

Ook U bemin ik mijn goede Moeder Maria, bemin mij eveneens en verkrijg mij als onderpand uwer liefde, de genade, dat ik nooit ophoude mijn God te beminnen

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

ZEVENDE DAG.

Jezus, te weinig bemind.

Om ons te verplichten Hem te beminnen, heeft God de belangen onzer zaligheid niet aan een ander willen toevertrouwen, maar Hij heeft door mensch te worden Zich gewaardigd, zelf ons te komen vrijkoopen.

„O altoos brandend vuur,” zoo wil ik

spreeken met den H. Augustinus. „zet onze harten in gloed!” O Vleesch geworden Woord, Gij zijt mensch geworden, om in ons het vuur te ontsteken der goddelijke liefde; hoe hebt Gij toch zooveel ondankbaarheid kunnen aantreffen in de harten der menschen? Niets hebt Gij gespaard om U bij hen bemind te maken; Gij zijt zoover gegaan, dat Gij leven en bloed voor hen hebt opgeofferd; waarom dan weerstaan zij aan zooveel liefde? Weten zij 't niet, wat gij ten hunnen voordeele gedaan hebt? O zeker, zij weten 't zoo goed en gelooven: het geschiede ter liefde van hen, dat Gij kwaamt nederdalen van den hemel, U omkleeden met het menschelijk lichaam en U zelven belasten met hunne ellenden, dat Gij een leven hebt willen leiden, vol smarten, en een dood sterven, vol smaad; hoe is het dan mogelijk, dat zij na dit alles, nog leven zonder zelfs aan U te denken? Zij beminnen hun verwanten, zij beminnen hun vrienden zij beminnen zelfs hun dieren; als zij van een dier eenig teeken van gehechtheid

ontvangen, blijven zij niet in gebreke het te beloonen; zij zijn dan alleen jegens U zoo verstoken van alle gevoel en erkentelijkheid? Helaas! terwijl ik klaag over de ondankbaarheid der menschen, beschuldig ik mij zelven. Maar uwe liefde geeft mij moed; ik weet, dat zij mij zoo lang verdragen heeft, om mij te vergeven, en te vervullen van uwe liefde indien ik slechts berouw wil toonen en U liefhebben. Ja, mijn God, ik wil berouw toonen, ik wil U liefhebben. Ik wijd U mijn hart, ik geef het U met al de kracht van mijnen wil. Ontvlam het door uw heilige liefde en geef dat het voortaan niets meer beminne dan U, oneindige goedheid, een oneindige liefde waardig. Ik bemin U, mijn Jezus, ik bemin U, mijn opperste Goed, ik bemin U, eenige liefde mijner ziel!

O Maria, Moeder der schoone liefde, verwerf mij de genade, mijn God te beminnen; van U alleen hoop ik dit.

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

ACHTSTE DAG.

Jezus gaat geboren worden.

Vereenigen wij ons met Maria en Jozef, en vergezellen wij met hen den Koning des hemels, die gaat geboren worden in een grot, en zijn eerste intrede zal doen in de wereld als het armste en meest verlaten kind, dat ooit onder de menschen geboren werd.

Ik weet, o mijn beminnelijke Zalig-maker, dat de Engelen des hemel U op dezen tocht in grooten getale vergezellen; maar wie onder de bewoners der aarden begeleiden U? Niemand dan Maria en Jozef zie ik. Mijn Jezus, vergun, dat ik mij bij hen aansluite, om U te volgen. Ach, ik ben zeer ondankbaar jegens U geweest! Nu zie ik in, hoe groot mijn beleedigingen waren: Gij zijt van den hemel nedergedaald om mij op aarde gezelschap te houden, en ik heb zoo dikwerf de ondankbaarheid gehad, om U te verlaten door mijn zonden! O mijn

goddelijke Meester, als ik bedenken, dat, ik, om aan mijne zondige neigingen te voldoen zoo dikwijls mij van U heb afgescheiden, vaarwel-zeggend aan uwe vriendschap, dan zou ik daar van smart om willen sterven. Maar Gij zijt gekomen, om mij te vergeven; vergeef mij dan, nu ik het van ganscher harte betreur, dat ik U zoo dikwerf veracht heb en verlaten: ik ben vast besloten en hoop, met uwe genade, mij nooit meer van U te scheiden, o mijn eenige liefde! Ja, mijne ziel is gewond van liefde tot U, o minnelijk Jezukind! Ik bemin U, mijn goede Verlosser, en wyl Gij op de wereld gekomen zijt, om mij te redden en uwe genaden mij mee te deelen, ziehier dan de eenige genade die ik U vraag: geef dat ik mij nooit meer losscheure van U; houd mij gevangen, houd mij vastgekluiserd aan U door de zoete ketenen uwer heilige liefde. Ach, mijn Verlosser en mijn God, wie zou U nog kunnen verlaten en leven zonder U, beroofd van uwe genade!

O Maria, ik kom U gezelschap houden

op uwe reis naar Bethlelem; houd dan uwerzijds, o mijne moeder, niet op, mij te ondersteunen op de reis die ik maak naar de eeuwigheid; sta mij altoos bij, maar bijzonder op het einde van mijn leven, als ik zal komen aan dat laatste oogenblik dat zal beslissen, of ik zijn zal altijd bij U, om Jezus in den hemel te beminnen, of altijd verre van U, om Jezus te haten in de hel. O mijn Koningin, red mij door uwe tusschenkomst. Gij zijt mijne hoop, van U verwacht ik alles.

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

NEGENDE DAG.

Jezus' Geboorte.

Sta op, getrouwe ziel: Jezus noodigt U dezen nacht, om zijne voeten te komen kussen. De herders, die Hem kwamen bezoeken in Bethlelem's stal brachten Hem hun geschenken; gij moet Hem ook de uwe brengen. — Wat dan zult gij

Hem aanbieden? --- Luister: het aangenaamst geschenk, dat gij Jezus kunt aanbieden, is een berouwvol en beminneend hart. Dit zijn derhalve de gevoelens, die gij Hem moet uitdrukken:

Heer, ik zou, daar ik mij met zonden zie bezoedeld, den moed niet hebben, tot U te komen; maar, mijn Jezus, omdat Gij mij met zooveel goedheid uitnoodigt en mij roept met zooveel liefde, wil ik aan de zoete uitnoodiging niet weerstaan, die Gij U gewaardigt te doen.

Maar ik ben uiterst arm, ik heb niets om U aan te bieden dan mijn ellendig hart, en dat hart breng ik U. Het is waar, het heeft U vroeger beleedigd, maar nu is het van droefheid doordrongen en ik offer het U van leedwezen vol. Ja, aanbiddelijk Kind, het berouwt mij, dat ik U beleedigd heb. Ik beken het, ik ben die wreedaard, die verrader, die ondankbare, die U zooveel lijden veroorzaakte, die U zooveel tranen schreien deed in Bethlehem's stal, maar uwe tranen zijn mijne hoop, Ik ben een

zondaar, vergiffenis niet waardig; maar ik kom tot U, die, God, een kind geworden zijt, om mij te vergeven. O eeuwige Vader, indien ik de hel verdien, geef dan acht op de tranen van uw onschuldigen Zoon, die U voor mij om vergiffenis vraagt. Gij weigert niets aan de beden van Jezus Christus; verhoor Hem dan, wyl Hij U voor mij om vergiffenis smeekt, en wel in dezen nacht, nacht van blijdschap, nacht van zaligheid, nacht van vergeving. O mijn Jezukind, van U hoop ik de vergiffenis mijner zonden; maar die vergiffenis is mij niet voldoende; dezen nacht schenkt Gij aan de zielen groote genaden, ook ik verlang een groote genade, de genade van U te beminnen. Heden, nu ik kom knielen aan uwe voeten, doorgloei mij nu geheel en al van uwe heilige liefde, en hecht mij aan U; maar hecht mij zóó aan U, dat ik mij van U niet meer losscheuren kan. Ik bemin U, o mijn God, Kind geworden voor mij maar ik bemin U zoo weinig; ik wil U vurig beminnen en Gij moet zorgen, dat het zoo zij. Ik kom

U de voeten kussen en mijn hart brengen, ik laat het bij U en wil niet, dat het nog langer mijn eigendom zij. Verander het, en houd het voor altijd. Geef het mij niet weder: want, als Gij het mij teruggeeft, dan vrees ik, dat het U op nieuw beleedigen zal.

O Maria, gij zijt de Moeder van dit goddelijk Kind: ik leg dus mijn arm hart in uwe handen; bied het Jezus aan. Als gij zelve het Hem aanbiedt, dan zal Hij het niet weigeren. Bied dan mijn hart aan Jezus, o mijne Moeder, en bid Hem, dat Hij het aanvaarde!

O mijn Jezus, word geboren in mijn hart!

**Aflaat aan de novene vóór Kerstmis
verbonden.**

Zij die vóór het feest van Kerstmis door het verrichten van goede werken, gebeden, of oefeningen van deugden, met een rouwmoedig hart, een novene houden, verdienen 1° *elken dag* der novene een aflaat van 300 *dagen*. 2° voor de *geheele novene* een *vollen aflaat* op *Kerstdag* of

onder het octaaf, mits men rouwmoedig biechte en daarna communiceere en bidde tot intentie van Z. H. den Paus.

(Pius VII., 12 Aug. 1815.)

Men kan, op welken dag der novene ook, biechten en communiceeren en tòch den vollen aflaat verdienen, mits men de novene ten einde brenge.

(Verklaring gegeven door Pius VIII., uitgevaardigd door de Congregatie der Aflaten, 9 Juli 1830.)

Men kan dezelfde aflaten ook nog verdienen op een anderen tijd, eenmaal 's jaars, wanneer men op boven gemelde wijze een novene houdt ter eere van het Kindeke Jezus.

Ofschoon voor deze novene geen bijzondere oefeningen zijn voorgeschreven, bevelen wij toch daarvoor bovenstaande gebeden van den H. Alphonsus ten warmste aan.

Gebeden onder het Lof.

Bij het uitstellen van het Allerheiligste.

Lofzang ADORO TE. (van St. Thom. v. Aq.)

'k Bid, verborgen Godheid, U deêmoedig aan,
Onder deez' gedaanten waarlijk schuilgegaan,
'k Geef voor U mij t'onder met verstand en al,
Daar ik, U aanschouwend, macht'loos nederval.

In U worden oogen, smaak en tast misleid,
Maar ook 'tenkel hooren biedt geloofbaarheid,
Wat Gods Zoon verkondde, neem ik willig aan,
Boven 't woord der Waarheid kan geen waarheid
[gaan.

Ging aan 't Kruis de Godheid voor den blik te loor,
Hier toont van de Menschheid mede zich geen spoor,
Beiden tóch geloovend, en belijdend meê,
Slaak ik met den Moorder rouwvol de eigen beê.

'k Mag geen blik — als Thomas — in uw wonden
[slaan,
Maar roep tóch geloovig als mijn God U aan;
Plant mij dat gelooven altoos vaster in,
Streev' naar U mijn hope, naar U 's harten min.

O herin'ringsteeken van des 's Heeren dood,
Levend, en het menschedom leven schaffend Brood,
Geef toch, dat ik leve van uw levenskracht,
En steeds onverzadigd, naar uw zoetheid smacht'.

Pelikaan vol liefde, Gij Heer Jezus goed,
Was mij, zoo vol smetten, smet'loos in uw Bloed,
Dat, waar' 't ook één druppel, 't gansche wereld-
[rond
Van zijn zondeschulden tot de laatste ontbond.

Jezus, die 'k omhuld, slechts, hier aanschouwen mag,
O moog 't eens geschieden — 'k reikhals naar dien
[dag! —
Dat ik U, ontsluit, blikke in 't Aangezicht,
En mij zalig staroog' aan uw glorielicht. Amen.

V. Hij heeft hun het Brood des
Hemels gegeven.

R. De mensch heeft het Brood der
Engelen gegeten.

LATEN WIJ BIDDEN.

Geef, o Heer, dat wij altijd ontzag
en tevens liefde hebben voor uwen hei-
ligen Naam, omdat gij nooit ophoudt
te bestieren, die Gij in de duurzaam-
heid uwer liefde bevestigt. Door Christus,
onzen Heer. Amen.

Aanbidding. (Naar den H. Alphonsus.)

O minnelijke Jezus, als ik U hier aanschouw in het Geheim uwer liefde, dan is het mij, of ik met de H.H. Driekoningen lig neergeknield voor uwe kribbe, waar Gij als een schreiend Kindeken neerlaagt op een handvol stroo. Maar, lieve Jezus, ik heb voor U goud, wierook, noch mirre, zooals de H.H. Wijzen uit het Oosten. Ja, ik ben arm aan het goud der liefde, want ik heb tot heden de schepselen vaak meer liefgehad dan U oneindig Beminnenswaardige; ik ben arm aan den wierook des gebeds, daar ik zoo zelden tot U kom, om met U, mijn hemelschen Vriend, te spreken over de belangen mijner ziel; ik ben arm aan de mirre der versterving, want in plaats van mijne lusten te dooden in mijn binnenste, heb ik zoo dikwerf door het toegeven aan mijne hartstochten uwe eindelooze goedheid beleedigd. Ach Jezus, Koning der liefde, hier zoowel als in Bethlehem's stal een Koning, die niemand verblinden zult door uw luister, maar

allen tot uw trekken door uwe liefde en vernedering, wat zal ik, arme, U aanbieden? Maar ik weet wat Gij verlangt: „Kind, geef Mij uw hart,” zoo hoor ik U spreken van het heilig altaar. Ik wil het U wel geven, liefderijke Jezus, maar verrijk het eerst met het goud der heiligste, vurigste, krachtdadigste liefde; verrijk het met den wierook der vurigste gebeden, verrijk het eindelijk met de mirre der christelijke versterving, die het lichaam doodt, om de ziel te doen leven voor U. Dan, Jezus, zal ik het U geven, hoe nietswaardig het dan ook nog zij in uwe oogen.

O Jezus, die de H.H. Koningen niet ongetroost hebt laten heengaan, maar ze gezegend hebt om hunne gaven, zegen ook mij, daar ik U mijn arm hart met zijn goeden wil geheel en al opdraag. Wel is het geen waardige gave, maar, rekenend op uwe liefde, zal ik U toch niet laten heengaan voor Gij mij gezegend hebt als de Driekoningen.

Heilige Maagd Maria, die aan de H.H. Wijzen met zooveel liefde uw god-

delijk Kindeken getoond heb, toon Hem ook aan mij, zooals Hij is, hier in het H. Tabernakel, waar ik lig neergeknield als voor zijne kribbe, ja, toon Hem als het zachtmoedig Lam, dat wegneemt de zonden der wereld, als den goddelijken Vriend, die allen verhoort, die tot Hem komen. Amen.

De Engel des Heeren.

V. De Engel des Heeren heeft Maria geboodschapt.

R. En zij heeft ontvangen van den H. Geest.

Wees gegroet, enz.

V. Zie de dienstmaagd des Heeren.

R. Mij geschiede naar uw woord.

Wees gegroet, enz.

V. En het Woord is Vleesch geworden.

R. En het heeft onder ons gewoond.

Wees gegroet, enz.

V. Bid voor ons, H. Moeder Gods.

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LATEN WIJ BIDDEN.

Wij bidden U Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij die door de boodschap des Engels de Menschwording van Christus, uwen Zoon, hebben leeren kennen, door zijn lijden en Kruis mogen gebracht worden tot de glorie der verrijzenis. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

Salve Regina.

Wees gegroet, o Koningin, Moeder van barmhartigheid, ons leven, onze zoetheid en onze hoop, wees gegroet! Tot U roepen wij, verbannen kinderen van Eva, tot U verzuchten wij, treurende en weenende in dit dal van tranen. Welaan dan, onze voorspreekster, sla op ons uwe, zoo barmhartige oogen en toon ons na deze ballingschap Jezus, de gezegende Vrucht uws lichaams.

O goedertierene, o meêdoogende, o zoete Maagd Maria!

Verzuchtingen tot Jezus.

(Van den gelukzalige HENRICUS SUSO.)

O mijn Jezus, mijne zoete liefde, zie
mijne ziel kwijnt van verlangen naar U!

O mijn Jezus, laat mij toch van liefde
sterven, opdat ik mij nimmer losscheure
van U, mijn eenigste en opperste goed!

Duizend maal gelukkig hij, die U,
allerzoetste Jezus, weet te dienen zooals
Gij het verdient.

Allerbeminnelijkste Jezus, verander
mijn arm hart in uw heilig Hart; dat
de smarten, die Gij leedt, uw Hart ver-
eenigen met het mijne, opdat ik uw Hart
altoos beminnelijk vinde.

**Bij het geven van den zegen met het
Allerheiligste.**

(Hier kloppe men driemalen rouwmoe-
dig op de borst, zeggende:)

Spaar ons, o Jezus!

Verhoor ons, o Jezus!

Wees ons genadig, o Jezus!

Tot dankzegging na het Lof.*Psalm 116.*

Looft den Heer, alle geslachten looft
Hem alle volkeren.

Want zijne barmhartigheid is over ons
bevestigd en de waarheid des Heeren
blijft in eeuwigheid.

Glorie zij den Vader en den Zoon
en den H. Geest.

Gelijk het was in den beginne en nu
en altijd en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

GEMEENSCHAPPELIJKE GEBEDEN.

Dankgebed.

O goddelijk Kind, geef, dat wij in waarheid U dankbaar zijn. Laat ons rijpelijk overwegen alle weldaden, die Gij ons bewezen hebt, en geef, dat wij al het goede naar waarheid aan uwe almachtige hand toeschrijven. Verleen ons een diep besef onzer nietigheid, die ons al uwe weldaden onwaardig maakt, opdat wij erkennen, dat wij ze alleen danken aan uwe genade en vrijgevigheid. Geef, dat wij U prijzen als den Oorsprong van alle goed en U daarvoor wederliefde schenken. Verleen ons voornamelijk de genade, uwe gaven zoo te gebruiken, als het U behaagt en ons tot zaligheid strekt, opdat wij U hier op aarde door ware deugd dienen, en daarboven door eeuwige lofprijzing voor uwe weldaden danken. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet.

**1. Gebed tot het goddelijk Kind, als
onzen Verlosser.**

V. Goddelijk Kind van Nazareth, met den diepsten ootmoed aanbidden wij U, wij danken U voor uwe oneindige liefde, waardoor Gij onze Redder en Verzoener geworden zijt. Hoe ongelukkig zouden wij arme zondaars zijn, indien Gij U niet onzer erbarmd hadt en U-zelfen als zoenoffer voor onze schuld gegeven! Geen dag in het leven zou ons meer verkwikken, geen hoop in de ure des doods, geen Hemel aan gene zijde des grafs! Gij zijt echter vol ontferming als Redder neergedaald in het dal van tranen, hebt willen liggen in een kribbe op wat stroo, om door uw heilige Menschwording ons het geluk te schenken, weder kinderen Gods te worden.

R. Wij danken U, o. Jezus!

V. Gij werdt in het Vleesch onze Broeder, onze Vriend en Verzoener. Gij leerdet ons den waren weg kennen, om tot God te gaan, en gaaft zelf het voorbeeld, opdat wij in uwe voetstappen treden en U navolgen zouden.

R. Wij danken U, o Jezus !

V. Aan het Kruis bracht Gij uw leven voor ons ten offer, en houdt niet op, nog dagelijks in de H. Mis U voor ons te slachtofferen tot Gij zult wederkomen.

R. Wij danken U, o Jezus !

Gij naamt onze schuld op U, en wischtet ze uit door uw Bloed ; Gij overwont den dood, verbrijzeldet den scepter der hel, opendet ons den hemel, gaaft ons allen de macht, wederom Gods geliefde kinderen en erfgenamen des Hemels te worden.

R. Wij danken U, o Jezus !

V. Ja, lof, roem en dank zij U in alle eeuwigheid voor uwe liefde ! Dat eerder duizendmaal ons hart breke door den dood, dan dat wij U, o goddelijk Kind, nog ooit door den ondank eener doodzonde, ja, ook maar van een enkele vrijwillige, dagelijksche zonde zouden beleedigen.

R. Zegen, o Jezus, onze goede voornemens !

V. U alleen, willen wij beminnen,

U alleen toebehooren in eeuwigheid; U willen wij navolgen in uwe hoogste deugd en heiligheid: in uwe kinderlijke gehoorzaamheid, in uw en eerbied jegens uwe ouders, in uwe waren ijver en liefde voor Gods huis, in uw vlijt en arbeidzaamheid, in uw beminnelijkheid en goedheid, in uw en ijver voor de eer van God en het welzijn der medemenschen.

R. Zegen, o Jezus, onze vrome voornemens. Amen.

2. Gebed tot het goddelijk Kind, als den Stichter van het christelijk huisgezin.

V. Goddelijke Heiland, Gij zijt van den Hemel neergedaald, om ons, kinderen der menschen, door de genade der verlossing wederom tot kinderen Gods te maken. Gij hebt ons het licht der waarheid en den verloren schat der genade teruggeschonken. Gij hebt onzen vloek in den mildsten zegen veranderd.

R. Dank zij U voor uwe liefde.

V. Gij hebt bijzonder het christelijk huisgezin geheiligd en het weder tot de

waardigheid, waartoe God het bestemde, opgeheven; want Gij hebt het met den rijkdom uwer genade opgeluisterd, en U zelve, uwe heiligste Moeder Maria en uwen Voedstervader Jozef als voorbeeld gesteld van het godgevallig huiselijk leven.

R. Dank en lof voor uwe liefde!

V. Zegen, o goddelijk Uitdeeler der genaden, zegen onze huisgezinnen en laat in hen het beeld van uw H. Huisgezin te Nazareth steeds meer en meer zich afspiegelen.

R. Goddelijk Kind, door de voorpraak van Maria en Jozef, verhoor ons!

V. Laat in alle huizen ware godsvrucht en vroomheid, ootmoed en zachtmoedigheid, kuischheid en reinheid des harten wonen; geef dat ouders en kinderen dienstboden en huisgenooten als leden van één trouw Godsgezin in liefde en eendracht met elkander verbonden zijn en samenwerken tot wat edel is en goed.

R. Goddelijk Kind, door de voorpraak van Maria en Jozef, verhoor ons!

V. Houd ver van onze gezinnen ergernis en verleiding van goddelooze menschen, slechte boeken en geschriften, slechte voorbeelden van de wereld en alle valstrikken van Satan. Laat alle huisgenooten in ware onschuld en godsvrucht U alleen dienen en met vrome zorg arbeiden aan het heil hunner zielen.

R. Goddelijk Kind, door de voorspraak van Maria en Jozef, verhoor ons! Amen.

3. Gebed tot het goddelijk Kind, als onzen Gezel bij den arbeid.

Goddelijke Verlosser, slechts drie jaren wildet Gij het Evangelie prediken, daarentegen arbeiddet Gij tot uw dertigste levensjaar met uw H. Voedstervader in het stille huisje van Nazareth. Gij wildet in het zweet uws aanschijns door het werk uwer handen onzen arbeid verzachten, heiligen en zegenen en eene hoogere weiding en waarde er aan verleenen. O, waarom zouden wij, uw goddelijk voorbeeld volgend, niet gaarne Gods gebod, in het Paradijs gegeven,

vervullen. Waarom zou het ons geen vreugde zijn, in onzen stand te werken tot uwe eer, tot welzijn onzer dierbaren en tot ons eigen zielenheil! O ja, wij dragen U al onze vermoeienissen en lasten, al onze zweetdruppelen als een zoenoffer op. Neem dit alles als zoodanig genadig aan. Laat het tot aanbidding en lofprijzing uwer goddelijke Majesteit dagelijks tot uwen troon opstijgen.

R. Goddelijk Kind, door de voorbede van Maria en Jozef, verhoor ons!

V. Zegen onzen arbeid en onze zaken en geef ons daardoor een eerlijk verkregen bestaan.

R. Wij bidden U niet om rijkdom en overvloed, doch om het noodige levensonderhoud.

R. Goddelijk Kind, door de voorspraak van Maria en Jozef, verhoor ons!

V. Wend ziekte en ongeluk, rampen en onspoed genadig van ons huisgezin af. Bewaar en versterk onze lichamelijke krachten en geef ons sterkte van ziel, om trouw de plichten van onzen staat te vervullen.

R. Goddelijk Kind, door de voorspraak van Maria en Jozef, verhoor ons!

V. Ontferm U ook over onze verdwaalde medearbeiders, die door bedriegelijke beloften van de valsche profeten verblind, in den arbeid niet meer Gods gebod, noch een weermiddel tegen de zonde en een bron van hemelsche verdiensten erkennen, doch er slechts een schande en slavernij in willen vinden. Verlicht hun verduisterd verstand, opdat zij de valstrikken hunner verleiders ontdekken en vluchten; breng hen terug tot kinderlijk geloof en vertrouwen in God en tot boete en bekeering, opdat zij in hun zinneloos streven: zich hier reeds een hemel zoeken te scheppen, eenmaal het rijk uwer glorie niet in ruil behoeven te geven voor de hel. Amen.

**Gebed tot Maria, Moeder Gods en
Koningin der Engelen.**

Allerheiligste Maagd Maria, gedoog dat wij ons aan uwe voeten nederwerpen en hulde brengen, als aan de Moeder

van onzen God. Ziedaar de glorieijkste en zoetste van alle titels. O, zoete Moeder van Jezus, wij wenschen u geluk met de vreugde, die gij ondervondt gedurende de negen maanden, dat Hij verborgen was in uwen schoot. O gelukkige Moeder, hoe groot was uwe blijdschap, toen gij Hem aanschouwdet bij zijne geboorte, Hem mocht dragen in uwe armen, Hem drukken aan uw moederhart! Maar welke heerlijke vertroosting mocht gij ook genieten, onvergelykelijke Moeder, toen de Engelen, de vorsten van het Hemelhof, Hem met zulk een diepen eerbied en vurige liefde in de kribbe aanbaden! Gij overtreft hen in verdiensten voor God, want gij zijt de Koningin van alle hemelsche geesten, gij zijt de troon bij uitnemendheid van den Koning der Koningen; uw hart brandde altijd van liefde, zuiverder dan die der Serafs. Nochtans vermeerderde die hulde van de geesten des lichts de glorie van uwen Zoon en dit was genoeg om uwe dankbare liefde op te wekken. De heilige Engelen gevoelden zich toen gedwongen,

ook uwe grootheid tegelijk met die van Jezus te verheerlijken. Zij prezen als om strijd den verheven titel van Moeder Gods, en het hart van Jezus juichte het loflied toe, dat zij eenparig u zongen.

O Moeder des Verlossers, ook onze Moeder, in naam van al deze heilige geneuchten, van al die onbeschrijfelijke verrukkingen, smeken wij u, verlos ons van alle smetten der zonde. Verkrijg ons de onschuld en vorm ons hart tot deugd. Wij vereenigen ons met de heilige Engelen, om u te zegenen. Verzekert gij ons dan hunne bescherming: dat zij door u aangemoedigd, ons helpen, de bekoringen van de geesten der duisternis af te slaan, dat zij ons leeren op aarde een heilig leven te leiden, dat wij door u en hen worden bijgestaan in de ure des doods, en verdienen met dezelfde glorie te worden gekroond in den hemel. Amen.

NOVENE VOOR HET FEEST VAN DEN ZOETEN NAAM JEZUS.

*(Ontleend aan de werken der eerbiedw.
MARGARETHA van het H. Sacrament.)*

Op den vooravond van het feest.

„Gij zult Hem Jezus noemen,” zeide een hemelsche stem. O eerbiedwaardige Naam, voor wien alle knieën zich buigen, in den Hemel en op aarde! Door dien Naam zal de wereld verlost worden, in Hem zullen alle volken zich verheugen.

Dat op den vooravond van dit feest al onze gebeden en werken er op gericht zijn om den vrede en het geluk te zoeken in de aanbidding van den goddelijken Naam Jezus.

GEBED.

O heiligste en zoetste aller namen,

U zoekt mijn hart te verheerlijken, U, Naam van mijn Jezus, Naam van mijn Heer en mijn God! O Jezus, wellust des Hemels en glorie der aarde, Gij, zoo machtig en zoo barmhartig, Gij, wiens hart van de zuiverste en vurigste liefde voor ons brandt, Gij zult mijne stem hooren, Gij zult uw oor leenen aan mijn smeecken, Gij zult mij verhooren, hoe zondig ik ook ben. Gezegend zij dan uw heilige Naam, o Jezus, Naam, die mij versterkt in het leven, en die mijn geluk zal zijn in het uur des doods. Amen.

De Zondag van het feest.

De Verlosser nauwelijks te Bethlehem geboren.

Ik sla mijne oogen op de kribbe: dáár rust de Verlosser der wereld, dáár onderwerpt Zich het goddelijk Kind aan de armoede! Een engel verkondigt Hem aan de herders: Gaat naar Bethlehem, zegt hij, want het uur der verlossing heeft geslagen; gaat er een kind aanschouwen,

rustend in een kribbe en in armelijke
doeken gewikkeld; gaat: Israëls Koning
verblindt u niet door zijn majesteit;
zooals gij Hem daar liggen ziet, is Hij
werkelijk de zachtmoedige Vredevorst.

GEBED.

O Jezus, dat de stralen uwer godde-
lijke genade mij verlichten, om met de
herders mij te spoeden naar den stal,
waar Gij voor mij lijdt, liggend op een
handvol stroo. Geef, dat ik met vreugde
en een hart vol van liefde, U in dit
nederig verblijf de weinige vruchten
aanbiede, die ik tot heden van mijn
goede werken heb kunnen plukken; van
dezen dag af hoop ik ze te zien aan-
groeien onder de werking uwer heilige
liefde. Amen.

Maandag.

Jezus' eerste tranen.

Gij weent, o mijn Jezus..... Gezegend

die heilige tranen, het eerste liefdeblijk van dat hart, dat eenmaal ook den laatsten druppel bloed zal geven voor onze zondige zielen. Kostbare tranen. vliet neder op mij, armen zondaar, en wascht mij rein van alle smetten.

GEBED.

O mijn Verlosser, mogen die tranen, zoo warm, het ijs doen smelten rondom mijn hart, opdat het, gezuiverd door dat heilige vuur, 't welk de hemelgeesten verteert, eindelijk eens een waardige woonplaats voor U worde. Treed er binnen, o Jezus, verlaat uw kribbe en breng voor mij mede een ware godsvrucht, opdat ik een echt christelijk leven leide. Gij zijt nog niet de schrikbarende Rechter, die eens de menschen zal komen oordeelen, neen, Gij zijt nog een beminnelijk en liefdevol Kind! Daarom neem ik met vertrouwen mijne toevlucht tot U, om uwe heilige genade te verkrijgen, al ben ik die nog zoo onwaardig. Amen.

Dinsdag.*De Besnijdenis van Jezus.*

God heeft gewild, dat de zoon des Menschen Zich aan de wet der Besnijdenis onderwierp, om ons het voorbeeld der gehoorzaamheid te geven en te bewijzen, hoezeer Hij deze deugd op prijs stelt.

Nauwelijks acht dagen zijn er verlopen sinds de geboorte van het goddelijk Kind, en reeds vergiet Hij zijn onschuldig Bloed.

GEBED.

Gij noodigt mij tot U, o zoete Jezus, mij toesprekend: Kom nader, Ik wil u zegenen, bij de hand heenleiden door alle moeilijkheden en smarten van dit korte leven tot aan de poorten der Eeuwige Stad, waar het geluk der uitverkorenen eeuwig duren zal.

Ik kom o mijn Jezus: ik vernam uwe uitnoodiging en wil er gaarne gehoor aan geven. Goddelijk Kind, gewaardig U,

mij bij de hand te nemen en al mijne schreden te besturen. Wanneer zij geleid worden door U, zal ik geen gevaar loopen te verdwalen, in uw gezelschap, zal ik den weg vinden naar het verblijf der gelukzaligen, waar ik uwen heiligen Naam zal zegenen in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Woensdag.

Jezus door de Wijzen aanbeden.

O beminnelijk Kind, zoo arm en toch zoo rijk! Eerst komen arme herders Het aanbidden, daarna machtige koningen Hem vorstelijke hulde bieden. De ster, die hen geleidt, verkondigt den vrede aan de menschen, die van goeden wil zijn. O, mocht zij ons ook aan de voeten van Jezus voeren! Onderwerpen wij Hem ons Hart, opdat Hij het gewaardige te versterken door zijne heilige genade. Dan zal noch armoede, noch rijkdom ons ooit van Hem verwijderen.

GEBED.

O mijn Jezus, ik vereenig mij met de heilige Koningen, die de grootheid der wereld versmaden voor de armoede der kribbe. Evenals zij offer ik U op het goud der liefde, den wierook van het gebed, de mirre van het lijden. O Koning van Hemel en aarde, ongeschapen Wijsheid, gewaardig U goedgunstig op mij neer te zien, mij bij te staan en te versterken in de gevaren en mij te geleiden tot het eeuwige leven. Amen.

Donderdag.

De Opoffering van Jezus in den Tempel.

O Jezus, mijne liefde, in den Tempel draagt uwe heilige Moeder U aan den hemelschen Vader op voor mijne zaligheid.

De twee tortelduiven door uwen Voedstervader, den H. Jozef, bij deze treffende plechtigheid geofferd, zijn het sprekend beeld uwer onschuld en liefde.

GEBED.

Ontvang, o zoete Jezus ontvang op dezen dag het offer van mijn hart. Naar uw voorbeeld onderwerp ik mij van heden af aan al de plannen uwer H. Voorzienigheid; ik neem met dezelfde liefde zoowel de vreugde als de smart, de verstoelingen als de droefheid uit uwe handen aan.

Alleen bid ik U, o lieve Jezus, wend uwe oogen niet van mij af, die oogen, wier hemelsche glans mij schijnt te zeggen; „Bij Mij zult gij ruste vinden!”

Wijs mij met uw kleine handjes, altijd ten zegen bereid, den weg, die leidt tot de Waarheid en het Leven. Geef dat ik U nimmer uit het oog verliezende op deze aarde, mij eens voor eenwig in uwe tegenwoordigheid verheuge in den hemel. Amen.

Vrijdag.

De Vlucht naar Egypte.

O goddelijk Kind, uw leven wordt be-

dreigd, Gij zijt genoodzaakt naar Egypte te vluchten.

Maar de Engelen des Allerhoogsten zijn aangesteld, om U te behoeden. Zij zullen uw kostbaar leven beschermen, zij staan overal aan uwe zijde, U met hunne vleugelen overschaduwend heel den langen weg.

GEBED.

O mijn Jezus, hoeveel kwaad en gevaren bedreigen mij, en het grootste is de zonde. Tot wien zal ik mijne toevlucht nemen, dan tot U, die altijd bereid zijt mij te helpen, wiens almachtige arm al mijn vijanden kan verslaan? Ik vertrouw vastelijk, dat uw Engel mij zal beschutten onder zijn vleugelen; op uw bevel, hij zal mij de klippen en afgronden langs den weg des levens voorbij leiden; hij zal de vergiftige slangen onder zijn voeten te pletter treden. Ja, Jezus zoet, Gij zult mij beschermen, Gij zult mij van alle gevaren verlossen, want die zich op U verlaat, zal geluk vinden op aarde zoowel als in den Hemel. Amen.

Zaterdag.*Terugkeer uit Egypte.*

De Engel kwam Maria en Jozef vertroosten. Keert terug, zeide hij hun, keert terug naar Nazareth: want die het Kind zoekt te dooden, de wreede Herodes, is gestorven. En den heer zegenende, keerden zij in vrede naar hun land terug.

GEBED.

Zóó ook, mijn Jezus, zullen mijne smarten worden gelenigd en zal ik vrede bij U vinden. Indien ik ooit het ongeluk moge hebben, U te verlaten door de zonde, roep mij dan terug, opdat ik mij haaste, te vluchten in uwe armen, aan uw hart, waar ik mijne woonplaats heb uitgezocht. O geef, dat ik eenmaal in de eeuwige heerlijkheid de kroon ontvange, die voor de vereerders uwer H. Kindsheid is weggelegd. Amen.

De Zondag van het Octaaf.

Paschen is aangebroken! Uit alle streken komen de geloovigen van Judea naar Jeruzalem, ter viering van het groote feest. Allen zijn blij gestemd, maar niemand is zóó gelukkig als de kleine Jezus. Nu zal Hij in de gelegenheid zijn, den naam van zijn hemelschen Vader te verheerlijken. Geleid door den H. Geest, nadert Hij de heilige stad.

Het hart van heilige geestdrift vol, zong elk den lof des Heeren, den Uitdeeler van al wat er goed is en vreugdevol. Ook Maria en Jozef hadden in Jeruzalem's tempel den Heer de gaven van hun hart gebracht.

Maar, als zij huiswaarts togen, werden zij gewaar, dat Jezus, hun Welbeminde, niet meer bij hen was. Dadelijk zochten zij Hem onder hun vrienden en verwanten. Maar helaas! niemand kon hun zeggen, waar Hij was. Vol diepe droefheid keerden zij naar Jeruzalem terug en zochten Hem drie dagen lang in grooten angst. Er blijft voor de onge-

lukkige, bedroefde ouders niets over dan tot God hun toevlucht te nemen en zich voor Hem neder te werpen in zijnen tempel.

Met wat onuitsprekelijke vreugde werd hun hart vervuld, toen zij, het heiligdom binnentredend, hunnen kleinen Jezus vonden zitten te midden der leeraren en hun de H. Schriften uitleggen! „Mijn Zoon,” spreekt zijn zorgzame Moeder Hem toe, „waarom hebt Gij zoo met ons gehandeld? Zie, uw Vader en ik zochten U met smart!” En Jezus antwoordde: „Waarom zocht gij Mij? Moet ik niet zijn in het huis mijns Vaders?” Doch niemand begreep Hem, dan zijne Moeder, die al zijne woorden in haar hart bewaarde, den hemelschen zin er van overwoog en zich er over verheugde in den heiligen Geest. Jezus keerde met hen terug naar Nazareth; en Hij was hun onderdanig en nam toe in wijsheid en behagelijkheid bij God en de menschen.

GEBED.

O beminnelijk en heilig Kind, ver-

wijder U nooit uit mijn hart, opdat ik den hemel op aarde niet verlieze. Laat mij als uwe heilige ouders U zoeken in den tempel, waar Gij mij door de stem van uwe priesters onderricht en ik met de oogen des geloofs U aanschouwen mag in het H. Sacrament des Altaars. Dan, lieve Jezus, als ik evenals Maria en Jozef U mijne smarten klaag, zal ik ook door U getroost worden zooals zij. Wanneer ik U daar gevonden heb, zult Gij alles van mij verwijderen, wat den vrede van mijn hart verstoort. Gij zult door uwen zegen mij doen toenemen in jaren niet alleen, maar ook in wijsheid en behagelijkheid bij God en de menschen. Geef, goede Jezus, dat ik U, dien ik zocht en vond, nooit verlieze, dat ik U drage in het hart, als ik van de wereld en alles zal moeten scheiden en dat ik U in den tempel uwer heerlijkheid daarboven moge bezitten, om U nooit meer te verliezen. Amen.

NOVENE VOOR DEN 25sten VAN ELKE MAAND.

Opdracht. *

1. Eeuwige Vader, ik offer U tot uwe eer, tot uwe glorie, voor mijne zaligheid en die van heel de wereld het geheim der geboorte van onzen goddelijken Zaligmaker.

Glorie zij den Vader, enz.

2. Eeuwige Vader, ik offer U tot uwe eer, tot uwe glorie en voor mijne eeuwige zaligheid het lijden dat de allerheiligste Maagd en de H. Jozef hebben doorgegaan op die lange en moeilijke reis van Nazareth naar Bethlehem, evenals de benauwdheid, die hun hart beklemde, toen zij geene schuilplaats konden vin-

* Deze opdracht is bewerkt naar den Italiaanschen tekst van den H. Alphonsus de Liguori.

den, op het oogenblik, dat de Zaligmaker der wereld ging geboren worden.

Glorie zij den Vader, enz.

3. Eeuwige Vader, ik offer U tot uwe eer, tot uwe glorie en voor mijne eeuwige zaligheid, de kribbe, waarin Jezus geboren werd, het stroo, dat Hem tot rustbed moest strekken, de koude, die Hij geleden heeft, de doeken waarin Hij gewonden werd, de tranen die Hij gestort en de verteederende zuchten, die Hij geslaakt heeft.

Glorie zij den Vader, enz.

4. Eeuwige Vader, ik offer U tot uwe eer, tot uwe glorie en voor mijne eeuwige zaligheid de smart, die het goddelijk Kind in zijn teeder lichaam gevoelde, als Het Zich overleverde ter pijnlijke Besnijdenis; ik offer U het kostbaar Bloed, dat Jezus toen voor de eerste maal vergoten heeft tot zaligheid van geheel het menschdom.

Glorie zij den Vader, enz.

5. Eeuwige Vader, ik offer U tot uwe eer, tot uwe glorie en voor mijne eeuwige zaligheid den ootmoed, de verster-

ving, het geduld, de liefde en al de deugden, die het goddelijk Kind Jezus beoefend heeft. Ik dank, prijs en loof U duizendmaal voor het onuitsprekelijk geheim der Menschwording van het Woord.

Glorie zij den Vader, enz.

v. Het Woord is Vleesch geworden.

r. En heeft onder ons gewoond.

GEBED.

God, wiens eengeboren Zoon in de zelfstandigheid van ons vleesch verschenen is, geef, wij bidden het U, dat wij inwendig geheel vernieuwd mogen worden door Hem, die, naar het geloof ons leert, in het Vleesch aan ons gelijkvormig werd. Amen.

Wanneer men op de 9 dagen, die den 25sten der maand voorafgaan, deze opdracht verricht met een rouwmoedig hart, verdient men elken dag een aflaat van één jaar.

Verleend door Z. H. Pius IX, bij rescript van de H. Congregatie der Aflaten, 23 Sept., 1846.

Aartsbroederschap van Jezus H. Kindsheid.

De eerbiedw. Zuster Margaretha van het H. Sacrament werd evenals Pater Cyrillus uitverkoren, om de apostel te worden van het goddelijk Kindje Jezus.

Te Beaune (Frankrijk) in 1619 geboren, trad zij op nog jeugdigen leeftijd in het klooster der Karmelitessen.

De goede God begunstigde haar met veel visioenen en riep haar bijzonder tot het beoefenen der deugden zijner heilige Kindsheid. Gods plannen waren alle slechts barmhartigheid: de heiliging van Margaretha moest vruchtbaar worden voor haar vaderland.

Men stond aan het einde der regeering van Lodewijk XIII. Oorlog, pest en hongersnood ontvolkten Frankrijk; onder de aanvallen der ketterij en een schrik-

barend zedebederf scheen het geloof bijna te bezwijken. De Zaligmaker spoorde de nederige Karmelitesse aan, de devotie tot zijn H. Kindsheid te doen kennen en te verspreiden, als geneesmiddel voor de kwalen, waaraan Frankrijk leed. „Haast u, mijne dochter”, zeide Hij haar, „haast u, voor dit schuldige volk te bidden, put ten spoedigste uit de schatten mijner Kindsheid; door mijne verdiensten zult gij genade voor uw vaderland verkrijgen.”

God leerde haar de wijze, om Hem van zijne menschwording af tot zijn twaalfde jaar te vereeren door eene bijzondere godsvrucht tot zijn H. Kindsheid. Men moest zijn feestdagen met ijver vieren, den 25sten van iedere maand, ter herinnering aan zijne geboorte, in eere houden en de gebeden verrichten, die Margaretha noemde: het Kroontje van het Heilig Kind. Zij vond godvruchtige personen, die in Gods inzichten wilden treden, en den 27sten Maart 1636 kwam de Vereeniging van de H. Kindsheid van Jezus in het Karmelitessen-klooster te

Beaune tot stand. Zij werd weldra tot broederschap verheven door Z. D. H. den bisschop van Autun, daarna goedgekeurd door Alexander VII., 24 Januari 1601. Pius IX heeft ze den 4^{den} Dec. 1855 tot den rang van Aartsbroederschap verheven en haar het recht geschonken, ook andere broederschappen van denzelfden titel op te nemen en in hare voorrechten te doen deelen.

Het doel dezer broederschappen is: de kinderen en de christelijke gezinnen te stellen onder de bijzondere bescherming van het Kind Jezus;

de H. Kindsheid van onzen Heer te vereeren;

de deugden na te volgen, die Hij in dien leeftijd beoefend heeft;

de wereld te vernieuwen door de genade der Kindsheid van den Zaligmaker;

het Rijk van Jezus Christus te herstellen door de onschuld en den eenvoud, die de hel tracht te verbannen uit de wereld.

Aflaten aan de broederschap verzonden.

De Pausen Alexander VII. en Pius IX. hebben ten eeuwigen dage de volgende aflaten verleend:

Volle aflaten: op den dag der intrede en op het Kerstfeest;

op het feest van de geboorte der H. Maagd, (8 Sept.);

op het feest der geboorte van den H. Johannes den Dooper, (24 Juni);

op het feest van den H. Jozef, (19 Maart);

op het feest van de H. Anna, (26 Juli);

Zondag onder het octaaf van de Ten Hemelopneming van Maria en in het uur des doods.

Aflaten van 7 jaren en 7 quadragenen:

Op het feest der Besnijdenis onzes Heeren, (1 Jan.);

op het feest van O. L. V. Lichtmis, (2 Februari);

op het feest der Vinding van den H. Stephanus, (3 Aug.);

op het feest der H. Aartsvaders, (13 Nov.);

en voor elk godvruchtig- en liefdewerk.

Om de volle aflaten te verdienen, moet men de gewone voorwaarden vervullen en buitendien eene kerk of kapel bezoeken, waar het broederschap is opgericht en bidden tot intentie van Z. H. den Paus.

Het goddelijk kind Jezus gewaardigde Zich, Margaretha te openbaren, hoezeer deze godvruchtige oefening Hem beviel: Hij deelde haar mede, dat Hij bijzondere genaden, vooral van zuiverheid en onschuld, zou schenken aan hen, die dit Kroontje met godsvrucht bij zich dragen en het zouden bidden om de Geheimen zijner Kindsheid te vereeren, nl. de Menschwording, het Bezoek aan Elisabeth, de Geboorte, de Aanbidding der Wijzen, de Besnijdenis, de Opoffering in den Tempel, de Vlucht naar Egypte, het Verblijf in Egypte, het Verblijf van Jezus te Nazareth, Jezus te midden der Leeraren.

Ten teeken van Zijn bijzonder welbehagen liet Hij haar het Kroontje zien, geheel schitterend van een bovennatuurlijk licht.

Godvruchtige ouders, wilt gij, dat

uwe kinderen de onschuld des doopsels bewaren, boezemt hun dan eene teedere godsvrucht in tot het goddelijk Kind Jezus, laat hen dat Kroontje godvruchtig bidden en bij zich dragen, wat hun zoo levendig het goddelijk Voorbeeld in herinnering zal brengen, dat zij moeten beminnen en navolgen.

Laatste reeks van gebeden.

**Toewijding aan het Kindje Jezus op den
25sten van iedere maand.**

O zeer beminnelijk Kindje Jezus, dat U zelf door uwe geboorte geheel en al aan mij hebt geschonken ik werp mij aan uwe voeten neder, onder de bescherming van de H. Maagd en van den H. Jozef; ik wijd U toe mijn hart, mijne ziel en geheel mij zelven, om U zonder eenig voorbehoud te dienen. Ach, mijn Verlosser, waarom is mijn hart niet groot genoeg, om U nog meer te beminnen? Ach, ik zal mij met andere harten vereenigen; ik wil dat andere U evenzeer beminnen als ik, dat ook zij U dienen en vereeren.

Konde ik toch aan allen de godsvrucht

instorten tot uw aanbiddelijke Kindsheid! Gewaardig U, o heilig Kind Jezus, aan al de leden van het Aartsbroederschap de almacht uwer zwakheid te doen ondervinden, en dat uw goddelijke zuiverheid, uw eenvoud en onschuld aan al degenen geschonken worden, die U zullen vereeren. Amen.

De bijzondere viering van den 25sten van iedere maand geschiedt als een vrome herinnering aan Jezus' geboortedag. Zij dankt haren oorsprong aan den H. Alphonsus de Liguori.

Over de voorrechten, aan deze viering verbonden, zie dekreet van de Congregatie der Aflaten, bl. 145.

Litanie van den Zoeten Naam Jezus.

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Jezus hoor ons! Jezus, verhoor ons!
God hemelsche Vader,
God Zoon, Verlosser der wereld,
God H. Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Jezus, Zoon van den levenden God,
Jezus, Afstraling des Vaders.
Jezus, Glans v. h. Eeuwige licht,
Jezus, Koning der Heerlijkheid,
Jezus, Zon der Gerechtigheid,
Jezus, Zoon van de Maagd Maria,
Beminnelijke Jezus,
Wonderbare Jezus,
Jezus, sterke God,
Jezus, Verkondiger van Gods,
raadsbesluiten,

Ontferm U onzer!

Allervermogendste Jezus,
Allergeduldigste Jezus,
Allergehoorzaamste Jezus,
Jezus, zachtmoedig en ootmoedig
van harte,
Jezus, Minnaar der Kuischheid,
Jezus, onze Minnaar,
Jezus, God des Vredes,
Jezus, Oorsprong der Levens,
Jezus, Voorbeeld der Deugden,
Jezus, IJveraar der Zielen,
Jezus, onze God,
Jezus, onze Toevlucht,
Jezus, Vader der Armen,
Jezus, Schat der Geloovigen,
Jezus, goede Herder,
Jezus, waarachtig Licht,
Jezus, eeuwige Wijsheid,
Jezus, oneindige Goedheid,
Jezus, onze Weg en ons Leven,
Jezus, Vreugde der Engelen,
Jezus, Koning der Aartsvaders,
Jezus, Meester der Apostelen,
Jezus, Leeraar der Evangelisten,
Jezus, Sterkte der Martelaren,
Jezus, Licht der Belijders,

Ontferm U onzer!

Jezus, Reinheid der Maagden, ontferm
U onzer!

Jezus, Kroon van alle Heiligen, ontferm
U onzer!

Wees ons genadig! — Spaar ons, Jezus!

Wees ons genadig! — Verhoor ons, Jezus!

Van alle kwaad, — verlos ons, Jezus!

Van alle zonden,

Van uwe gramschap,

Van de bekoringen des duivels,

Van den geest van onkuischheid,

Van den eeuwigen dood,

Van de verwaarloozing uwer uit-
spraken,

Door het geheim uwer heilige
Menschwording,

Door uwe Geboorte,

Door uw Kindsheid,

Door uw goddelijk leven,

Door uwe moeizamen arbeid,

Door uw doodsangst en lijden,

Door uw kruis en verlatenheid,

Door uw uitputting,

Door uw dood en begrafenis,

Door uwe verrijzenis,

Door uwe Hemelvaart, verlos ons, Jezus!

Verlos ons, Jezus!

Door uwe vreugde, verlos ons, Jezus!
 Door uwe heerlijkheid, verlos ons, Jezus!
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons, Jezus!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Jezus!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer, Jezus!

Jezus, hoor ons! Jezus, verhoor ons!

LATEN WIJ BIDDEN.

Heer Jezus Christus, die gezegd hebt:
 „Vraagt, en gij zult verkrijgen, zoekt
 en gij zult vinden, klopt en u zal worden
 opengedaan,” verleen ons toch op onze
 smeekingen het vuur uwer heilige liefde,
 opdat wij U van ganscher harte in woord
 en werk beminnen en nooit ophouden
 uwen lof te verkondigen.

Verleen ons, o Heer, dat wij uwen
 heiligen Naam voortdurend zoo vreezen
 als beminnen, daar Gij nooit uwe hulp
 onttrekt aan hen, die Gij in trouw en
 liefde tot U hebt bevestigd, die leeft en
 regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.

(300 dagen aflaat.)

Litanie van Jezus' H. Kindsheid.

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God hemelsche Vader, ontferm U onzer!

God Zoon, Verlosser der wereld,

God H. Geest,

Heilige Drievuldigheid, één God,

Jezus, goddelijk Kind, Zoon van
den levenden God,

Jezus, goddelijk Kind, voor onze
zaligheid vanden Hemelgezonden,

Jezus, goddelijk Kind, te Bethle-
hem uit de Maagd Maria geboren,

Jezus, goddelijk Kind, door uwe
heilige Moeder aanbeden,

Jezus, goddelijk Kind in de harde
kribbe gelegd,

Ontferm U onzer!

Jezus, goddelijk Kind, door de
Engelen verheerlijkt,

Jezus, goddelijk Kind, door de her-
ders aanbeden,

Jezus, goddelijk Kind, dat U aan
de wet der Besnijdenis hebt
onderworpen,

Jezus, goddelijk Kind, door uw aan-
biddelijken Naam als Heiland
aangeduid,

Jezus, goddelijk Kind, door eene
ster aan de Wijzen geopenbaard,

Jezus, goddelijk Kind, door de
Wijzen met beteekenisvolle ge-
schenken vereerd,

Jezus, goddelijk Kind, door koning
Herodes vervolgd,

Jezus, goddelijk Kind, Loon der
Onnoozele Kinderen,

Jezus, goddelijk Kind, door Maria
in den tempel opgedragen,

Jezus, goddelijk Kind, door den
grijzen Simeon met vreugde in
zijn armen gedragen,

Jezus goddelijk Kind, door Anna,

Ontferm U onzer!

de Profetes als verwachte Ver-	
losser geprezen,	
Jezus, goddelijk Kind, in Nazareth	
door Maria en Jozef opgevoed,	
Jezus, goddelijk Kind, als twaalf-	
jarig Knaapje naar den Tempel	
geleid,	
Jezus, goddelijk Kind, drie dagen	
lang met droefheid gezocht,	
Jezus, goddelijk Kind, te midden	
der leeraren wedergevonden,	
Jezus, goddelijk Kind, Voorbeeld	
van kinderlijke gehoorzaamheid,	
Jezus, goddelijk Kind, toenemend	
in wijsheid en ouderdom en ge-	
nade bij God en de menschen,	
Wees ons genadig! Spaar ons, o Heer!	
Wees ons genadig! Verhoor ons, o Heer!	
Van alle kwaad, verlos ons, o Heer!	
Van alle zonden,	
Van alle lichtzinnigheid,	
Van alle misstappen der jeugd,	
Van alle verleiding,	
Van alle gevaren der jeugd,	
Van het verlies der onschuld des	
Doopsels,	

Ontferm U onzer!

Verlos ons, Heer!

Door het geheim uwer Mensch-
wording,

Door uwe wonderbare Geboorte,
Door uw bittere armoede in de
kribbe,

Door uwe Opoffering in den Tempel,
Door uw lijden op de vlucht naar
Egypte,

Door uwe gehoorzaamheid in Na-
zareth,

Door uw verborgen, godgevallig
leven,

Door de voorbede uwer maagdelijke
Moeder,

Door de voorspraak van uw heiligen
Voedstervader,

Door de voorspraak der Onnoozele
Kinderen,

Door de voorspraak aller Engelen
en Heiligen,

Wij arme zondaren, wij bidden U, ver-
hoor ons!

Dat wij, evenals Gij den Vader bemin-
nen, die in den Hemel is, wij bidden
U, verhoor ons!

Dat wij evenals Gij den wil des hemel-

Verlos ons, Heer!

schen Vaders volbrengen,
 Dat wij, zooals Gij ons geheel en
 al aan den wil des hemelschen
 Vaders overgeven,

Dat wij evenals Gij de kinderen
 tot het Hemelrijk zoeken te
 brengen,

Dat wij evenals Gij toenemen in
 wijsheid en ouderdom en genade
 bij God en de menschen,

Dat wij als onderdanige kinderen
 uwer heilige Kerk leven en
 sterven,

Dat wij het erfdeel Gods, het
 eeuwige leven, verkrijgen,

Zoon van God, onzen bemelschen
 Vader,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer, Heer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

Heer, ontferm U onzer!

Wij bidden U, verhoor ons!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Onze Vader, Wees gegroet.

V. Een Kindje is ons geboren,

R. Gods Zoon, is ons gegeven.

GEBED.

O Jezus, aanbiddelijk Kind, Gij hebt U gewaardigd, uit liefde tot ons de Menschheid aan te nemen en den glans uwer Godheid onder de gedaante van een arm zwak kindje te verbergen; o, hoe groot en beminnenswaardig zijt Gij in uwe vernedering! Met het diepst vertrouwen kniel ik hier neder en bid U, zie van uw genaderijken troon met goddelijke goedheid op mij neder; bewaar en sterk mij in het goede, wees mijn Raadsman, mijn beschermer en Zaligmaker. Geef mij de genade, U, dien ik nu als arm kind op aarde aanbid, eens in uwe majesteit en heerlijkheid in den Hemel te aanschouwen. Gij, die leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

De Litanie van Lorette.

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God hemelsche Vader, ontferm U onzer!

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm

U onzer!

God heilige Geest, ontferm U onzer!

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm

U onzer!

Heilige Maria, bid voor ons!

Heilige Moeder Gods,

Heilige Maagd der maagden,

Moeder van Christus,

Moeder der goddelijke genade,

Allerreinste Moeder,

Allerzuiverste Moeder,

Onbevlekte Moeder,

Beminnelijke Moeder,

Bid voor ons!

Wonderbare Moeder,
Moeder des Scheppers,
Moeder des Zaligmakers,
Allervoorzichtigste Maagd,
Eerwaardige Maagd,
Lofwaardige Maagd,
Machtige Maagd,
Goedertieren Maagd,
Getrouwe Maagd,
Spiegel der rechtvaardigheid,
Zetel der wijsheid,
Oorzaak onzer blijdschap,
Geestelijk vat,
Eerwaardig vat,
Voortreffelijk vat van godsvrucht,
Geheimzinnige roos,
Toren van David,
Ivoren toren,
Gulden huis,
Ark des Verbonds,
Deur des Hemels,
Morgenster,
Behoud der zieken,
Toevlucht der zondaren,
Troosteres der bedrukten,
Hulp der christenen,

Bid voor ons!

Koningin der Engelen,
 Koningin der Aartsvaders,
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin, zonder erfsmet ontvangen,
 Koningin van den allerheiligsten
 Rozenkrans.

Bid voor ons!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm U onzer, Heer!

Christus, hoor ons!

Christus verhoor ons!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Onze Vader, — Wees gegroet,

Onder uwe bescherming nemen wij
 onze toevlucht, o heilige Moeder Gods,

verstoot onze gebeden niet in onzen nood, maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorierijke, gezegende Maagd, onze Schutsvrouwe, onze Middelaressen, onze Voorspreekster! Verzoen ons met uwen Zoon, beveel ons aan uwen Zoon, vertoon ons aan uwen Zoon.

V. Bid voor ons, H. Moeder Gods,

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LATEN WIJ BIDDEN.

Wij bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de Menschwording van Christus, uwen Zoon, hebben leeren kennen, door zijn lijden en Kruis, tot de glorie der verrijzenis mogen gebracht worden. Door den zelfden Christus, onzen Heer. Amen.

V. Bid voor ons, allerzaligste Jozef,

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LATEN WIJ BIDDEN.

Wij bidden U, Heer, dat wij door

de verdiensten van den Bruidegom uwer heiligste Moeder mogen geholpen worden, opdat ons, wat wij uit ons zelve niet kunnen verkrijgen, door zijn voorspraak geschonken worde. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Jezus' lessen aan de Kinderen.

EERSTE LES. Spreekt naar het voorbeeld der kinderen, die Mij vurig beminnen, mijn Naam uit met eerbiedige liefde.

TWEDE LES. Vergeet nooit, dat gij voor den Hemel bestemd zijt; herinner u alle dagen de verbintenissen, die gij bij het H. Doopsel hebt aangegaan.

DERDE LES. „Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben”.

VIERDE LES. Bewondert de stilte, de liefde, den vrede en de eendracht, die er heerschen rondom mijne kribbe, en volgt dit na.

VIJFDE LES. Onderwerpt u gewillig uit liefde voor Mij aan 'degenen, die, mijne plaats bij u bekleeden; het offer van uwen wil is in mijne oogen een

aangenamer offer dan alle slachtoffers.

ZESDE LES. De eenvoud en de zedigheid is het kenmerk der kinderen Gods; legt u dagelijks er op toe, die deugden te verkrijgen. Maakt u los van den geest der ijdelheid, der huichelarij en der verkwisting, ten einde eens den troon te kunnen innemen, dien Ik U bestem in de eeuwige glorie.

ZEVENDE LES. Weest getrouw aan de inspraken der genade, en gij zult een grooten schat voor den hemel verwerven.

ACHTSTE LES. Weent met Mij over de zonden, die men in de wereld bedrijft, weent ook over uw eigen ongetrouwheden.

NEGENDE LES. Ik geef u Maria tot Moeder; het is haar geluk mijne genaden over de kinderen uit te storten; hare teederheid voor u kent geen grenzen; stel dus op haar uw vertrouwen en vereer haar bijzonder door een groote onschuld.

TIENDE LES. Vraagt alle dagen den H. Jozef en uw H. Engelbewaarder, dat zij U de genade verkrijgen, bevrijd te blijven van de minste smet der onreinheid.

ELFDE LES. Beoefent eenige liefde-
werken, ter herinnering aan de ontberin-
gen, waaraan Ik Mij blootstel, om u
met de goederen des Hemels te ver-
rijken.

TWAALFDE LES. Mijn kind, geef Mij
iedereren dag uw hart, bewaar het zuiver
en zonder vlek, en Ik zal in uwe ziel
wonen tot aan de voleindig der eeuwen.

**Eereboete aan het goddelijk Hart
van het Kindje Jezus.**

Ik kom mij voor U nederwerpen, o
lieve Jezus, om U eerherstel te geven
voor mijne ondankbaarheid jegens U,
ik moet het bekennen, de wonden die
uw Hart het smartelijkst pijnigen, komen
van het mijne, waarvoor Gij al uwe
liefde en barmhartigheid hebt uitgeput.

Voor mij zie ik U, van uw eerste
jeugd af, aan allerlei ellende prijsge-
geven, rustend op een hand vol stroo
en tranen schreiend van liefde; voor
mij brengt Gij uw leven door in gebrek,

arbeid en wederwaardigheden; voor mij sterft Gij in verachting en smarten op het bed des Kruises. Uwe liefde, o goede Jezus, is sterker geweest dan de dood: zij heeft U het middel ingegeven, om met mij te blijven in dit dal van tranen, ten einde mij te ondersteunen in mijne ellenden, te versterken in mijne zwakheden, te troosten in mijne ballingschap. En hoeveel heeft het U niet gekost, mij dit bewijs uwer liefde te schenken? O God! Gij hebt uwe Majesteit als moeten vernietigen, gehoorzamen aan uw schepsel, U bloot stellen aan beledigingen, aan godslasteringen, aan onverschilligheid en vergetelheid van den kant uwer eigen kinderen.

Wat heb ik gedaan, om voor zóóveel liefde erkentelijk te zijn? Helaas! ik heb U niet bemind; ik heb uwe belangen niet voorgestaan, ik heb U niet ijverig bezocht, niet met vurigheid ontvangen, niet geluisterd naar uwe stem, ik heb nauwelijks aan U gedacht. Hoe menigmaal hebben de vermaken, de schepselen, de ijdelheid en beuzelingen mijn

geest bezig gehouden, ja, tot aan den voet van uw Tabernakel? Hoe dikwerf, als ik U bezat in mijn hart,.... heb ik U alleen gelaten, en mij met U niet onderhouden?... Wat zal ik U zeggen, om mij te verontschuldigen? Ach Heer, er blijft mij niets over, dan mij voor U te vernederen tot in het stof. Vergeef den schuldige, die zijn onthank erkent, verstoot toch een rouwmoedig en vermorzeld hart niet. Gij hebt mij uitgenoodigd, tot U te komen, als ik gebukt zou gaan onder het gewicht mijner ellende; gewaardig U dan mij bij te staan, mij te genezen, en sta mij toe, U voortaan nog te beminnen. Wat zou ik ook beminnen, o God van liefde! als ik U niet beminde, U, die alle volmaaktheid en alle beminnelijkheid bezit?

Ach! dat voortaan mijn hart slechts zuchte naar U dat het smelte, dat het verteerd worde bij het hooren alleen van dit enkel woord: kribbe, Kruis, H. Sacrament. U te beminnen, o mijn Jezus, en alleen te leven voor uwe liefde, dat

is alles, wat ik verlang voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Gebod tot Jezus in de armen van Maria. *)

Goddelijke Jezus, ik aanbid U in de armen van uwe heilige Moeder. O heilig Kind, de vreugde en wellust uwer Moeder! o Zoon van God! o Zoon van Maria! Hoe gaarne zie ik U in hare armen, terwijl Gij de teederste liefkozingen haar schenkt en als Gij U dan wendt tot ons, om ons door hare handen te overladen met genade en zegening. Ach maak ons waardig, uwe weldaden te verdienen, neem van ons weg al wat U mishaagt. Kom in ons hart door uwe liefde, heersch er altijd door uwe genade, maak er uwe rustplaats van, goddelijke Verlosser, blijf altijd met ons en laat ons altijd met U blijven; wees ons een Jezus, nu en in de ure van onzen dood. Amen.

*) De drie eerst volgende gebeden zijn goeddeels ontleend aan de werken van de eerbiedw. Margaretha van het H. Sacrament.

**Godvruchtige offerande aan het
Kind Jezus.**

Liefde van het Kindje Jezus, ontvlam
mijn hart,
Goedheid van het Kindje Jezus, trek
mijn hart tot U.
Liefde van het Kindje Jezus, stort U
uit in mijn hart,
Barmhartigheid van het Kindje Jezus,
vergeef aan mijn hart,
Geduld van het Kindje Jezus, verdraag
mijn hart,
Voorzienigheid van het Kindje Jezus,
waak over mijn hart,
Rijk van het Kindje Jezus, vestig U in
mijn hart,
Heiligheid van het Kindje Jezus, zuiver
mijn hart,
Almacht van het Kindje Jezus, werk
steeds krachtig in mijn hart,
Wil van het Kindje Jezus, heersch over
mijn hart,
IJver van het Kindje Jezus, verslind
mijn hart! Amen.

Toewijding aan het Kindje Jezus.

U mijn gedachten, U mijn hulde, U mijn aanbidding in uwe H. Kindsheid. O Jezus, mijn Zaligmaker! In stomme bewondering staar ik dat wonder van uwe nederigheid aan. Ik neem dit tot beginsel en tot voorbeeld van wat ik schijnen wil in het oog der menschen. Daar zal ik mij op toeleggen, ja mijn leven er aan wijden, om er voor mij op geheel bijzondere wijze genade, heil en voordeel uit te trekken. Ik getuig voor U, dat het dierbaarst verlangen mijner ziel is, te leven in nederigheid, onbekendheid en vergetelheid voor de wereld, want ik weet, dat ik slechts voor dien prijs mijn deel zal ontvangen in de eeuwige geneuchten, die gij voorbehoudt aan de kinderen en aan allen, die hun gelijk worden. Amen.

**Gebed voor den troon van den kleinen,
aanbiddelijken Jezus.**

Goddelijk Kindje Jezus, zie ons hier

neergeknield voor uwe heilige beeltenis, om U onze hulde te brengen en ons voor altijd aan U toe te wijden.

Waarachtige Zoon van God en van Maria, wees gezegend, duizendmaal gezegend voor uwe H. Geboorte, voor ons de bron van al uwe weldaden! Verlicht onzen geest, leer ons kinderen worden, om uw heerlijk Rijk te kunnen binnengaan.

Sterk onzen wil, vereenig 'die onafscheidelijk met den uwen, help ons al onze meeningen heiligen door de herinnering aan de voorbeelden, die Gij ons gegeven hebt.

Goddelijk Kind, strek uwe handen ten zegen uit over onze Moeder de H. Kerk, over onzen H. Vader den Paus, over de bisschoppen, priesters, en religieuzen.

Bescherm onze huisgezinnen, onze weldoeners, vrienden en vijanden. Wij bidden U voor heel de wereld: bewaar de pasgeborenen, de studeerende jeugd, wees de Vader der arme weeskinderen, bekeer de zondaren en laat alle

leden uwer Aartsbroederschap de Almacht ondervinden, die in uwe zwakheid verscholen ligt.

Goddelijk Kind, wil de zielen uit het vagevuur verlossen en ons de genade schenken, U eeuwig te genieten en te bezitten in uw Rijk. Amen.

Eeuwige Vader, wij offeren aan uwe goddelijke Gerechtigheid de oneindige verdiensten der Kindsheid van onzen dierbaren Verlosser op, tot uitboeting van onze zonden, en die der geheele wereld. O Jezus, door de verdiensten uwer H. Kindsheid, vergeef ons en maak ons zalig. Amen.

Formulier voor de wijding der Kroontjes van het Kind Jezus.

(Elke priester kan ze wijden.)

V. Adjutorium nostrum in nomine
Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui in aetate infantiae quaeque
generi humano tuae potentia ac benigni-
tatis argumenta tribuisti, qui non solum
a sanctissimis parentibus, verum et ab
angelis, pastoribus, magis, prophetis ac
justis adorari voluisti, quique praecipua
nobis eo tempore humilitatis, obedi-
entiae ac paupertatis exempla proposuisti:
has coronulas in honorem duodecim

ineuentis vitae annorum una cum gloriosissimis parentibus tuis actae, religiose. Tibi oblatas, quaesumus, ut accipere, benedicere †, ac sanctificare †, tuisque donis ac muneribus augere atque amplificare digneris; da, ut qui eas in honorem tuae infantiae, earumque omnium virtutum, orationum, studiorum, operum ac meritorum, quae duodecim illis annis exercere, atque in Te existere voluisti, gestaturi ac devote recitaturi sunt, singularem tuae protectionis fructum sentiant. Sint malitia parvuli, sensibus prudentes, humilitate cordis abjecti, castitate puri, obedientiae subjecti, patientia tranquilli, paupertate spiritus a terrenorum amore obstracti, poenitentiae operibus intenti, orationibus dediti, erga Te puerum ac sanctissimos parentes singulari dilectione affecti. Minue in eis, propter tuam in infantia exinanitionem ac sanctitatem, tumorem superbiae, cupiditatum libidinem, tentationum illecebras: arce ab eis malos daemones, pelle omnes tam corporis quam animae hostes, ab omni eos temporum atque

hominum injariis periculisque custodi:
ut veri tuae simplicitatis, humilitatis et
innocentiae cultores ei imitatores effecti,
gratiae plenitudinem accipiant atque
aeternae gloriae mereantur esse nonsortes.

Aspergantur aqua benedicta.

***) Een viertal dichtbloemen voor het
Kindeken Jezus.**

De Soete Naem Jezu.

O Naem! voor wien de grootheit beeft,
Hel, Hemel en al wat er leeft!
O schoonder Naem als dageraet,
O soeter Naem als honing-raet!
O groender Naem als 't Levens-hout,
O rijcker Naem als 't fijnste gout!
O sachter Naem als tortel-duyf,
O verscher Naem als wijngaerts-druyf!
O klaerder Naem als sonne-strael,
O stercker Naem als louter stael!
O grooter Naem als Keyser-rijck,
O Naem, die noyt hadd' sijns gelijk!

*) De drie eerste van het viertal gedichtjes, dat wij als toegift hier laten volgen, zijn ontleend aan de werken van twee in onze letterkunde welbekende, katholieke priesters: Pater Adriaen Poirters, (1606—1675), en Joannes Stalpaert van der Wielen, (1579—1630). Aan deze eenvoudig schoone, oude liedekens en vooral aan het kinderlijk, echt-zangerig „Jesus en Sint Janneken” mocht in ons werkje wel een plaatsje worden toegekend. Zouden in dit laatste gedachte en uitdrukking in sommiger ooren bij wijlen wat vreemd klinken, men geve daarvan de groote schuld aan onzen, dien ouden, eenvoudigen liedertoon sinds lang ontwenden smaak.

Duyckt bloemkens, wie gy ook meugt zijn,
 Want gy verliest hier uwen schijn:
 En gy revierken loopt van my,
 Geen silv're nat en haelt hier by:
 Gij trotse kruytken buigt u neer,
 Gh'en rieckt soo soet niet als den Heer.
 Sluyt vogelkens uw bekskens toe,
 Ick ben u singen nu al moe;
 Al wat ick sagh of heb gehoort,
 Dat is vergeten door één Woort:
 O Jesu, Jesu, Jesu soet!
 O Naem, gedruckt in mijn gemoet!
 Ick ben bewaert en ook vereert!
 Hij heeft voor my getriumpheert!

.
 Laet vry de Werelt nu voortaan
 Eens komen met haer Masker aen;
 En d'Ydelhheit met soet gevley:
 Ick hou den spot met alle bey.
 Al komt Genucht gelijk sy plagh,
 Ick ben gewapent tot den slagh.
 Weet, als ick dees Hoog-Namen draegh,
 Dat ick naer Doodt nog Duyvel vraegh.

A. POIRTERS.

(Het Masker van de Werelt.)

Op het feest van den Name Jezus.

Suyv're Maegd van Godt bemindt,
 Zegt ons toch, hoe hiet uw kind?
 Geeft ons dese blyde maer
 Maget voor een Nieuwe Jaer!
 „Weest verheugt dan, soo 't betaemt,
 „Jesus is mijn kind genaemt.
 „Jesus hiet mijn eenigh kind,
 „Waerdigh om te zijn bemindt;
 „Jesus hiet mijn lieven Soon,
 „Boven Adams kind'ren schoon.”
 „Jesus? dat duydt saligheid:
 Hoe komt hy dan soo beschreyd?
 Jesus is het hooghste goed:
 Hoe komt hy dan soo bebloed?
 „'t Is tot 's werelds saligheid,
 „Dat mijn kleyne kind dus schreyd;
 „'t Is tot 's werelds hooghste goed,
 „Dat mijn lieve kind dus bloed.
 „Ziet hier aen dit monsterkijn, (1)
 „Van wat stof uw' prijs zal zijn.
 „Want voor Adams droeve val
 „Al sijn bloed hy storten sal.
 „Soo dat door de zwaerste pijn
 „Jesus u zal Jesus zijn.
 „Neemt dan menschen allegaer
 „Jesum tot een Nieuwe Jaer.”

J. STALPAERT VAN DER WIELEN.

(*Gulde-Jaers Feest-daghen.*)

(1) monsterkijn = staaltje.

Jesus en Sint Janneken.

Lestmael op eenen somerschen dagh,
 Hoort, wat ick bevallijk sagh
 Van Jezus en Sint Janneken,
 Die speelden met een lammeken
 Al in dat groen geklavert lant,
 Met een pap-schotelken in de hant.

De witte, vette voetjens die waren bloot,
 Haer lipjens als corael soo root;
 De soete vette paterkens (1)
 Die saten by de waterkens:
 Het sonneken scheen daer al so heit,
 Sy deden malkand'ren met melck bescheid.

D'een troetelde dat lammeken zijn hoot (2)
 En d'ander kittelde het onder sijn poot:
 Het lammeken ging springen,
 Sint Janneken ging singen
 En hippelde en trippelde door de weij;
 En dese krollebollekens die dansten alle bey.

(1) Paterken = in den volksmond een *welgedaan* persoon.

(2) hoot = *hoofd*.

En als het dansen was gedaen
 Soo moest dat lammeken eten gaen ;
 En Jesus gaf wat brooyken.
 Sint Janneken gaf wat hooyken ;
 Ter wereld en was er nooit meerder vreugd
 Als dees twee cosijntjes (1) waren verheugt.
 Joannes zijn klein neefken nam
 En sette hem boven op het lam ;
 „Schoon manneken, gy moet ryden
 „Ik sal u naar huys gaen leyden,
 „Want Moederken die sal sijn in pijn
 „Waar dat wy soo lange bleven sijn!”
 Sy saten en reden al over hant
 En rolden en tuymelden in het sant,
 En dees twee kleyne jongskens
 Die deden sulke sprongsken !
 En al de kinderkens sagen hen aen.
 Tot dat sy ten lesten zijn thuys gegaen.
 De Moeder, die maekte op staende voet
 Van suyker en melck een pappeken soet ;
 Daar saten toen die papbaerdeken,
 Daar aten die twee slabbaerdeken,
 En waren zoo vroolijk en zoo bly :
 Geen Konincxbanquet en hadder by.

(1) cosijntje = *neefje*.

Nae tafel soo dankten sy onsen Heer
En vielen op hare kniekens neer.
Maria gafse een kruyseken,
Daartoe (1) een suyker huyseken,
En songse stillekens in den slaep;
En naer het stalleken soo ging dat schaep.

A. POIRTERS.

(Ydelheidt des wereldts.)

(1) Daartoe == *daarenboven*.

„Maar Jezus wil de oogjes niet
sluiten.”

Zij wiegt Hem, heur schaapken zoo zacht
[en zoo blank,

Zij wiegt Hem op de armen, zij wiegt
[Hem zoo lank,

Hij weent: 't is zoo koud ook daarbuiten, —

Zij kust en zij koost

En zij sust en zij troost, —

Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten.

Zij klemt Hem nog teerder nog vaster
[in d'arm:

Aan 't hart eener moeder, dáár blijft
[het zoo warm,

Al snerpen de sneeuwstormen buiten; —

Zij koestert en vleit,

Wijl haar Kindeken schreit, --

Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten.

En zij speelt en zij streelt,
Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten.

Zij jubelt aldoor
Hem haar liedeken voor, —
Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten.

„Zoet Jezuken,” zingt zij, moet sluimeren
[gaan:

„’t Is middernacht knaapjen, de sterre-
[kens staan

„Zoo lang reeds te glinsteren buiten:

„Zij fluisteren zacht

Van den trans U goê-nacht;” —

Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten

„Laat woeden de winden, zij deren U niet:

„Straks daalt er een Engel en zingt met
[zijn lied

„De stormen in sluimer daarbuiten,

„En wiegelt U zacht

„Op zijn schacht heel den nacht;”

Maar Jezus wil de oogjes niet sluiten.

Een traan dauwde er nêêr
Op haar Kindeken têêr, —
Hij wilde ook zijn oogjes niet sluiten.

INHOUD.

	Bladz.
TER INLEIDING	III
OVER DE VEREERING DER BEELDEN	
IN HET ALGEMEEN	7
BETEEKENIS EN VEREERING DER ZOO- GENAAMDE „GENADEBEELDEN”	
EN HUNNE AFBEELDINGEN	14
EERSTE DEEL.	
Geschiedenis van het „Wonderda- dige Beeld”	18
Bloeitijd der Vereering	40
De tijd der Verlichting	46
TWEEDE DEEL.	
Verhoorde gebeden	51
DERDE DEEL.	
GEBEDEN TOT HET GODDELIJK KIND	73
Gebed van Pater Cyrillus van de	
H. Moeder Gods	73
Morgengebed	74
Morgengroet der kinderen aan het	
Kindje Jezus	77
Schietgebeden gedurende den dag te verrichten	78

	Bladz.
Avondgebed.	78
Avondgroet der kinderen aan het Kindje Jezus	81
MISGEBEDEN TER EERE VAN HET GODDELIJK KIND . . .	83
BIECHTOEFENINGEN	96
„O Jezus, wees mij geen Rechter”	102
COMMUNIEOEFENINGEN	103
Gebed met vollen aflat.	114
Lofzang van den H. Bernardus .	116
VERSCHEIDEN GEBEDEN.	
Aanvangsgebed.	125
Innige Smeekbede.	125
Gebed in groote Moeilijkheid . .	128
Dagelijksche gebed gedurende een Novene	130
Een andere Novene	132
Godvruchtig Ave tot het Kind Jezus	133
Toewijding van het huisgezin aan het goddelijk Kind	133
Toewijding van een kind	134
Groet aan het goddelijk Kind. .	135
Gebed van den H. Augustinus. .	136
„ van den H. Bernardus . .	137

Gebed van den Eerwaarden Pater

Johannes Eudes. 138

Gebed voor de heidensche kinderen 138

„ in ziekte 139

„ om een zalig stervensuur . 140

„ om vrede en eendracht. . 141

„ om behoud van have en goed. 142

„ om de genade van navolging. 143

AFLAATGEBEDEN TOT HET

GODDELIJK KIND JESUS.

Aanbeveling van Jezus met de

zeven Kruiswoorden 145

Gebed tot het goddelijk Kind

Jezus in de kribbe 146

Ander gebed tot het goddelijk

Kind Jezus 148

Gebed tot dankzegging voor ont-

vangen weldaden. 149

DE GEHEIMEN DER HEILIGE

KINDSHEID. 151

KORTE GETIJDEN, 158

HET KROONTJE VAN HET

KINDJE JEZUS 166

NOVENE VOOR KERSTMIS . . 168

Eerste dag 168

	Bladz.
Tweede dag	171
Derde dag	173
Vierde dag	176
Vijfde dag	178
Zesde dag	181
Zevende dag	183
Achtste dag.	186
Negende dag	188
GEBEDEN ONDER HET LOF .	193
GEMEENSCHAPPEL. GEBEDEN.	
Dankgebed	201
Gebed tot het goddelijk Kind, als onzen Verlosser.	202
Gebed tot het goddelijk Kind, als den Stichter van het christelijk huisgezin	204
Gebed tot het goddelijk Kind, als onzen Gezel bij den arbeid .	206
Gebed tot Maria, Moeder Gods en Koningin der Engelen	208
NOVENE VOOR HET FEEST VAN DEN ZOETEN NAAM JEZUS	211
Op den vooravond van het feest.	211
De Zondag van het feest . . .	212

Bladz.		Bladz.
71	Maandag	213
73	Dinsdag	215
76	Woensdag	216
78	Donderdag	217
81	Vrijdag	218
83	Zaterdag	220
86	De Zondag van het octaaf . . .	221
88	NOVENE VOOR DEN 25 ^{sten} VAN	
93	ELKE MAAND	224
	Opdracht	224
01	AARTSBROEDERSCHAP VAN	
	JEZUS' H. KINDSHEID . . .	227
02	Aflaten aan de broederschap ver-	
	bonden	230
	LAATSTE REEKS v. GEBEDEN	233
04	Toewijding aan het Kindje Jezus	
	op den 25 ^{sten} van iedere maand.	233
06	Litantie van den Zoeten Naam Jezus	235
	Litanie van Jezus H. Kindsheid.	239
08	De Litanie van Lorette	245
	Jezus' lessen aan de Kinderen .	250
	Eereboete aan het goddelijk Hart	
11	van het Kindje Jezus	252
11	Gebod tot Jezus in de armen van	
12	Maria	255

	Bladz.
Godvruchtige offerande aan het	
Kind Jezus	256
Toewijding aan het Kindje Jezus.	257
Gebod voor den troon van den	
kleinen, aanbiddelijken Jezus .	257
FORMULIER VOOR DE WIJ-	
DING DER KROONTJES VAN	
HET KIND JEZUS	260
EEN VIERTAL DICHTBLOE-	
MEN VOOR HET KINDEKEN	
JEZUS	263
De Soete Naem Jesu.	263
Op het feest van den Name Jezus.	265
Jesus en Sint Janneken.	266
„Maar Jezus wil de oogjes niet	
sluiten”	269

IMPRIMI

Posse censuit.

J. G. H. C. ESSINK.

Lib. Censor.

78846

26

